

Maa Italia

Hae

Maa: Italia

, , 01.10.2018 – 31.03.2019

Maa: Italia

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.10.2018 – 31.03.2019

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Harjoittelupaikan haku

Hakuaika oli sopiva - hain harjoittelupaikan toukokuussa ja sain kuukauden päästä tietää, että minut oli valittu ja harjoittelu alkoi lokakuussa.

Organisaatio varmisti, että tiesin harjoittelun ajankohdan tarkasti, minulle annettiin aikaa miettiä ja suunnitella, sillä harjoittelu kesti lokakuusta maaliskuuhun. Tarvittaessa olisin voinut myös aloittaa tai lopettaa eri aikaan.

Tukea harjoittelun paperihommien järjestelyihin liittyen sain yliopiston nettisivuilta, myös kv-koordinaattori, erasmusvastaava (harjoittelija sekä varsinainen työntekijä) olivat tosi avuliaita ja jaksoivat aina vastata kysymyksiini.

Koska olin suorittamassa Erasmus-harjoittelua, minut lisättiin sähköpostilistalle, jossa oli erilaisia harjoittelupaikkailmoituksia.

Käytin hakuprosessin aikana myös aarresaari-sivustoa

Minun ei tarvinnut hakea apua hakuprosessissa, sillä tutkinto-ohjelman harjoitteluvastaava selitti minulle, kuka oli vastuussa Erasmus-harjoittelussa.

Otin yhteyttä eri organisaatioihin lähettämällä sähköpostia. En heti hakenut paikkaa, vaan osoitin kiinnostusta ja kysyin tarkemmin harjoittelun ajankohdasta sekä hakukriteereistä, jotta CV:ni ja hakukirjeeni oli helppo sopeuttaa jokaista paikkaa kohtaan.

CV:ni olin jo kääntänyt englanniksi, joten minun oli helppo lähettää se. En käyttänyt Europass-ansioluetteloja. Organisaatio, josta sain paikan, oli toinen kahdesta mahdollisista harjoittelupaikoista. Lähetin muutamia harjoittelupaikkahakemuksia, vain kolme tai neljä, ja kahdesta paikasta sain harjoittelupaikkatarjouksen. Valitsin harjoittelupaikakseni pienen järjestön Roomassa, joka järjestää vuosittaisen kansanvälisen työllistymistapahtuman ja työpajoja hakijoille, jotka pyrkivät YK:n tai muihin kansanvälisiin organisaatioihin. Tämän vuotiseen tapahtumaan osallistui noin 800 ihmistä ympäri maailmaa.

Harjoittelusopimuksen solminen ja työstä sopiminen

Harjoittelusopimuksen solmiminen sujui yliopiston puolelta vaivattomasti. Harjoittelupaikan HR-vastaava antoi välillä vaikutuksen olevansa hieman aikataulussa jäljessä. Sovimme harjoittelupaikasta kesällä, mutta tein sopimuksen vasta muutaman kuukautta myöhemmin. HR-vastaava oli lopettanut työt ja uuden vastaavan kanssa yhteydenpito osoittautui aluksi hieman hankalaksi. Sähköposti ei ollut paras kanava pitää tiivistä yhteyttä kaikkien kanssa.

Lopulta organisaation toimitusjohtaja hoiti sopimukseen liittyvät asiat kanssani. Sopimukseen oli kirjoitettu työtehtäviä, mutta minulle kerrottiin järjestön toimiston olevan pieni ja siksi minulla tulisi myös olemaan mahdollisuuksia tehdä muita tehtäviä mainittujen lisäksi.

Harjoitteluun valmistautuminen

Yliopisto tarjoaa vastuuvakuutuksen ja hankin myös erillisen matkavakuutuksen harjoittelujaksoa varten.

Saavuun Roomaan noin viikko ennen harjoittelun alkua. Suunnitelmana oli käydä toimistolla ja testata, kuinka kauan matka sinne asunnostani kestäisi. Löysin asunnon sattumalta, sillä laitoin ilmoituksen Goethe-Instituutin ilmoitustaululle, että olen etsimässä asuntoa. Henkilökohtaisista syistä minua kiinnosti myös asua saksalaisten kanssa tai saksankielisessä ympäristössä. Minulla oli tuttu, joka on töissä Goethe-Instituutissa ja tarjosi apua. Etsin asuntoja myös Facebook-ryhmistä, mutta ilmoitukseen Goethe-Instituutissa vastattiin ja onnistuin saamaan asunnon sitä kautta. Asuin saksalaisen luterilaisen kirkon tarjoamassa asunnossa. Vuokranantaja vaikutti luotettavalta ja asunto oli turvallisella alueella ja vuokra suhteellisen edullinen (500 euroa).

Kirjallisen sopimuksen saaminen ei ole yleistä (opin sen vasta myöhemmin), joten sähköpostin ja puhelimen kautta sopimiseen piti turvautua.

Yksi työkavereistani tarjosi minulle myös mahdollisuuden asua hänen luona (ainakin alkuvaiheessa) kunnes olisin löytänyt asuntoa.

Koska minulla ei ollut kirjallista vuokrasopimusta, asukkaaksi ilmoittautuminenkaan ei olisi ollut välttämättä.

Lisäksi harjoitteluni oli palkaton, mikään palkka ei siis olisi kerryttänyt veroja, joita olisi pitänyt maksaa.

Roomassa / Italiassa jokainen asukas saa Codici fiscalen (verokoodin), joka oikeuttaa myös erilaisiin etuihin, esimerkiksi suurin osa kansallisista museoista oli tiettyinä päivinä ilmaisia. Verokoodin voi tilata netissä ja se on maksuton.

Harjoittelu

Kun saavuin paikalle, työt alkoivat oikeastaan saman tien. Minulla oli toinen työkaveri, joka suoritti myös harjoittelua ja meillä oli samankaltaisia työtehtäviä.

Yhteisöstä oli paljon tietoa, mutta sitä ei ollut missään saatavilla ja opin paljon tekemällä tai kysymällä. Minun piti olla aktiivinen saadakseni paremman käsityksen tehtävistä ja tapahtumasta, jota olimme järjestämässä. Opin paljon myös olemalla asiakaspalveluvastaava

ja osallistujilla oli paljon erilaisia ja yksityiskohtaisia kysymyksiä, joihin piti löytää tyydyttävä vastaus.

Työ oli suurimmaksi osaksi toimistotyötä, Excel-taulukkojen täyttämistä, mutta myös asiakaspalvelua eri kanavien kuten sähköpostin ja puhelimen kautta. Muutamia kertoja meillä oli myös mainostapahtumia, joihin saimme osallistua. Näin opin myös enemmän Roomassa sijaitsevista yliopistoista.

Toimisto oli yllättävän pieni, olin kuvitellut tiimin olevan paljon isompi (myös työmäärää ajatellen).

Työtehtävät vastasivat odotuksiani, vaikka työhön perehdyttäminen olisi voinut olla parempi.

Työaika oli viikolla maanantaista perjantaihin, mitä lähemmäksi tapahtuma tuli, sitä enemmän meidän piti tehdä työtä myös virallisten työaikojen ulkopuolella. Mutta työtuntien määrä oli myös omasta motivaatiosta kiinni. Koska tiimi oli pieni ja jos itse en tehnyt tiettyjä asioita, tiesin, että jonkun muun tulisi tehdä asiat.

Harjoittelun aikana opin tuntemaan omat rajani ja jakamaan voimavarojani. Harjoittelun kautta opin myös työskentelemään tiimissä, jonka jäsenet olivat välillä ympäri maailmaa.

Esimieheni antoi minulle myös paljon vapauksia, jos minulla oli jokin idea tai projekti, johon halusin paneutua, sain sille tilaa. Kuten sanoin, ison tapahtuman järjestäminen koostuu monista pienistä asioista ja sen onnistuminen on paljon omasta paneutumisesta ja motivaatioista kiinni. Tämä oli osittain hieno juttu, joka antoi lisää potkua tehdä enemmän töitä, mutta joskus myös väsyttävä tekijä, sillä tehtävien määrä saattoi kasvaa suureksi.

Vaikka harjoittelu oli Italiassa, työkieli oli englanti. Muut työntekijät (toista harjoittelijaa lukuun ottamatta) olivat italialaisia. Tapahtuma oli kuitenkin kansainvälinen ja sen takia olimme tekemisessä monien eri kansalaisuuksien kanssa.

Englannin kieleni taso oli harjoittelun alussa C1 ja se parantui omasta mielestä erityisesti tietyillä alueilla (nopeampi ajattelemisen kielellä, arkipäivän sanaston kasvu, tekstin laatiminen nopeasti, ammattimaisen kielen käytön sujuvuuden lisääminen, kirjakielen varmempi käyttö)

Minulla oli myös mahdollisuus oppia italiaa. Syksyllä minulla ei ollut aikaa, mutta joulun jälkeen aloitin kielikurssin, jonka löytämisessä esimieheni auttoi. Hän oli myös joustava työnajan suhteen, vaikka kurssi olikin illalla eikä työaikaa tarvinnut paljoa muuttaa.

Elinkustannukset, vapaa-aika ja harrastusmahdollisuudet

Elinkustannukset olivat alhaisemmat kuin Suomessa, mutta vuokra on yleensä kallis. Elintarvikkeisiin menee vähemmän rahaa kuin Suomessa, varsinkin hedelmät ja vihannekset ovat edullisempia kuin kotimaassa.

Minulla oli hyvä tuuri, että sain asua hyvällä alueella, lähellä työpaikkaani ja keskustaa, suunnilleen samaan hintaan kuin Suomessa. Minulla oli 5 kämppistä ja heidän kanssa vietin paljon yhteistä aikaa, melkein koko vapaa-aikani.

Yksi kämppiksistäni suoritti opiskelijavaihdon Roomassa ja niin pääsin mukaan laulamaan yliopiston kuorossa, harrastin hänen kaverin kanssa joogaa ja tutustuin myös paikallisiin ihmisiin kämppiksieni kautta. Myös kielikurssin kautta sain uusia tuttavuuksia. Harmittaa, että

suurin osa työtapahtumaan osallistuneista työkavereista oli Roomassa vain tapahtuman aikana (eli vajaa viikon maaliskuussa). Toimiston työkavereiden kanssa nähtiin vain muutamia kertoja työajan ulkopuolella, mutta se johtui myös siitä, että kimppekämpässäni oli niin vahva yhteisö, että vietin mieluummin aikaa siellä asuvien ihmisten kanssa.

Minulla oli myös mahdollisuus matkustaa ympäri Italiaa, junat ovat edullisia ja nopeita. Lisäksi halvat lentoyhtiöt tarjosivat lentoja ympäri Eurooppaa.

Kuukausilippu Rooman kaupungissa maksaa noin 30 euroa ja sillä voi matkustaa jopa merelle saakka ja käydä pienillä päiväreissuilla.

Julkinen liikenne ei toiminut aina yhtä hyvin kuin Suomessa ja se on opettanut minulle paljon kärsivällisyyttä.

Nautin miedosta talvesta, lunta ei ollut ja suhteellisen aurinkoinen ja kirkas joulukuu piristi mieltäni.

Harjoittelun rahoitus

Organisaatio, jossa tein harjoittelun, on suhteellisen pieni ja se on riippuvainen vapaaehtoistyöstä. Toimistossa oli yhteensä 5-6 työntekijää päivittäin (joista kaksi oli harjoittelijoita), muutamat freelancerit kävivät moikkaamassa välillä. Kaikki muu työ oli vapaaehtoista ja palkatonta. Tapahtuman aikana "henkilökunta" koostui 50 ihmisestä. Koska budjetti oli pieni, mutta kulut suhteellisen suuret, harjoittelijat eivät saaneet palkkaa. Omat säästöni, opintolaini ja Erasmus-harjoitteluapuraha riittivät elämiseen kuudeksi kuukaudeksi. Asuntoni Suomessa oli alivuokrattuna, minkä vuoksi minun ei tarvinnut käyttää rahaa muuttamiseen tai tavaroiden säilyttämiseen varastossa.

Harjoittelun jälkeen

Harjoittelun ansiosta sain kokeilla, mihin yliopiston teoreettiset opinnot taipuvat, ja mille alalle haluan pyrkiä valmistumisen jälkeen. Harjoittelu ei ollut minulle pakollinen, mutta työkokemuksen kerääminen on aina hyödyllistä varsinkin opintojen aikana. On hyvä tehdä "oman alan" töitä muun sivutyön lisäksi. Opin paremmin ymmärtämään, mitä esimerkiksi termit "kansainväliset suhteet" tai "tapahtumajärjestäminen" tarkoittavat, mitä ne sisältävät.

Opin organisoimaan ja priorisoimaan omia ja muiden tehtäviä. Yksi tärkeä kokemus oli myös se, että sain työskennellä ihmisten kanssa ympäri maailmaa ja oppia, miten neuvotteluita käydään eri maissa ja eri kulttuureissa. Lisäksi myös päivittäinen kanssakäyminen eri kulttuuritaustoista oli opettavaa.

Kaiken kaikkeaan harjoittelu oli omalle kehitykselle (työelämässä ja vahvasti myös henkilökohtaisella tasolla) palkitseva! Erilainen ympäristö antoi paljon uusia ajatuksen aiheita, mutta tällaiset kokemukset ovat aina yksioollisia ja jokainen saa varmasti omanlaisia kokemuksia ulkomailla vietetystä ajasta.

Rooma on ihana kaupunki kehittää taiteellista ja historiallista tietämystä ja se antoi minulle paljon inspiraatiota oman persoonan kehittämiseksi.

Aluksi vieras kieli aiheutti vaikeuksia, koska en uskaltanut yrittää puhua italiaa. Kielikurssi auttoi paljon ja kun vain uskalsin yrittää, sain myös positiivista palautetta paikallisilta. He osasivat arvostaa sitä, että halusin oppia kieltä ja että olin motivoinut yrittämään. Koin sopeutuvani vielä paremmin Rooman, kun aloitin puhumaan italiaa ja sen kautta myös enemmän ymmärtämään italialaista kulttuuria.

Harjoittelun kannalta suurin asia, mikä aiheutti ongelmia, oli työstä syntyvä stressi. Toimistossa oli liian vähän henkilökuntaa, joka oli suoraan verrannollinen sille, mitä koko organisaatiovaiheen aikana tapahtui ja esimerkiksi meille harjoittelijoille annettiin liikaa tehtäviä ilman tiettyjä deadlineja tai tarkempia tehtävänkuvauksia. Mutta myös tämä oli myös tärkeä kokemus minulle. Nyt osaan paremmin arvioida omia rajoja ja milloin omat suorituskykyni ovat parhaimmillaan.

Harjoitteluun hakeminen, yliopistolta saatu tuki ja tieto oli kuitenkin hyvin kattava ja lähtisin heti uudestaan, jos olisi mahdollista!

Universita degli Studi di Firenze, Firenze, 22.02.2018 – 28.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Firenze

Vaihtoaika: 22.02.2018 – 28.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Firenze

Erasmus-vaihtoni Firenzessä, Italiassa, oli jo toinen Erasmus-vaihtojakseni. Olin kandivaiheessa ensin Prahassa, Tsekissä yhden lukukauden ja maisterivaiheessa päätin lähteä uudelleen ulkomaille. Päädyin hakemaan Italiaan oikeastaan hetken mielihoiteesta. Koska kyseessä oli jo toinen vaihtoni, halusin valita kohteen, joka olisi riittävän erilainen kuin ensimmäinen kohteeni, jotta vaihtoja ei tulisi jatkuvasti vertailtua keskenään. Päätökseeni vaikutti kaikista eniten ajatus siitä, missä maassa viihtyisin parhaiten. Olen ihastunut Italiaan siellä matkaillessani, ja rakastan siellä kaikkea ruokakulttuurista ja säästä lähtien. Kohdeyliopistosta ei ollut juurikaan tietoa saatavilla etukäteen, koska olin ensimmäinen, joka lähti sinne Tampereen yliopistosta. Firenze vaikutti kuitenkin kuvien ja kuulemieni kokemusten mukaan todella ihanalta kaupungilta, ja sitä se oli!

Haluan tässä alussa heti korostaa, että olen erittäin tyytyväinen valintaani lähteä Italiaan, ja suurimmalta osin Italia on aivan ihana maa viettää muutama kuukausi elämästään. Nostan tässä esille kuitenkin tarkoituksella monia niistä hankaluuksista, joita kohtasin, jotta seuraavat lähtijät osaavat niihin vielä paremmin varautua. Toivon, ettei tästä kertomuksesta tule silti sellainen kuva, että vaikeudet olisivat jotenkin ylitsempääsemättömiä – italialaiseen tyyliin aina kaikki lopulta hoituu!

Hakuprosessi, kurssivalinnat ja kielikurssit:

Hakuprosessi Tampereen yliopiston päässä oli oikein sujuva. Firenzeen päästä sen sijaan en voi valitettavasti sanoa samaa. Toki osasin tätä odottaakin, Italia kun ei ole järjestelmällisyydestään kovin tunnettu – ainakaan hyvässä. Kaikki hoitui lopulta aina parhain päin, mutta suomalaisen organisaatioon tottuneena välillä ihmetytti, kuinka hankalasti yksinkertaiset asiat voidaan tehdä. Learning Agreement ym. dokumentit piti esimerkiksi lähettää Italiaan tavallisella postilla, ei sähköisesti. Kurssivalintoja tehdessä tutkin yliopiston nettisivuja moneen otteeseen, koska ne ovat hieman hankalat, varsinkin kun ei oikein osaa italiaa. Nettisivuista on myös englanninkielinen versio, mutta se on osin puutteellinen. Tarvittava informaatio kuitenkin löytyi, kun jaksoi kaivaa. Myöhemmin infoa kurseista tuli myös sähköpostilla yliopiston kv-toimistolta. Kurseja on tarjolla sekä italiaksi, että englanniksi. Kävin itse ainoastaan englanninkielisiä kurseja, mikä rajoitti kurssivalintaa huomattavasti. Lopulliset valinnat sain lyötyä lukkoon vasta paikan päällä, koska pari kurssia, mitkä olisin halunnut käydä, menivätkin päällekkäin, joten jouduin vaihtamaan toisen niistä.

Firenzessä pärjää kohtuullisen hyvin englannin kielellä, koska paikalliset joutuvat tekemisiin turistien kanssa jatkuvasti. He kuitenkin selkeästi ilahtuvat ja ovat ystävällisempiä, jos yrittää kommunikoida vähän ontuvallakin italialla. Suosittelen siis edes alkeiskurssin käymistä, joko etukäteen tai paikanpäällä. Kävin Tampereella edeltävänä kesänä yhden kesäyliopiston tarjoaman italian alkeiskurssin, joka oli oikein hyvä. Sain siihen myös rahoituksen yliopistolta. Syksyllä kävin lisäksi kansalaisopiston alkeis-jatkokurssilla, mutta sen taso ja tempo oli todella alhainen, joten siitä ei ollut juurikaan hyötyä. Lukukausi alkoi Firenzessä helmikuun lopussa, mutta kävin helmikuussa sitä ennen kielikurssin läheisessä kaupungissa Sienassa, jossa on hyvämaineisia kielikurseja ulkomaalaisille tarjoava yliopisto, Università per Stranieri di Siena. Kielikurssi oli hauska kokemus, ja preppasi italian taitojani. Tapasin siellä paljon muitakin Erasmus-opiskelijoita, mutta harmikseni useimmat heistä jäivät suorittamaan koko vaihtojaksonsa Sienaan, ja olin ainoa, joka jatkoi 3 viikon kurssin jälkeen matkaa Firenzeen. Asumisjärjestelyjen kannalta tämä valintani tietysti lisäsi myös hieman monimutkaisuutta, kun tarvitsin asunnon myös Sienasta. Vastaavia tai ainakin jonkinlaisia kurseja olisi varmasti löytynyt myös Firenzestä, joten jälkikäteen ajateltuna näin ehkä turhaa vaivaa.

Kohdemaahan saapuminen:

ESN eli Erasmus Student Network järjesti Firenzessä buddy-mahdollisuuden, eli sitä kautta sai halutessaan paikallisen opiskelijan kaveriksi, jolta voi pyytää apua. Itse kun olin jo toista kertaa vaihdossa, ja olin jo viettänyt useamman viikon Italiassa ennen Firenzeen siirtymistäni, en kokenut kauheasti tarvitsevani apua, joten tapasin buddyani lopulta vain kerran. Erilaisista Erasmus-ryhmistä sen sijaan oli apua mm. kämppisten löytämisessä. Kannattaakin liittyä jo ennen lähtöä Facebookissa ja Whatsappissa aktiivisiin Erasmus-ryhmiin, joita Firenzessä riittää melkein liikaakin. Aktiivisia järjestöjä taisi olla neljä, mutta itse olin kahden suurimman jäsen, ESN:n ja AEGEE:n. Kaikki näistä tarjoavat suurinpiirtein samoja palveluja, joten sillä ei ole niin väliä, minkä jäseneksi ryhtyy. Kaikista varmasti löytyy kavereita. Ensimmäisillä viikoilla nämä ryhmät järjestävät kaikenlaisia tervetuliaistapahtumia, mm. kaupunkierroksia. Näihin suosittelen kyllä osallistumista, koska näissä tapaa valtavasti muita vaihtareita. Firenzessä on niin suuri määrä vaihtareita, että ihan viimeisille viikoille asti tutustuin uusiin vaihtareihin, eikä jokaisessa tapahtumassa pysty millään käymään.

Yliopiston puolelta meille järjestettiin orientaatiopäivä ennen lukukauden alkua edellisellä viikolla. Tästä tuli tieto kohtalaisen myöhään, joten ei kannata välttämättä ostaa lentoja ennen kuin saa tiedon, tai sitten saapua suosiolla maahan hieman aikaisemmin kuin

lukukausi alkaa. Orientaatiopäivässä käytiin oikeastaan lähinnä läpi asioita, jotka oli kerrottu jo kv-toimiston sähköposteissa, mutta jotain uuttakin tietoa tuli. Meille korostettiin esimerkiksi sitä, että paluulentoja ei voi ostaa ennen kuin noin viikko viimeisen tentin jälkeen, koska kaikki tenttien arvosanat tulee olla järjestelmässä ennen lähtöä. Täällä tapasin myös ensimmäiset kurssikaverit, joten senkin kannalta kannattaa osallistua, jos vaan mahdollista. Alkujärjestelyt niin kuin kaikki muutkin järjestelyt yliopistolla olivat hieman hermoja raastavia, mutta kaikesta selviää hienosti, kun vain varaa mukaan reilusti kärsivällisyyttä ja joustavuutta. Kaikki muutkin vaihtarit ovat myös samassa tilanteessa, joten yksin ei tarvitse asioita selvittää.

Asuminen:

Asuntojen hinnat ovat yllättäen aika korkeat Firenzessä, vaikka hintataso muuten onkin alhaisempi kuin Suomessa. Yksiöstä on turha haaveilla, vaan kannattaa suosiolla etsiä kohtuuhintaista soluhuonetta. Itse totesin huonetta etsiessäni, että olisi mukavaa asua muiden vaihtarien kanssa yhdessä, joten laitoin viestiä yhteen Erasmus-ryhmään, jos joku haluaisi etsiä yhdessä vähän isompaa kämppää. Löysinkin paljon kiinnostuneita, ja lopulta päädyin asumaan kahden belgialaisen pojan kanssa. Minulla kävi hyvä tuuri, sillä sen lisäksi, että löysimme kivan asunnon keskustan tuntumasta, meistä tuli kämppisteni kanssa oikein hyvät ystävät, ja yhteiselo meni sujuvasti. Asuntohujauksia on liikkeellä Italiassa paljon, joten niiden kanssa kannattaa olla tarkkana. Turvallisia vaihtoehtoja ovat Airbnb:n lisäksi erilaiset välitystoimistot (Uniplaces, Housinganywhere ym.), joiden kautta mekin lopulta asuntomme löysimme. Asuntoa etsiessä kannattaa ottaa huomioon se, että Firenzessä bussit kulkevat vain noin keskiyöhön asti, joten kovin kauas keskustasta ei välttämättä ole järkeä muuttaa. Toki pyörällä tai taksilla pääsee, mutta itse olin todella tyytyväinen siitä, että asuin keskustassa, vaikka se tarkoittikin pidempiä matkoja yliopistolle. Kampus, jossa politiikan tutkimus ja mm. kauppi ja oikis ovat, on sijoittunut Novoliin, noin puolen tunnin bussimatkan päähän keskustasta. Busseja kulkee hyvinkin säännöllisesti, mutta kesää kohden ne olivat usein todella ruuhkaisia ja matkat pitenevät turistien tukkiessa kapeita teitä.

Vuokrasopimusta varten ja myös yliopistolle on hankittava italialainen veronumero, ”codice fiscale”. Tästä ohjeistettiin jossakin sähköpostissa. Pääsin todella helpolla, kun hoidin tämän alta pois jo Suomessa. Se hoitui sähköpostitse Italian konsulaatista. Virallisesti EU-maissa täytyy lisäksi rekisteröidä viranomaisille yli 3kk oleskelunsa maassa, mutta en jaksanut tähän vaivautua, kun ei sitä kysytä oikeasti missään.

Opiskelu:

Opiskelin kevään aikana neljä kurssia, yhteensä 30 noppaa. Kolme kurssia oli politiikkaa ja yksi oikeustiedettä. Työmäärä oli suht sama kuin kotimaassa, mutta painotus sikäli eri, että luentoja oli enemmän (yleensä läsnäolopakollisia) ja vastaavasti itsenäiset työt lyhyempiä. Keskivertokurssilla oli luentoja kolme kertaa viikossa ja lisäksi n. 5-6s essee ja tentti. Lukukausi on todella lyhyt, käytännössä luentoja on 3 kuukautta, jonka jälkeen on kesä-heinäkuu aikaa tenteille. Kesäkuussa on ensimmäinen mahdollisuus tenttiä, ja jos ei pääse läpi tai haluaa jättää jotain tenttimättä, toinen mahdollisuus on heinäkuussa. Itse suoritin kaikki tentit pois alta kesäkuussa, mikä oli rankkaa, koska kaikki neljä tenttiä sattuivat viikon sisään, mutta palkitsevaa, kun sitten pääsi lomalle aikaisemmin kuin moni kaveri. Tentit ovat noin puolet kirjallisia ja puolet suullisia. Jännitin suullista tenttiä, koska jostain kumman

syystä tuolla ne toteutetaan niin, että koko luokka on samassa tilassa, kun yksi tenttii opettajalle. Käytännössä kuitenkin kukaan ei juuri kuunnellut, vaan kaikki keskittyivät viime hetken kertaamiseen.

Kurssit olivat mielenkiintoisia ja opetus yhtä lukuunottamatta mielestäni korkeatasoista. Opin paljon uutta erityisesti EU-asioista, sillä kävin kaksi laajaa EU-aiheista kurssia. Ryhmäkoot olivat pienempiä kuin mihin olin Suomessa tottunut, mikä mahdollisti keskustelelevamman ilmapiirin. Osa opettajista myös painotti aktiivisen osallistumisen tärkeyttä luennoilla. Opettajien englannin kielitaidon taso oli pääosin hyvä, osalla oli aika vahva italialainen aksentti, mutta siihenkin tottuu. Opiskelijoiden kielitaito oli keskimäärin heikko, ja erotuvin edukseni sujuvalla englannillani. Kursseilla on käytössä Moodle, josta löytyivät useimmat materiaalit. Vain joitakin jouduin hakemaan kirjastosta, ja yhden kirjan ostamaan. Stressasin turhaan tenttien läpikäymistä, sillä lopulta läpäisin kaikki kurssit oikein hyvin arvosanoin. Sanoisin, että vaatimustaso on siis vähän alhaisempi kuin Suomessa, ja moni oli sitä mieltä, että vaihtareille ollaan jopa vähän kiltimpiä arvostelussa kuin muille.

Vapaa-aika:

Firenzessä riittää nähtävää ja koettavaa erityisesti taiteen ja arkkitehtuurin saralla. Kaupunki on älyttömän kaunis ja museoita ja kirkkoja riittää niin paljon kuin vain jaksaa tutustua. Kannattaa myös käyttää mahdollisuus hyväksi matkustella muuallakin Italiassa. Junalla tai bussilla pääsee joka puolelle, ja kaupunkien lisäksi Toscanan maaseutu on aivan upeaa katseltavaa. Kovin montaa viikonloppua ei tullut pysyttyä Firenzessä, koska koluttavaa riittää. Perinteisten nähtävyyksien lisäksi Firenze tarjoaa lukemattomia makuelämyksiä: kaupunki on täynnä toinen toistaan maittavampia ravintoloita, baareja ja jäätelökioskeja. Mikään yöelämän paratiisi Firenze ei ole, mutta joka ilta löytyy silti jokin menomesta ja lämpenevinä iltoina opiskelijat kokoontuvat usein myös ulos viettämään aikaa. Kesällä monet yökerhoista sulkevat ovensa, mutta sitäkin hienommat ulko-yökerhot avautuvat. Hintataso on vähän alhaisempi kuin Suomessa, mutta vaihtarielämäntyöly ottaa säästetyn pennin helposti takaisin, joten sitä tuskin huomaa. Nyt toki on Italian hintoja ikävä, kun on palannut Suomeen ja viinipulloa ei saakaan kaupasta (ylipäättään) parilla kolmella eurolla.

Sää helli etenkin loppuvaiheessa, mutta kevät oli alkuun todella sateinen ja viileäkin. Taloissa on myös vaihtelevasti lämmitysmahdollisuuksia, joten yöt saattavat olla sisälläkin kylmiä. Kevät oli siitä hassu, että pari kuukautta oli ensin sateista ja kylmää, ja yhtäkkiä tilalle vaihtui kesä. Vähän kuin kevättä ei olisi ollut ollenkaan. Helteet alkoivat nimittäin jo huhtikuun lopussa, ja kesäkuussa tentit tehtiin noin 30 asteen lämmössä. Yhtenä päivänä helmi- tai maaliskuussa satoi lunta ensimmäisen kerran 8 vuoteen ja koko kaupunki meni sekaisin. Yliopistokin suljettiin, kun bussit eivät kulkeneet. Suomalaisena sille oli helppo naureskella, kun maassa oli tosiaan noin kaksi senttiä loskaa.

Paluu Tampereelle:

En saanut opintorekisteriotetta matkaani lähtiessä, vaan se lähetettiin suoraan yliopistolle. Kv-koordinaattori lähetti sen sitten edelleen minulle, jotta pääsin hoitamaan kurssien hyväksilukuja. Kyselin jo vaihdon aikana vastuopettajalta korvaavuuksista, joten kaikki oli selvillä jo ennen paluutani. Tampereella ollaan siinä onneksi todella joustavia, mitä opintoja voi vaihdosta hyväksilukea, joten sitä ei tarvitse suuremmin stressata. Suurin osa vaihdossa käymistäni opinnoista sisällytän valinnaisiin opintoihin.

Paluu sujui nyt toisella kertaa paljon kivuttomammin kuin edellisellä kerralla. Toki Italiaa tulee ikävä, mutta Suomi on kuitenkin se tuttu ja turvallinen kotimaa. Ehkä käänteisen kulttuurishokin voi kokea vain kerran. Italiasta jään kaipaamaan erityisesti ruokaa ja ihanaa aurinkoa ja lämpöä, sekä tietysti siellä kohtaamani ihmisiä. Kevät oli kaipaamani tauko arjesta ja rutiineista, ja mieli tuntuu virkistyneeltä. Italiassa on mahdotonta stressaantua liikaa, kun kulttuuri on niin rento ja laiskakin. Toisaalta Suomen organisoituneeseen yhteiskuntaan on mukava palata, ja sitä osaa paljon enemmän nyt arvostaa. Suosittelen Italiaa kohteeksi himosuorittajalle, joka haluaa hypätä hetkeksi pois oravanpyörästä tai kulttuurinrakastajalle, jota kiehtovat taide, historia ja ruokakulttuuri. Jätä kuitenkin kotiin turha kireys ja kärsimättömyys, tai vähintäänkin ne karsiutuvat hyvin nopeasti. Suomalaiselle tekee ihan hyvää saada elämäänsä vähän italialaista letkeyttä ja lämpöä!

Universita degli Studi di Verona, Verona, 20.02.2018 – 21.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Verona

Vaihtoaika: 20.02.2018 – 21.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Verona

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Sain tietää helmikuussa 2017 tullessi hyväksytyksi ensimmäiseen hakukohteeseeni Tampereen yliopiston puolelta. Vahvistusta Veronasta sen sijaan sai odottaa, mutta saadessani syksyn mittaan infomateriaaleja ja muuta tietoa luotin siihen, että minut on hyväksytty. Myöhemmin selvisi, ettei Veronasta lähetetä edes erillistä hyväksymisilmoitusta, ellei opiskelija itse varsinaisesti sitä pyydä. Halusin kuitenkin olla täysin varma paikastani, joten kysyin tätä.

Minua kiinnosti italian kieli, mutta Tampereella sitä ei valitettavasti yliopistolla ole tällä hetkellä mahdollista lukea, ja muut tarjolla olevat alkeiskurssit eivät sopineet aikatauluuni. Päätin näin lähteä Italiaan kuukautta ennen varsinaisen lukukauden alkua koulun järjestämälle ilmaiselle italian intensiivikielikurssille. Pohdin osallistumista kurssille ja lähtöä näin aikaisin pitkään, mutta loppujen lopuksi päädyin tammikuun alussa varaamaan lennon Italiaan 20.1. Pyysin tavalliseen matkavakuutukseeni pidennystä, ja tämä hoitui helposti muutamaa päivää ennen lähtöä. Kaiken kaikkiaan otin valmistelujen kanssa hyvin rennosti ja luotin että kaikki järjestyy, niin kuin onneksi järjestyikin.

Kohdemaahan saapuminen:

Saapuessani reilun kuukauden ennen varsinaisen lukukauden alkua ja suurinta osaa muista vaihto-oppilaista (kielikurssi osoittautui harmillisesti yllättävän epäsuosituksi) en saanut vielä tässä vaiheessa lähestulkoon minkäänlaista orientaatiota. Meille oli annettu omat tutorit, jotka laittoivat sähköpostia, mutta yhteydenpito jäi lopulta vähäiseksi. Tutustuin alkuun siis kaupunkiin ja yliopistoon lähinnä omatoimisesti sekä muiden kielikurssilaisten kanssa. Kielikurssin loputtua jäi vielä ylimääräinen viikko ennen koulun alkua ilman mitään ohjelmaa, joten kurssin ajoitus tuntui aika kummalliselta. Itse kuitenkin käytin tämän ajan matkusteluun, joten minua se ei varsinaisesti haitannut. Lisäksi kielikurssi oli todella hyödyllinen ja laadukas, ja opettajat olivat ihania, joten olin iloinen osallistumisestani. Jos kielitaitoa ei siis etukäteen ole paljoa ja on mahdollisuus lähteä vaihtoon jo aikaisemmin, suosittelen ehdottomasti kurssille osallistumista.

Helmikuun puolenvälin jälkeen lukukausi alkoi, ja meille oli järjestetty kattava orientaatiopäivä sekä tervetuloviikot, joissa oli paljon ohjelmaa muiden vaihtareiden kanssa. Orientaatiopäivä ja se, miten hyvin asiat oltiin hoidettu yllätti minut. Olin varautunut siihen, että Italiassa asiat eivät aina toimisi mutta etenkin Pohjois-Italiassa, johon Verona kuuluu törmäsi harvoin ongelmiin. Saimme esimerkiksi ensimmäisenä päivänä tervetuloilaisuudessa muun muassa valmiiksi opiskelijakortit ja kaiken muun tarvittavan suoraan infopakettissa, ja myös pyytämättä italialaiset pankkikortitkin, jotka sai itse käydä aktivoimassa niitä tarvitessaan (itse pärjäsin pelkillä suomalaisilla). Yliopisto teki myös puolestamme ilmoituksen Italian viranomaisille muutostamme maahan. Näin välttiin kaikelta mahdolliselta paperisäädöltä ja hoidettavaksi itselleni jäi pelkästään asunnon hankkiminen.

Asuminen:

Yliopiston kautta tarjottiin opiskelija-asuntoja, mutta niitä tutkiessani tarjolla oli sillä hetkellä vain jaettu huoneita. Halutessani vähintään oman huoneen päätin etsiä asunnon itse. Tämä tuli jonkin verran kalliimmaksi, mutta olin erittäin tyytyväinen löytämäni asuntoon. Lähdin hakemaan asuntoa pääasiallisesti easystanza-sivuston kautta, jossa oli suhteellisen hyvin tarjontaa. Päädyin asumaan hurmaavaan vanhaan italialaiseen taloon, jossa jaoin asunnon kolmen muun tytön kanssa. Maksoin isosta huoneesta 400€ kuukaudessa. Verona on suhteellisen pieni kaupunki, jossa lähes kaikkialle pääsee kävellen. Asuin itse noin viiden minuutin kävelyn päässä ydinkeskustasta Borgo Trenton alueella, josta pidin kovasti. Yliopistolle käveli noin puoli tuntia, mutta tämä ei haitannut käydessäni siellä harvoin ja matkan sinne ollessa mielettömän kaunis historiallisen keskustan läpi ja muun muassa Julian parvekkeen ohi.

Opiskelu:

Kurssit yllättivät laadullaan. Jo intensiivikielikurssi oli erittäin toimiva kokonaisuus ja positiiviset yllätykset jatkuivat oikeastaan jokaisella kurssilla, jossa olin. Opiskelu oli monella tapaa hyvin samantyylistä kuin mihin Suomessakin on tottunut. Ainoa, ja oikeastaan aika suuri miinus tulee siitä, että paikan päällä minulle selvisi ainakin tänä keväänä suurimman osan englanninkielisistä markkinoinnin kursseista järjestettävän Veronan yliopiston pääkampusten sijaan heidän sivukampuksellaan Vicenzassa, jonne oli noin 40 minuutin junamatka. Kaksi suunnittelemani kurseista pidettiin siellä, ja aluksi pohdin käyväni luennolla muutaman viikon välein ja muuten opiskelevani itsenäisesti etänä, mutta päädyin kuitenkin pian luopumaan tästä ajatuksesta ja valitsemaan vain kurseja, jotka järjestettiin Veronassa.

Opettajat olivat yleisesti hyvin joustavia ja mukavia, ja esimerkiksi millään omista kurseistani ei ollut läsnäolopakkoa. Pääsin myös liittymään mukaan yhdelle kurssille reilusti yli puolenvälin, ja professori antoi minun tehdä italiantielisen kurssin tentin englanniksi. Kävin muutamalla italiaksi pidetyllä luennolla ymmärtäen jonkin verran, mutta professori antoi minulle omat englanninkieliset materiaalit tenttiä varten ja välttyin myös ryhmätöiltä. Päädyin lopulta tekemään tentit vain kahdesta kurssistani. Näiden lisäksi sain Tampereen puolelta opintopisteitä myös italian intensiivikurssista, joka oli opintopisteetön Veronassa. Suoritin lopulta näin 18 opintopistettä ja kävin italian kurssin lisäksi loppuun asti kurssit *Food and Wine Marketing* sekä *General Psychology*. Ensimmäisestä tentti oli suullinen, mitä jännitin alkuun kovasti. Tilanne, jossa tentti menttiin tekemään luokan eteen professorin kanssa muiden opiskelijoiden kuunnellessa oli kuumottava, mutta sujui loppujen lopuksi erittäin hyvin. Tentin tyyli oli keskusteleva ja professori oli erittäin mukava ja ymmärtäväinen. Sanoisin ettei suullisia tenttejä tarvitse siis jännittää turhaan. Psykologian kurssin tentti oli taas perinteinen kirjallinen tentti.

Paluu Tampereelle:

Palasin kotiin muutamaa päivää ennen juhannusta. Sain heinäkuun puolivälissä arvostelun viimeisestä kurssistani, ja odotan vielä opintorekisteriotetta Veronasta. Näin en ole vielä ehtinyt hakemaan yliopistolta vaihdossa suorittamani kurssien hyväksilukua, mutta tämän ilmeisesti pitäisi hoitua helposti vaihdon opintojeni ollessa valinnaisia.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Suosittelisin ehdottomasti Veronaa kelle tahansa Italiaa vaihtokohteeksi mieltivälle. Sympaattinen ja hurmaava kaupunki tuntui heti erittäin kotoisalta, mutta sen välillä käydessä pieneksi matkustaminen ympäri Eurooppaa sujui hyvin helposti ja usein myös halvalla. Sijainti Milanon ja Venetsian välissä ja Garda-järven kupeessa oli ainakin itselleni ideaali. Verona on mielettömän kaunis ja tietynlaisesta turistuudesta huolimatta mielestäni hyvin aidosti italialainen. Pohjois-Italian sää oli täydellinen, ja jo huhtikuussa asteet nousivat monesti lähemmäs kolmeakymmentä. Italialainen ruoka oli tietysti uskomattoman hyvää ja kulttuuri, kuten esimerkiksi ainutlaatuiset museot ja ooppera tarjosivat mielettömiä elämyksiä, joita kotona ei saisi.

Merkityksellisyys:

Suosittelen lämmöllä vaihtoon lähtemistä kelle tahansa. Itselläni ajatus vaihdosta oli ollut jo pitkään ja tuntui itsestään selvyydeltä, mutta moni epäroi sitä. En ole kuitenkaan kuullut vielä kenenkään sanovan katuvan päätöstään lähteä. Kasvoin mielestäni valtavasti viiden kuukauden aikana, ja tulin paljon rohkeammaksi ja itsenäisemmäksi. Ajatus matkustelusta yksin ehkä jännitti aikaisemmin, mutta kevään aikana matkustellessani lähes joka viikko ympäri Italiaa ja Eurooppaa käyden yhteensä 11 eri maassa, joista suurimmassa osassa vielä itsekseen en pelkää lähteä yksin enää minnekään. Vaihdon jälkeen matkakuume on ollut entistä pahempi, ja näen itseni tulevaisuudessa myös työskentelemässä ulkomailla. Innostus heräsi myös ehkä vielä toiseen vaihtoon tai harjoitteluun ulkomailla opintojen aikana.

Vaikka italian kieltä loppujen lopuksi jaksinkin opiskella harmittavan vähän verrattuna siihen mitä olisin voinut, voin kuitenkin sanoa hallitsevani jonkin verran ja erityisesti ymmärtäväni hyvin kieltä, joka tammikuun alussa oli minulle vielä täysin tuntematon. Vaihto oli myös ainutlaatuinen tilaisuus tutustua uusiin ihmisiin, ja sainkin ystäviä ympäri maailmaa. Opin valtavasti erilaisista kulttuureista ja ihmisistä, ja tämänkin kautta kevät oli erittäin rikastavaa aikaa monella tapaa.

Jos kysymyksiä tai mitä tahansa Veronasta ja vaihdosta siellä herää minuun saa ottaa rohkeasti yhteyttä!

Universita degli Studi di Verona, Verona, 20.02.2018 – 22.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Verona

Vaihtoaika: 20.02.2018 – 22.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Verona

Lähdin yli viiskymppisenä Erasmus vaihtoon Veronaan italian vesikoiran kanssa. Olimme mieheni kanssa haaveilleet mahdollisuudesta asua Italiassa pidempään ja halusimme opetella Italian kieltä, joten Italia oli luonnollisesti ensisijainen vaihtokohde. Hakeminen Tampereen yliopiston tarjoamiin vaihtokohteisiin oli helppoa NettiOpsussa. Neuvoteltuani vaihdosta ja vaihtoajankohdasta professorini kanssa laitoin Erasmus vaihtohakemuksen eteenpäin jälkihaussa ja Veronan Yliopiston ykkössijalle.

Asunnon vuokrasin Veronasta Air B&B kautta. Air B&B kautta saa vuokrattua myös pidemmäksi aikaa, jolloin vuokra on edullisempi kk-vuokra. Kk-vuokra piti sisällään kalustetun asunnon, netin, sähkön, veden ja kaasun. Sijainti oli hyvä, 5 min kävelymatka Veronan Areenalle ja 10 min kävely yliopiston pääkampukselle. Vapailta markkinoilta ei ole mahdollista vuokrata asuntoa noin lyhyeksi aikaa, minimi aika on 6kk.

Veronan Yliopistosta meille Erasmus-opiskelijoille oli kaikille nimetty oman tiedekunnan tutori, joka oli yhteyksissä sähköpostitse hyvissä ajoin ennen vaihdon alkamista esitellen itsensä. Tapasimme tutorimme orientaatiopäivänä, käytiin hänen kanssaan kampuskierroksella ja tietty aperitiiverilla. Yliopiston lähellä olevissa kuppiloissa Aperol Spritz suolaisine lisukkeineen maksoi noin 2,5 €. Keskustassa vanhassa kaupungissa oli vähän hintavampaa. Ruoka on Veronassa noin 25% halvempaa kuin Suomessa. Missä tahansa söitkin, myös yliopiston ruokalassa, pasta oli aina al dente. Hyvä on tietää, että Italiassa ei kuulu maksaa tippiä, mutta ravintoloissa laskuun lisätään aina copertone, kattausmaksu/hlö. Se kannattaa tarkistaa aina ravintolan menusta, vaihtelee 1,50-4,50€ välistä.

Orientaatiopäivä Veronan yliopistossa oli kaikin puolin hyvin järjestetty ja organisoitu. Yliopisto oli tehnyt puolestamme jo kaiken byrokratiaa vaativan työn eli meille jaettiin opiskelijakortit sekä valmiiksi printatut maahan rekisteröitymisdokumentit eli verokoodit. Lisäksi mukana oli ESU kortti, jonka rekisteröimällä oikeuttaa syömään edullisemmin Yliopiston ravintoloissa. Korttiin on mahdollista lisätä myös debit ominaisuus, tämä vaatii pankissa käyntiä. Verokoodia ja todistusta tarvitaan mm. asunnonvuokraamiseen sekä debit ominaisuuden liittämiseen korttiin. Orientaatiopäivänä sai paljon hyvää tietoa kaikista erilaisista harrastusmahdollisuuksista. Opiskelijoille on tarjolla erilaisia aktiviteetteja esimerkiksi kuorotoimintaa, urheilutoimintaa sekä nuorten oopperakerho.

Veronan yliopiston kampukset levittäytyvät ympäri kaupunkia sekä yksi haara on Vicenzassa. Economics:lla on oma kampus Polo Santa Marta lähellä Porta Vescovia. Osa englanninkielisistä kursseista kuitenkin pidetään Vicenzassa, jonne on noin puolen tunnin junamatka Veronasta. Kannattaa tarkistaa etukäteen missä kampuksella kurssit pidetään.

Tein kaksi taloustieteen 9 opintopisteen kurssia: Health Economics sekä Project Financing and Evaluation. Kurssit olivat todella mielenkiintoisia ja liippaavat läheltä vastuullista liiketoimintaa. Paljon minua varoiteltiin etenkin Project Financing and Evaluation –kurssista kuinka vaikea se on, kun tentissäkin joutuu laskemaan. Minä selvisin siitä, enkä ole mikään taloustieteilijä, vaan vastuullisen liiketoiminnan opiskelija. Ei kannata kuunnella pelotteluja jos vähänkään ymmärtää matikasta ja derivoinneista. Kurssi oli todella mielenkiintoinen ja sivistävä. Molemmista kursseista Puolet tentin arvosanasta pystyi korvaamaan pareittain tehtävällä projektityöllä, mikä on loistava mahdollisuus myös tutustua italialaisiin opiskelukavereihin. Reilu puolet molemmista kursseista oli luentoja, project kurssissa pari seminaarityyppistä luentokertaa. Molemmista kursseista vajaa puolet luennoista oli hands on eli opeteltiin käyttämään Stata - ja MatLabin -ohjelmia hyödyksi evaluoinnissa ja tilastoinnissa. Niiden osaamista ei edellytetä tentissä ja kurssit voi helposti päästä läpi ilman niiden hallitsemista. Kurssikirjoja oli yliopiston kirjastossa vain yhdet kappaleet, mutta luentomateriaalin ja luentomuistiinpanojen avulla kyllä pärjäsi.

Veronan yliopistolla on oma puhelimeen ladattava app, joka oli tosi helppo ja kätevä käyttää. Opetuksen taso ylitti odotukseni, Ihan erilaista mitä olin kuullut Italiasta. Professorit puhuivat hyvää englantia, luennoilla puhuttiin ainoastaan englantia, luennot alkoivat aina ajallaan ja yhtään luentoja ei peruutettu. Näillä kursseilla oli myös vierailevia professoreita luennoimassa Veronan yliopiston yhteistyöyliopistoista mm. Englannista, Sveitsistä ja Canadasta. Lopputenttien aikatauluja sai odotella ja ne julkaistiin vasta vajaa kuukautta aikaisemmin.

Suoritin italian kielen A2 tason yliopistossa. En ollut aikaisemmin opiskellut italian kieltä, joten osallistuin myös Veronan yliopiston järjestämälle italian kielen intensiivikurssille. Intensiivikurssi kesti 3 viikkoa ja alkoi hassusti jo 6 viikkoa ennen lukukauden alkamista. Kielikurssi oli laadukas ja hyvätasoinen ja opettaja olivat ihan huippuja. Kurssilla sai paljon myös kulttuuritietoutta. Suosittelen intensiivikurssia ja italian kursseja. Yliopistolla pystyy opiskelemaan italian kieltä ihan C tasolle saakka.

Veronassa ihmiset ovat ystävällisiä ja heillä on halu ymmärtää myös italian kielen noviisia. Verona on myös hyvin elävä kaupunki, joka viikonloppu jotain ohjelmaa etenkin keväällä ja kesällä.

Harrastusmahdollisuudet on hyvät Veronassa. Harrastan Pilatesta ja löysin huippu Pilatessalin Power-Pilateksen Veronasta. Ryhmätunnit maksoivat 100€/10 kertaa. Kuntosaleja Veronassa on myös paljon. Vaikkei olisi oopperan harrastaja, on ehdoton elämys käydä oopperassa Veronan Areenalla Veronan oopperajuhlilla, jotka alkavat kesäkuun viimeisellä viikolla. Alle 35-vuotiaat saavat alennusta oopperalipuista ja Veronan Filharmoniker konserteista sekä oopperoista lähes puoleen hintaan. Matkustaminen on helppoa, Veronasta on erinomaiset junayhteydet eri puolille Italiaa. Dolomiitit ovat lähellä Veronassa ja lähimmät talviurheilukohteet ovat vajaan tunnin ajomatkan päässä. Flixbussilla pääsee Veronasta edullisesti myös Dolomiiteille.

Sain paljon uusia tuttuja eri puolilta maailmaa ja opin paljon eri kulttuureista, eniten tietenkin Italian kulttuurista. Minulla oli ihan huikea 5 kk Veronassa. Voin suositella myös varttuneemmalla iällä. Samaan aikaan Erasmus vaihdossa Veronassa oli maaliman vanhin Erasmus vaihtari 82-vuotias espanjalainen Miguel. Siitä vain mallia.

Libera Univ. Int. Studi Sociali (L.U.I.S.S.), Roma, 12.02.2018 – 12.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 12.02.2018 – 12.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Libera Univ. Int. Studi Sociali (L.U.I.S.S.)

Kaikki vaihtoon liittyvät etukäteisjärjestelyt sujuivat täysin ongelmitta. Kohdeyliopistolta saadut ohjeet olivat todella selkeät ja kaikki tuli hoidetuksi jo edellisenä keväänä, vaikka vaihtoni alkoi vasta helmikuussa. Kaikki informaatio kurssitarjonnasta lähtien oli hyvin nähtävissä etukäteen yliopiston nettisivuilla, tosin tarjottavat kurssit ehtivät muuttua ennen oman vaihtoni alkua. Asunnon hankin Spot-a-home -organisaation kautta ja matkavakuutuksen OP:n kautta. Myös näitä molempia voin suositella lämpimästi.

LUISS on Rooman yksityinen yliopisto ja myös yksi arvostetuimmista yliopistoista Italiassa. Tämä oli helppo huomata, sillä verrattuna julkiseen yliopistoon, Sapienzaan, kaikki toimi todella paljon paremmin. Opiskelijat olivat myös selkeästi ylpeitä omasta yliopistostaan. Kampusalue oli todella siisti ja moderni, ainoastaan kunnollinen kirjasto puuttui eikä

riittävästi (varsinkaan rauhallisia) paikkoja opiskeluun ollut. Juuri tämän kevään aikana yliopistolta poistettiin myös vaihto-opiskelijoille tarjottava alennus ruuasta. En siis syönyt kertaakaan 7 euron koululounasta vaan pakkasin eväät kotoa tai haimme pizzaa/sämpylää läheisestä kahvilasta. Tämä oli ehdoton miinuspuoli. Kampusalueelle ei myöskään päässyt kuin näyttämällä puhelimeen ladattavaa opiskelijakorttia. Koin tämän hieman oudoksi ja siinä mielessä naurettavaksi, ettei kampusaluetta pystynyt näyttämään esimerkiksi kavereille, jotka eivät opiskelleet LUISS:ssa.

Opiskelen Tampereella valtio-oppia, mutta LUISS:issa suoritin julkishallinnon kursseja, sillä heillä ei ollut maisteriohjelmia kuin kansainvälisessä politiikassa. Omat kurssini osoittautuivat pääasiassa erittäin hyviksi ja opetusmenetelmät olivat melko samanlaisia kuin Suomessa (ryhmätöitä, esitelmiä, keskustelua, mutta myös paljon ihan vain luennointia). Lopputentit eivät kuitenkaan olleet kovin haastavia ja kahdesta kurssista sain täydet pisteet vaikkeen kokenut opiskelevani turhan paljon. Opintopisteitä suoritin lopulta 23. Olisin siis hyvin voinut suorittaa enemmänkin kursseja, mutten uskaltanut alkuvaiheessa ahnehtia kurssien kanssa. Todella paljon luentoja oli myös peruttu millon mistäkin syystä, mikä oli sääli. Joidenkin kurssien taso ei myöskään ollut yhtä korkea ja osa ystäväistäni oli todella tyytymätön opetuksen tasoon.

Kaiken kaikkiaan suosittelen Roomaa ja etenkin LUISS:a vaihtokohteena kaikille. Rooma on täynnä historiaa, kulttuuria, hyvää ruokaa ja paikallinen ESN-toiminta on todella aktiivista. Kavereita oli siis todella helppo löytää jo ensimmäisellä viikolla järjestetyn Welcome week:kin ansiosta. Myös paikallisella kuntosalilla löysin italiankielisiä jumppia, jossa tuli käytyä koko vaihtojaksoni ajan. Hintataso on suhteellisen korkea ja ulkona tuli syötyä paljon, joten ennen vaihtoa hankitut säästöt tulivat tarpeen. Matkustelin myös todella paljon ympäri Italiaa, sillä se on oii hyvien junayhteyksien puolesta erittäin helppoa ja suhteellisen edullista. Rakastuin kaupunkiin ja italialaiseen kulttuuriin palavasti ja jäänkin suorittamaan 6 kuukauden mittaista harjoittelua Agency for Digital Italyyn.

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 08.02.2018 – 05.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihto-aika: 08.02.2018 – 05.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Vietin vaihto-opiskeluani Roomassa "La Sapienzan" yliopistossa opiskellen politiikan tutkimusta. Hakuprosessi oli Tampereen yliopiston puolelta erittäin sujuva, informaatio kulki hyvin ja asioista tiedotettiin tarpeeksi ajoissa. Yli 100 000 opiskelijan Sapienzasta ei kuitenkaan voi todeta samaa; hyväksyntä vaihtoon pääsemisestä tuli vasta aivan lokakuun lopussa ja viestintä erityisesti politiikan tutkimuksen Erasmus-koordinaattorin kanssa oli hidasta ja melko turhauttavaa hänen hyvin puutteellisesta kielitaidostaan johtuen. Yliopiston

nettisivut ovat täysi kaaos; mikäli osaat italiaa, saatat ehkä löytää tarvitsemasi tiedot sivuilta, mutta etenkin englanninkielistä versiota käyttäessä tiedot olivat erittäin puutteellisia ja päivämäärät ajoittain jopa kaksi vuotta vanhoja. Myös kurssitarjonnan löytäminen nettisivuilta oli todella hankalaa, minkä takia valitsinkin alun perin Learning Agreementiin vain ensimmäiset neljä kurssia, jotka satuin sivuilta löytämään. Lopullisen kurssitarjonnan sai tietää vasta helmikuun lopussa vain viikkoa ennen kurssien alkamista (jotka alkoivat siis vasta maaliskuun alussa, vaikka tervetuloviikko järjestettiin jo helmikuun ensimmäisellä viikolla). Vaihdoissa italialaisen byrokratian luonne tuli hyvinkin tutuksi ja monet asiat tehtiin vanhalla totutulla tavalla, vaikka siinä ei välttämättä olisi ollut mitään järkeä tai asian olisi voinut hoitaa paljon tehokkaamminkin.

Sapienza ei järjestänyt minkäänlaista tuutoritoimintaa vaihto-opiskelijoille, mutta heidän oma Erasmus-järjestönsä oli erittäin aktiivinen ja järjesti toimintaa laidasta laitaan useana päivänä viikossa. He järjestivät mm. bileitä, kulttuuritapahtumia, eri mittaisia retkiä ympäri Italiaa, teatterikerhoa, tandem-iltamia ja joitain urheilutapahtumia. Heidän kautta pääsikin hyvin tutustumaan muihin vaihto-opiskelijoihin, joista myöhemmin muodostui hyviä kavereita. Alun järjestelyissä opiskelijat ovat kuitenkin pitkälti omillaan, ellei satu tuntemaan kaupungista jotakuta jo etukäteen tai tiedä muita siellä jo vaihdossa olleita. Itse sainkin paljon apua alun hämmennyksessä ja kaaoksessa aiemmin Suomessa vaihdossa olleelta roomalaiselta tuutoritavaltoni.

Asunnon löytäminen Roomasta osoittautui myös suhteellisen vaikeaksi. Itse aiemmin kaupungissa olleena onneksi tiesin, miltä alueilta minun kannattaisi asuntoa etsiä, mutta koska kyse on miljoonakaupungista, monet opiskelijat saattavat joutua asumaan hyvinkin kaukana yliopistosta, joka sijaitsee ihan kaupungin keskustassa. Itse yritin alkuun löytää asuntoa ystäväni avustuksella Facebook-ryhmästä, mutta eräs potentiaalinen asunto kaatui siihen, että vuokranantaja halusi vuokrata asuntoa ”pimeästi” ilman vuokrasopimusta, sillä hänen oma vuokrasopimuksensa ei sallinut asunnon alivuokraamista. Kuulemani mukaan tämä onkin melko yleistä Roomassa ja muuallakin Italiassa, että vuokrasopimuksia ei välttämättä ole, ja vuokran saattaa joutua maksamaan käteisellä. Löysin asunnon loppujen lopuksi Uniplaces-nettisivun kautta, mikä osoittautui erittäin toimivaksi ja hyväksi ratkaisuksi. Ensimmäisen kuukauden vuokranmaksu hoidettiin heidän kauttaan, mikä antoi takuun huijatuksi tulemisen varalta. Asuntojen hinnat Roomassa on kuitenkin hyvin kalliita, ja huoneesta kolmen hengen kimppekämpässä Rooman keskustassa joutuikin pulittamaan enemmän kuin yksiöstäni Tampereella (550€/kk, sähkö ei sisältynyt hintaan). Asuntoni sijainti ja kunto oli kuitenkin erinomainen ja vuokranantaja, joka sattui olemaan myös toinen kämppis, oli ihana, ystävällinen ja erittäin avulias. Asuntoa etsiessä kannattaa huomioida laskujen, kuten sähkön, veden, kaasun ja netin sisältyminen vuokraan, sillä erityisesti sähkö oli huomattavasti kalliimpaa Suomen tasoon verrattuna. Yliopisto ei tarjonnut asunnon hankinnassa juurikaan apua eikä mitään opiskelija-asuntoloita ole saatavilla. Monet vaihtarikaverini olivat löytäneet asunnon myös joko Airbnb:n kautta tai etsimällä vasta paikan päällä.

Kävin vaihdon alussa vajaan kuukauden kestävän italian alkeiskurssin, mikä oli erittäin hyödyllinen arjessa pärjäämisen kannalta. Vaikka olin käynyt jo yhden kurssin italiaa kesäyliopistossa ennen vaihtoon lähtöä, intensiivikurssilla pääsi hyvin orientoitumaan uuteen kieleen ja elinympäristöön. Yliopisto kuitenkin tarjosi vaihto-opiskelijoille vain yhden kielikurssin vaihdon aikana, joten kielitaidon kehittäminen alkeita pidemmälle oli melko haastavaa, ellet halunnut opiskella omatoimisesti vapaa-ajallasi. Yhdelläkin kurssilla

kuitenkin pärjäsi arkipäiväisissä tilanteissa kuten kaupassa ja ravintolassa asioidessa hyvin, ja useimmiten myös englannilla pärjäsi, vaikkakin monissa paikoissa englanninkielisen palvelun taso oli olematon, jos sitä edes oli. Sapienzassa opetuksen taso ei ollut kovin päätä huimaava ja englanninkielinen kurssitarjonta oli ainakin politiikan opinnoissa erittäin heikko. Kandidatason kurseja politiikan tutkimuksesta ei ollut lainkaan saatavilla englanniksi, ja maisteritasollakin niitä oli vain yksi. Onneksemme onnistuimme muiden politiikan vaihtareiden kanssa löytämään nettisivuilta englanninkielisen "Development and International Cooperation"- maisteriohjelman, jonka kurssit vastasivat hyvin kansainvälisen politiikan aihepiirejä. Maisteritason kurseilla pärjäsi hyvin, vaikka olikin vasta toisen vuoden opiskelija. Hyvää Sapienzassa kuitenkin oli se, että kurseja sai valita mistä tahansa tiedekunnasta vapaasti mikäli halusi, joten kurseja kyllä löytyy, jos vain on joustava aihepiirin suhteen.

Monien opettajien englannin kielen taso oli melko heikko, mutta tämän maisteriohjelman opettajien englanti sattui positiivisena yllätyksenä olemaan hyvää ja selkeää. Opetus tapahtui perinteisesti niin, että opettaja puhui ja oppilaat kuuntelivat, ja interaktiota tunneilla oli hyvin vähän. Harvoilla opettajilla oli mitään visuaalisia työkaluja käytössä, mikä teki luentojen seuraamisesta melko hankalaa etenkin, jos opettajan kielestä ei meinannut saada selvää. Myöskään kurssikirjoja ei välttämättä tarjottu yliopiston puolesta, vaan oli oman onnen nojassa etsiä ne jostain netistä, sillä koulun kirjaston tarjonta oli melko heikko e-kirjojen löytymisestä puhumattakaan. Linauskäytännöt ovat erilaisia kuin mihin Suomessa ollaan totuttu, minkä takia monet paikallisetkin käyttivät oppikirjoina valokopioita alkuperäisistä opuksista. Useilla kurseilla suoritusmuotona oli suullinen tentti, mutta joillain kurseilla saattoi olla myös kirjallinen tentti vaihtoehtona.

Vaikka italialaisen byrokratian määrä ja Rooman kaoottisuus saattoi välillä aiheuttaa harmaita hiuksia, opetti vaihto kuitenkin järjestelmälliselle suomalaiselle luonteelleni sen, että asiat kyllä järjestyvät aikanaan ja niihin kannattaa suhtautua italialaisella letkeydellä sen suuremmin stressaamatta. Aluksi epäjärjestys saattaa tulla pienenä shokkina, mutta siihen kyllä tottuu ja helpottaa, jos osaa ottaa ongelmat ja esteet vastaan huumorilla. Julkinen liikenne Roomassa on melkoinen vitsi – lakkoja oli kevään aikana useita ja junat sekä lähietä kaukoliikenteen bussit ovat usein myöhässä. Julkisista luotettavimpia ovat metrot, mutta metroverkosto ei kylläkään ole kovin laaja. Myös etäisyydet kaupungin sisällä saattavat olla kohtalaisen pitkiä, joten matkaan saattaa usein kulua miltei tunti ellei enemmänkin. Tästä syystä asuntoa etsiessä kannattaa pitää mielessä, että se olisi mieluiten metropysäkin lähetyvillä tai kävelymatkan päässä tärkeimmistä paikoista, sillä ajoneuvot tulevat silloin kun ne ovat tullakseen. Roomassa kannattaa myös olla varovainen etenkin yöaikaan liikkuesssa, sillä kaupungilla liikkuu melko hämärää porukkaa iltaisin ja öisin.

Vaikka opiskelun laadun kannalta vaihto Sapienzassa ei ehkä ollut kaikkein antoisin, on Italia kuitenkin erittäin kaunis maa uniikilla kulttuurilla varustettuna. Itselleni suurin syy lähteä Italiaan vaihtoon olikin päästä tutustumaan paremmin paikalliseen kulttuuriin, mikä todellakin toteutui niin hyvässä kuin pahassa. Ainakin vaihtoni jälkeen ymmärrän italialaista kulttuuria ja yhteiskuntaa paremmin, ja osaan arvostaa elämää Suomessa entistäkin enemmän. Roomassa riittää nähtävää ja tehtävää, ja siellä kannattaakin ottaa ilo irti herkullisesta ruoasta ja halvemmista ravintoloista, lukuisista nähtävyyksistä sekä kauniista arkkitehtuurista. Roomasta on erinomaiset yhteydet matkustaa muualle Italiaan ja lennot

muualle Eurooppaan ovat erittäin halpoja, joten matkustamisen kannalta Rooma on ideaalinen kohde. Itselleni matkustaminen oli ehdottomasti vaihtojakson suola, sillä Italiassa on lukuisia näkemisen arvoisia kyliä ja kaupunkeja.

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 06.02.2018 – 15.07.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 06.02.2018 – 15.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Vietin kevään 2018 Roomassa, Sapienzan valtavassa yliopistossa taloustieteiden laitoksella. Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat pääasiassa hyvin, vaikka Sapienzan kurssitarjonta olikin erittäin vaikea löytää heidän sivuiltaan. Nettisivuilta löytyi vain pari vuotta vanha opetusohjelma, ja muutenkin sivut olivat vaikeaselkoiset. Sain kuitenkin sen verran tietoa kursseista, että pystyin tekemään jonkinlaiset alustavat valinnat, jotka omalla kohdallani olivat myös lopulliset. Muuten kaikki dokumentteihin ja vakuutuksiin liittyvät asiat sujuivat oikein jouhevasti.

Italiaan lähtö jännitti, sillä maa ei ole ollut kovin suosittu ainakaan kauppatieteiden opiskelijoiden joukossa. Ehkä syynä on vaadittu Italian kielen A2-tason osaaminen, jota todellisuudessa ei kuitenkaan tarvittu, sillä kurseja voi käydä myös englanniksi. Opiskelin kuitenkin Italian alkeet Tampereen kesäyliopiston järjestämällä kurssilla ennen lähtöäni, mistä oli todella paljon hyötyä päivittäisessä arjessa, kuten kaupassa käymisessä, matkalippujen ostamisessa yms. Vaikka yliopiston kurssit voikin käydä englanniksi, muu maa toimii silti pääasiassa Italian kielellä ja varsinkin vanhempien italialaisten joukossa englannin kielitaito on heikko. Perussanaston opettelemisesta on siis erittäin paljon hyötyä! En osallistunut enää Italiassa jatkokurssille, vaikka sellainen tarjottiinkin ilmaiseksi, sillä kurssi järjestettiin huonoon aikaan lauantaiaamuna.

Sapienzan yliopistolla ei ollut buddy-järjestelmää, mikä aluksi vähän harmitti, mutta ESN-tutorit järjestivät kaksi viikkoa kestävät tervetuliaisviikot, jotka olivat todella kivat! Kaverit löytyivät nopeasti ja eri tapahtumissa pääsi tutustumaan Rooman nähtävyyksiin, Italian kulttuuriin ja muiden maiden opiskelijoihin.

Hankin vuokra-asunnon poikaystäväni kanssa, jonka kanssa menimme siis samaan kohteeseen vaihtoon. Asunto löytyi Uniplaces-sivuston kautta, joka oli oikein toimiva asuntojenvälityssivusto. Sapienzan opiskelijat saavat vuokrata asuntoja kyseisen sivuston kautta ilman n. 20 % palvelumaksua, jos antavat Sapienzan toimiston etsiä asunnon puolestaan. Rooman vuokrataso oli aika korkea – vuokrat ovat kalliimpia kuin Suomessa. Suurin osa opiskelijoista asuu solu-asunnoissa, joista maksavat saman verran kuin yksiöstä Tampereella. Osa oli myös löytänyt Airbnb:n kautta halvemman ratkaisun. Meidän asuntomme oli todella pieni yksiö (20m²), josta maksoimme onnekkaisesti yhteensä vain 600 euroa kuussa.

Opiskelin Roomassa taloustieteen tiedekunnassa, ja valitsin yhden johtamisen, yhden markkinoinnin ja yhden viestinnän kurssin. Mielestäni opetuksen taso oli heikompaa kuin Suomessa, ja kursseilla tuhlattiin paljon aikaa asioiden organisointiin. Valitsemillani kursseilla opetus oli suurimmaksi osaksi peruskurssien tasoa, vaikka jokainen olikin osa syventäviä opintoja. Kursseilla ei ollut läsnäolopakkoa, mutta paikalla kannatti silti käydä, jotta sai tietää milloin tentit järjestetään, mitä niissä kysytään ja voiko tentteihin saada lisäpisteitä ylimääräisillä tehtävillä. Osa professoreista järjestää myös epävirallisen tentin ennen virallista tenttiä, joka on paljon kätevämpi suorittaa kuin virallinen tentti. Suurin osa tenteistä on suullisia, mutta myös kirjallisia kokeita järjestetään toisinaan. Kursseilla kuunneltiin ja kirjattiin muistiinpanoja, ja tenttiä varten tuli opiskella 1-2 kirjaa, mutta ainakin omilla kursseillani pärjäsivät muistiinpanoilla ja luentomateriaaleilla. Kirjat nimittäin maksoivat niin paljon, etten raaskinut ostaa niitä. Yliopiston nettiyhteys oli myös olematon ja kirjastot ruuhkaisia, joten opiskelin enimmäkseen kotona.

Roomassa oli yllättävän kylmää alkuvuodesta aina huhtikuun alkuun asti (tosin kevät 2018 olikin historiallisen kylmä koko Euroopassa), eikä ilman talvitakkia pärjännyt. Iso osa vaihtoopiskelijoista oli keväällä flunssassa, sillä lämmityksen taso ei ihan vastannut kylmien kelien vaatimukseen. Myöhemmin ilma lämpeni hyvin kesäiseksi. Elinkustannukset Roomassa ovat myös yllättävän korkeat ja ruokakaupoissa hinnat ovat Suomen tasoa. Ravintoloissa syöminen on kuitenkin verrattain halpaa, kunhan ei eksy ensimmäiseen tourist trappiin. Rooman julkinen liikenne kattaa hyvin jokaisen kolkan, mutta aikatauluista on turha ottaa kummempaa stressiä. Bussit ja raitat tulevat silloin kun tulevat. Moovit-sovelluksen käyttö helpottaa suunnittelua huomattavasti. Matkustelu Italian sisällä on myös todella kätevää kattavan junaverkon ja laadukkaiden junien johdosta.

Yleisesti ottaen koin vaihdon todella hyödylliseksi, sillä ulkomailla asumisen ja matkustelun myötä ongelmanratkaisukyky kehittyi ja lisäksi Italiassa oppi olemaan stressaamatta turhista. Etelä-Euroopan rennompia elämänsäsenne oli mukavaa vaihtelua pohjoismaiselle suorituskeskeisyydelle. Lisäksi tutustuin mahtaviin ihmisiin eri puolilta maailmaa ja opin paljon uutta heidän kulttuureistaan. Suosittelen Roomaa vaihtokohteeksi 100-prosenttisesti!

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 06.02.2018 – 05.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 06.02.2018 – 05.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Vietin kevään 2018 vaihdossa Roomassa, Italiassa Erasmus+ vaihto-ohjelma kautta ja opiskelin kauppatietä La Sapienza:n yliopistossa, joka on yksi Euroopan suurimpia (ellei jopa suurin) yliopisto.

Keväällä 2017 lähdin siskoni kanssa reissaamaan Euroopassa Hollannista Ranskan läpi Italiaan ja juuri tällä matkalla rakastuin Italialaisten elämäntyyliin, historiaan ja kieleen, joten kun tuli aika hakea vaihtokohdetta Italia oli minulle selkeä valinta. Päätös lähteä juurikin Roomaan tuli ajatuksesta kokea iso kaupunki, jossa tekemistä ja nähtävää riittää. Hakuprosessissa vaikein osio oli ehdottomasti löytää kurssi-informaatiota kohdeyliopiston La Sapienza:n nettisivuilta. Käytännössä linkkiä mistä koko kurssitarjonta löytyisi on erittäin vaikea löytää, mutta päätin olla stressaamatta asiasta ja valitsinkin hakemukseeni ensimmäisten neljän kurssin nimet, jotka satuin näkemään. Olin muiden Roomaan lähteneiden matkakertomuksista lukenutkin jo, että kurssi-informaatiot ja -ilmoittautumiset hoidetaan vasta paikanpäällä eli turha edes yrittää suunnitella niitä etukäteen yksin Suomessa.

Heti kun sain tiedon valinnasta edessä oli monta käytännön asiaa hoidettavana, jotka vei monta viikkoa kuten; dokumenttien täyttö ja lähetys, kielitestit, matkavakuutuksen hankkiminen sekä alivuokralaisen järkkääminen omaan yksiöön Tampereella. Kaikki nämä hoitui yllättävän ongelmitta. Haastavinta oli varmaankin löytää itsellensä kämppä hyvältä alueelta ja kohtuu hintaan. Itse en ollut aiemmin Roomassa käynyt, joten asiaa vaikeutti hieman myös se, etten tiennyt miltä alueelta keskustan ulkopuolelta kämppää edes kannattaisi etsiä. La Sapienzan- yliopiston huono puoli oli se, ettei heillä ollut tarjota opiskelija-asuntoja tai kampusta. Toki heille pystyi laittamaan sähköpostin, jossa he auttavat etsimään kriteerieni mukaisen kämpän, mutta itse en ainakaan innostunut heidän tarjoamista vaihtoehtoista, joten päätin etsiä itse itselleni kämpän. Kaverini Suomesta tajusi suositella myös Airbnb:n sivujen tsekkaamisen, sillä sieltä saattaa löytää hyvän huoneen kohtuuhintaan ja jopa hyvältä alueelta. Pitkän selailun jälkeen löysin kuin löysinkin itselleni kämpän Airbnb:n kautta ja jopa aivan yliopiston vierestä! Rooman vuokrat ovat kuitenkin todella korkeat ja maksoin itsekin yhdestä huoneesta enemmän kuin omasta yksiöstäni Suomessa.

Lennon Roomaan otin jo helmikuun alkuun, sillä olin ilmoittautunut 3 viikon kestäväseen italian kielen intensiivikurssille, lähtiessäni kun en italiaa osannut sanaakaan. Kurssi oli todella hyödyllinen vaikkein siinä ajassa juurikaan muuta kuin ihan perusteet kerennyt oppimaan. Muiden kurssien infot ja aloitusajankohdat saimme tietää erittäin myöhään, mikä oli hieman turhauttavaa. Mutta niin kuin kaikki vaihtarit lopulta totesimmekin: italialaiset eivät turhaa tykkää stressailla ja kaikki hoituu kyllä aikanaan jotenkin.

Erittäin positiivisena yllätyksenä minulle tuli Rooman Erasmus opiskelijoille vapaa-ajan aktiviteettejä järjestävän ainekerhon ESN-ROMA ASE:n aktiivisuus ja monipuolisuus. Tapahtumia riitti joka päivä laidasta laitaan ja uusin ihmisiin tutustuminen oli erittäin helppoa eri tapahtumissa. Ei mennyt kun pari viikkoa ja meillä olikin jo oma vaihtariryhmä, joiden kanssa vietin paljon vapaa-aikaa vaihdon loppuun asti ja heistä tulikin minulle erittäin läheinen kaveriryhmä neljän kuukauden aikana.

Opiskelin tosiaan kauppatieteiden opintoja kohdeyliopistossa ja suoraan sanottuna koulutuksen taso oli suuri pettymys. Kaikki kurssit, mitä minulla oli valittuna oli englanniksi, mikä käytännössä tarkoitti, että professori puhui erittäin epäselkeätä englantia italian aksentilla ja kurssin vaatimustasokin olin hyvin matala. Opinnoista selviäminen ei siis Roomassa paljon vaivaa vaatinut ja ne pari kurssia, jotka suoritin sain melkein täydet arvosanat hyvin minimaalisella panostuksella. Toisaalta sehän ei minulle ollutkaan vaihdon kohteen tärkein kriteeri, mutta jos tasokasta ja arvostettua koulua vaihtojaksoltaan etsii niin en La Sapienzaa siihen suosittelisi. Monilla kursseilla tentti on suullinen, mikä tarkoittaa noin

15-30 minuutin keskustelua kurssin aiheista professorin kanssa. Alkuun ajatuskin jutella markkinoinnista ja laskentatoimesta englanniksi kaksin jossakin pienessä toimistossa kuulosti erittäin pelottavalta, mutta todellisuudessa professorilla on melko usein jopa huonompi englanti kuin vaihtareilla niin tilanne olikin melko rento eikä paljoa tarvinnut englannin kielen käyttöä jännittää.

Rooma kaupunkina oli upea, jossa on paljon nähtävää ja tapahtumia joka päivä. ESN järjesti toimintaa jatkuvasti ja itse pyrinkin osallistumaan mahdollisimman monipuolisiin tapahtumiin. Toki isossa kaupungissa on myös paljon huonoja puolia. Ensinäkin se kaikkein turhauttavin, jonka kanssa kaikilla vaihtareilla oli usein ongelmia: julkinen liikenne ja sen toimimattomuus. Parhaimmillani odotin kotiin menevää bussia kaatosateessa 1,5 tuntia, kun sen olisi aikataulun mukaan pitänyt kulkea kymmenen minuutin välein. Kahden kuukauden asumisen jälkeen totesin, että ainut luotettava julkinen on metro, joten kannattaa suosia metron käyttöä, jos ei halua tapaamisista myöhästyä. Toinen huono puoli, kun on vaihdossa isossa kaupungissa oli se, että kaikki kaverit asuivat hyvinkin eri puolilla Roomaa, mikä tarkoitti, että paikasta toiseen kulkemiseen saattoi mennä se parikin tuntia. Toisin sanoen välillä kynnyks lähteä tapahtumiin, jotka olivat hieman kauempana, oli melko korkealla kun tiesi, että pelkästään matkoihin menee se kolme tuntia. Kolmas asia mikä on huonoa Rooman kaltaisissa isoissa kaupungeissa varsinkin sesonkiaikaan on suuri turistien määrä. Kadulla kulkeminen on vaikeaa, ravintoloihin ei mahdu sisään sekä bussit, metrot ja ratikat ovat niin täynnä, ettei siinä kuumudessa pysty edes hengittämään.

Kuitenkin kaikkeen tottui aikanaan ja kun arki alkoi rullaamaan osasi yhä enemmän nauttia Rooman upeista nähtävyyksistä ja kuuluisasta ruoasta. Pizza, jäätelö ja pasta ähky on tällä reissulla taattu! Oli myöskin hauska huomata, kuinka paljon sitä italian kieltäkin kerkesi oppimaan vaikkein itse aktiivisesti kovin paljoa opiskellut. Englannin kielellä selvisi todella pitkälle ja varsinkin, jos oppi edes italian alkeet niin selvisi erinomaisesti kaikkialla.

Vaihto Roomassa kokonaisuudessaan oli erittäin onnistunut; arki oli rentoa, pääsin tutustumaan moniin ihmisiin ympäri maailmaa ja näkemään monia upeita paikkoja. Suosittelen ehdottomasti Italian sisällä matkustelua niin paljon kuin kykenee, sillä kaikki kaupungit olivat omalaatuisia ja näkemisen arvoisia. Kaikkiin tapahtumiin kannattaa lähteä rohkeasti mukaan sillä vaihtarit ovat erittäin vastaanottavaisia ja tutustumishaluisia. Itse sain niin monia hyviä ystäviä, joiden kanssa tulen varmasti vielä olemaan yhteydessä tulevaisuudessakin.

Suomeen palaaminen oli erittäin haikeata ja vielä kun itse palasin kesätöiden takia pari viikkoa aikaisemmin kuin muut vaihtarikaverini. Pyysin lupaa tehdä tenttini viikkoa aikaisemmin, sillä tenttiviikot olisivat olleet Roomassa vasta kesäkuun puolessa välissä ja minun piti jo kesäkuun ensimmäisellä viikolla olla kotimaassa. Onneksi professorit lopulta suostuivat järjestämään tentit aiemmin niin sain kuitenkin opintopisteet rekisteriin.

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 06.02.2018 – 13.07.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 06.02.2018 – 13.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Olin vaihdossa Rooman "La Sapienza" yliopistossa keväällä 2018. Vaihtokokemukseni oli äärettömän positiivinen ja opettavainen, lisäksi löysin uuden suosikkimaani – Italian! Vaihtokohde oli hieman villi kortti itselleni, sillä en ollut kuullut kenenkään tietämäni Johtamiskorkeakoululaisen menneen sinne aiemmin. Tämä ihmetytti minua suuresti. Rooma on yksi Euroopan suurimmista kaupungeista ja "ikuisena kaupunkina" sillä on varmasti tarjottavaa jokaiselle sinne muuttajalle. Kuitenkin myöhemmin paljastui, että eräät kauppatieteitä lukevat kaverini olivat päättäneet lähteä sinne syyslukukaudeksi yhtä lukukautta minua aiemmin.

Arvelen että lähtemishalukkuuteen vaikuttaa Sapienzan Erasmus-sivustoilla lymyilevät vaatimukset italian kielen osaamisesta, mutta todellisuudessa tarvittavaa A2 tasoa ei Roomaan lähteäkseen opiskelijan tarvitse omata. Koulun puolesta kurssit voi käydä englanniksi ja kaikki muut Erasmus-opiskelijat puhuvat luonnollisesti englantia, ja hallinnolliset asiatkin pystyy hoitamaan englanniksi. Itse puhuin noin kymmenen sanaa italiaa ennen lähtöäni, jota ehkä hieman kumminkin jälkeenpäin kadun. Syynä tähän ei pelkästään ole se että muu, akateemisen maailman ulkopuoleinen, yhteiskunta puhuu englantia lähes välttävällä tasolla, jonka vuoksi italiaa puhumattomalle se voi luoda arkipäivän tilanteisiin lisähaastetta, vaan että jos olisin käynyt yhden tai jopa kaksi kurssia italiaa ennen vaihtoon lähtöäni olisi kielitaitoni kehittynyt huomattavasti enemmän kuin mitä se nyt kehittyi.

Sapienzassa tervetuloviikon jälkeen meillä oli noin kuukausi ennen kuin varsinaiset kurssit alkoivat, jolloin Erasmus opiskelijat opiskelivat kuukauden verran italiaa intensiivikursseilla, joka järjestettiin neljänä päivänä viikossa. Itse menin A1 ryhmään, ja opin siellä italian perusteet. Päätin alkaa harjoittelemaan italian kieltä myös tämän jälkeen itsenäisesti hallitakseni paremmin arkipäivän tilanteissa tapahtuvaa kommunikaatiota. Oppimistani auttoivat Erasmus kaverini, joista jotkut puhuivat italiaa jopa toisena kielenään ja aikaisemmat espanjan kielen opintoni, joita olin käynyt yliopistossa kauppatieteellisen tutkinnon vaatimat kolme kurssia. Vaihdon päätyttyä puhun italiaa noin A2 tasolla, mutta jos olisin käynyt yhdenkin kurssin ennen vaihtoon lähtemistä, uskon että tasoni olisi huomattavasti parempi, sillä aivan vaihtoni loppuvaiheessa huomasin voivani käyttää italiaa arkisissa tilanteissa melko paljon, joka edelleen kiihdytti oppimistani.

Italian kielen osaamattomille myös etukäteisjärjestelyt saattavat aiheuttaa harmaita hiuksia, sillä Sapienzan nettisivut ovat (hyvin Roomalaiseen tyyliin) melko sekavat ja pääosin italian kielellä. Tämä saattoi johtua myös siitä että vuonna 2018 sivuja uudistettiin, mutta tämä uudistus on saattanut olla käynnissä jo jonkin aikaa ja saattaa tulla myös kestävästi jonkin aikaa. JKK:n päästä sai kumminkin paljon apua ja vastauksia moniin kysymyksiin. Kuitenkin Sapienzan vaihtotoimistoon sähköpostia lähettämällä ja paljon kyselemällä saa asioista aina selvää, joka pätee kaikessa mitä tulee italialaiseen byrokratiaan. Vähän infoa on tarjolla, mutta sitä saa lähes aina kysyessä. Myös koulun ja esimerkiksi italialaisen "KELA" -toimiston lappuja täytellessä kaikki asiat eivät ole aivan millintarkkoja, mihin tavallisesti suomalaiset ovat tottuneet. Italiassa kaikki vaikuttaa hyvin viralliselta ulospäin, mutta sisältä asiat eivät ole aivan justiainsa muutamia poikkeuksia, kuten tenttiasiakirjoja, lukuun ottamatta.

Asunnon hankin yhdessä tyttöystäväni kanssa, joka lähti samaan kohteeseen vaihtoon kanssani. Asunto löytyi Uniplaces- asuntojenvälityssivuston kautta. Sapienzan opiskelijat saavat vuokrata asuntoja kyseisen sivuston kautta ilman siihen kuuluvaa vuokrasta määräytyvää palvelumaksua, Sapienzan toimisto auttaa asunnon etsimisessä. Huomattavaa on, että Roomassa on todella kallis vuokrataso. Suurin osa vaihto- ja normiopiskelijoista asuu kimppekämpissä, kommuuneissa, joista heillä on yksi huone vuokrattuna. Joista maksavat saman verran kuin yksiöstä Tampereella. Asunnon etsiminen kannattaa aloittaa mahdollisimman aikaisin, sillä Roomassa ei ole TOASin tai muiden kaltaisia opiskelija-asuntoloita, ja yliopistolta kämpän etsimiseen apuja saa melko niukasti. Lisäksi Roomassa vuokra-asunnoilla on todella kova kysyntä, joten nopeat syövät hitaat. Lisäksi asunto kannattaa vuokrata melko pitkälle, sillä esimerkiksi kevätlukukauden tentit pidettiin vasta kesä-heinäkuussa.

Yleisenä vinkkinä myös se La Sapienzan kanssa on se, että sieltä ei kannata lähteä kiireessä pois, tenttien päivät saattavat muuttua pahimmillaan muutamia päiviä ennen sovittua tenttipäivää ja lähtemisbyrokratiassa voi kestää myös. Suositeltavaa on varata viikko tai vaikka kaksi vielä viimeisen tentin jälkeen, jos asiat hoituvatkin nopeasti niin voi onnitella itseään viettämällä loppuajan terassilla *gelatoa* tai *negronia* nautiskellen.

Kävin vaihdon aikana yhteensä kolme kurssia sekä A1 italian intensiivikurssin. Luin kurssin rahoitusta, kaksi kurssia markkinointia, joista toinen oli jaettu psykologian kurssin kanssa. Opetuksen taso ja opeteltavat asiat ovat vaatimattomampia La Sapienzassa. Tämä voi johtua professoreiden kielitaitojen rajoittavasta tekijästä, tai yksinkertaisesti vain miten asiat Italiassa ovat. Kuitenkin kuulin vaihtokavereiltani, jotka kävivät molempia, sekä italian että englannin kielen kursseja sanovan, että italian kielen kurssit olivat yleisesti parempia toteutuksiltaan. Yleisesti kurssit ovat enemmän ulkoa opettelua ja koulumaista puurtamista kuin suurella osalla kursseista Suomessa. Englannin kieliset kurssit La Sapienzassa ovat useasti niin sanottuja vaihtarikursseja, joille professorit todennäköisesti ehkä uhraavat vähemmän aikaa ja vaivaa. Minun kursseillani ei ollut läsnäolo pakkoa, mutta tunneilla oli hyvin hyödyllistä käydä, sillä juuri mitään ei jaettu sähköisesti, vaan muistiinpanot oli tehtävä luennoilla. Lisäksi esimerkiksi rahoituksen kursseilla tuli tehdä tiivistelmä jokaisesta luennoista, joka osoittautui haasteliaaksi niiden tuntien kohdalla, joilla ei ollut läsnä. Lisäksi tärkeää hallinnollista informaatiota jaettiin kurssien luennoilla esimerkiksi epävirallisista välikokeista, joita suorittamalla pystyi hyväksi lukemaan puolet tai jopa kokonaan varsinaisen tentin.

La Sapienzassa valtaosa tenteistä on suullisia, mikä on todella eriskummallista suomalaiselle opiskelijalle, mutta järjestelmään sopeutui melkoisen hyvin. Kursseilla joissa on suuri määrä opiskelijoita tentti saattaa kestää monta päivää kun professori tenttaa jokaisen opiskelijan yksitellen, jolloin ensimmäisen tenttipäivän alussa jokaiselle jaetaan järjestysnumero ja on opiskelijan omalla vastuulla olla paikalla silloin kun oma numero sattuu kohdalle. Myös tenttien ja yleisesti kurssien vaatimustasot vaihtelevat erittäin suuresti professorista riippuen.

Roomassa opiskelu tapahtuu vielä pitkälti vanhanaikaisin keinoin: opiskelijoilla on läppärin sijasta luennolla vihko, jokaisessa kirjastossa ei ole hyvin toimivia nettiyhteyksiä, opettajat eivät jaa materiaaleja nettiin ja koululta on vaikeaa löytää vapaata tietokonetta, jos omaa läppäriä ei ole sattunut ottamaan mukaan yliopistolle. Tähänkin tottuu todella nopeasti jos antaa vain mahdollisuuden tälle käänteiselle digitalisaatiolle.

Koin vaihtoni todella merkitykselliseksi itseni kehittämisen kannalta. En ehkä suurimmin akateemisien meriittien nimissä, vaan oman elämänasenteeni ja arvojeni muokkaajana ja henkilökohtaisten kykyjen kuten ongelmanratkaisun, monikulttuurisuuden ja stressaamattomuuden parantamisen saralla. Italia on maa, ja erityisesti Rooma on kaupunki, joka saattaa järjestäytyneelle suomalaiselle vaikuttaa todella kaoottiselta. Kuitenkin tässä saappaan muotoisessa paratiisissa on niin suuresti nähtävää ja koettavaa, että kaikki stressaavat byrokraatit ja peri-Italialaiset bussimyöhästymiset korvaantuvat tuhannen kilometrin erolla niiden hyviin vastapuoliin. Esimerkiksi pelkästään jo italialainen ruoka pastoineen, pitsoineen, risottoineen, prosciuttoineen, juustoineen, kasviksineen ja hedelmineen huuhtoo kaikki negatiiviset asiat pois tästä maasta. Enkä edes maininnut jäätelöä, kahvia, viiniä, tiramisua, jalkapalloa, loistavaa säätä, vuoria, rantoja, kulttuuria, historiaa tai kaikkia niitä mahtavia uusia ihmisiä joiden kanssa voit mahdollisesti jakaa ikuisen kaupungin ilot ja surut.

Universita degli Studi di Milano-Bicocca, Milano, 01.02.2018 – 19.07.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Milano

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 19.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Milano-Bicocca

Käytännön asioita

Yliopisto-opintojeni alussa päätin, että toteutan haaveeni lähteä vaihtoon ulkomaille. Pitkään mietin kohteita ja lopulta suuntasin Milanoon, Bicoccan yliopistoon. Alkujärjestelyt sujuivat yllättävän helposti ja jälkikäteen ajateltuna tuntuu hassulta, että stressasin asioiden sujumista paljon etukäteen (älä sinä tee niin, kaikki järjestyy kyllä). Italiassa käytin suomalaista puhelinliittymää, sillä siihen kuului sopivan kokoinen nettipaketti jo valmiiksi, ja paikallisen liittymän avaaminen osoittautui turhaksi. Yhtä lailla käytin samoja pankkikortteja kuin Suomessa, sillä en joutunut maksamaan erillistä maksua kortin käytöstä tai käteisen nostamisesta. Monissa pienemmissä paikoissa käytetään vielä pelkästään käteistä, joten hyvä olla aina hieman kolikoita taskussa. Vakuutukset otin Suomesta. Kuukausikortti oli kätevä julkistaliikennettä varten, se maksoi reilut parikymppiä kuussa.

Asuminen

Asuntoa aloin etsimään tosissani marras-joulukuussa. Nopeasti selvisi, että asuminen Milanossa on kallista. Olin kuitenkin päättänyt, että haluan oman huoneen enkä muuta asuntolaan tai varsinkaan jaettuun huoneeseen. Ensimmäiset päivät vietin perhetuttavien luona, sillä en ollut vielä löytänyt huonetta. Ajattelin, että paikan päällä on suurempi mahdollisuus löytää sopiva paikka, kun pääsee itse katsomaan. Vielä viikon kuluttuakaan ei ollut huonetta löytynyt ja huonon asuntotilanteen takia kävin kysymässä, olisiko asuntolassa sittenkin tilaa, jolloin tuurilla pääsin lähimpänä keskustaa olevaan asuntolaan (U92). Lopulta

asuin 6kk asuntolassa ja jaoin huoneen toisen tytön kanssa. Asuntola-elämä oli itseasiassa hyvä juttu, sillä porukka tiivistyi ja oli mukava liikkua yhdessä. Yliopistolle oli matkaa noin 6km, joten kuljin sinne kahdella bussilla.

Opiskelu

Lähdin vaihtoon Johtamiskorkeakoulun kautta, sillä Italia ei ollut vaihtoehtona Kasvatustieteen puolella. Erasmus- opiskelijoille kurssitarjontaa oli mielestäni ihan riittävästi. Tarkkoja vaatimuksia kurssivalintojen osalta ei ollut, joten tein kauppatieteen kursseja sekä yhden englannin kielen kurssin. Suullinen tentti on yleinen tenttimuoto Italiassa. Itselläni oli yksi suullinen tentti ja se oli mielenkiintoinen kokemus. Turhaan suullisia tenttejä ei kannata pelätä, sillä usein opettajat auttoivat opiskelijoita niissä. Vaihtareille kuului heti alkuun kuukauden mittainen italian kielen kurssi. Toteutus oli mielenkiintoinen, sillä opettaja ei juurikaan englantia puhunut. Toisaalta se oli kokemuksena hauska ja ainakin meille kurssilaisille jäi hyvät muistot. Kielikurssi loi yhteishenkeä ja siellä tutustui hyvin muihin opiskelijoihin, lisäksi oppi italian kielen perusteita. Muut kurssit alkoivat maaliskuussa ja itselläni ne kestivät kesäkuun puolelle. Välillä informaatio kursseihin ym. liittyen oli kiven alla ja tuntui, ettei opettajatkaan olleet ihan selvillä vesillä missä mennään. Toisaalta kaikki aina lopulta selvisi ja opettajien kanssa pystyi kommunikoimaan helposti sähköpostilla. Itse opetuksen taso ei Italiassa yllättänyt. Osasin varautua erilaiseen opiskelutapaan ja ilmapiiriin mutta silti välillä opettajan vahva italian aksentti tai asioiden hidas hoitaminen kävi hermoille. Opiskelijoita kohdeltiin mielestäni hieman ala-arvoisesti, sillä opettajien auktoriteetti nousi monissa tilanteissa esiin.

Bicoccan yliopistolla on hyvin aktiivinen ESN-järjestö, joka järjestää tapahtumia ja reissuja alkaen orientoivista viikoista. Oli mukava lähteä päiväreissulle mm. Venetsiaan ja Como-järvelle! Suosittelen käymään tapahtumissa, niiden kautta saa tutustua paikallisiin ja usein matkoille pääsee myös hieman halvemmalla.

Ajatuksia

Suuressa kaupungissa on paljon tapahtumia ja tekemistä joka päivälle. Itse halusin saada kokemuksen elämästä suurkaupungissa. Milanossa on monia viihtyisiä kaupunginosia ja aina löytää jotain uutta. Hintataso on mielestäni hieman alhaisempi kuin koti-Suomessa, mutta kuitenkin kalliimpi kuin muissa Italian pienemmissä kaupungeissa. Hyvien julkisten kulkuyhteyksien vuoksi Milanossa on helppo liikkua. Sijainnin vuoksi tuli vaihdon aikana myös reissattua ympäri Pohjois-Italiaa. Oma suosikkini oli Genova, joka sijaitsee meren äärellä ja sieltä saa maailman parhainta pestoa! Tietenkin Italiassa asumisen parhaita puolia on ruoasta nauttiminen! Milano on myös pullollaan hyviä ravintoloita ja esimerkiksi aperitivo-kulttuuri on huikea. Vain seitsemällä eurolla saat istumapaikan Navigli- alueen kanaalien varrelta, drinkin ja seisovan pöydän täynnä herkkuja.

Kokonaisuudessaan vaihtojakso avasi silmät mahdollisuudelle työskennellä ulkomailla tulevaisuudessa sekä opetti elämään erilaisessa ympäristössä. Kaverit eri puolilta maailmaa toivat mukanaan ymmärrystä toisista kulttuureista. Kommunikointi toisella kielellä oli myös tärkeä asia itselleni, sillä Suomessa pärjää liian hyvin käyttämättä englantia

Paluu

Lähdin Milanosta heinäkuun puolivälissä ja kotiinpaluu sujui ongelmitta. Opintorekisteriote lähetettiin suoraan sähköpostiin, en siis saanut paperista versioita mukaani yliopistolta. Alun hämmennyksen jälkeen olin iloinen nähdessäni ystäviä ja perhettä pitkästä ajasta. Suosittelen Milanoa vaihtokohteena, sillä itselleni sieltä jäi vain hyviä muistoja! Italialainen elämäntyyli tarttuu ja vie mukanaan, voisinkin jo alkaa katselemaan uusia lentoja...

Tarvittaessa vastaan lisäkysymyksiin mielelläni :)

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 01.02.2018 – 01.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 01.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Toinen kerta toden sanoo, vai miten se sanonta menikään? Intohimo Italiaan, sen kulttuuriin, kieleen, ruokaan ja ihmisiin syttyi jo vuosia sitten, ja vei minut jo maisterivaiheessa puoleksi vuodeksi Roomaan, La Sapienza -yliopistoon. Intohimo ei hiipunut ja kun tohtoriopintojen ovet aukenivat ja tutkailin jatko-opiskelijoiden vaihtomahdollisuuksia, huomasin, että nytkinhän on mahdollista lähteä, ja taas sitä menttiin - vietin ihanan ja antoisan kevään 2018 Roomassa, tällä kertaa jatko-opiskelijan statuksella.

Jatko-opiskelijan vaihto erosi monella tapaa aiemmista vaihtoistani: nyt pääpaino oli väitöskirjan artikkeleiden edistämällä, mihin hyödynsin vahvasti yliopiston kirjastopalveluita sekä verkostoiduin markkinoinnin osajien kanssa. Kurssimerkinnot jäivät vähemmälle, mutta italian kieltä tuli kurssin verran petrattua. Kielikurssilla oli lähtötasotesti, jonka mukaan meidät jaettiin ryhmiin - tämä oli hyvä juttu, sillä ryhmät muovautuivat aika mukavasti ja pääsin juuri minulle sopivaan ryhmään. Vahva suositus siis kielikurssille! Hyvä tapa myös heti alussa tutustua ihmisiin kielen opiskelun lisäksi. Muutenkin Italiassa kielikylpy on väistämätön: paikalliset arvostavat suunnattomasti italian kielitaitoa ja sen osaajia. Myös monet kurssit ja tentit (suulliset) ovat italiaksi. Haastavaa, mutta ihanaa!

Italiassa elämänasenne eroaa Suomesta monella tapaa, ja yksi asia on se, että välillä odotusajat pitenevät, luento on yllättäen siirretty paikkaan X (tai peruttu lumisateen takia) ja kaikki kommunikaatio ei aina ole niin yksioikoista. Mutta tämä tietty "joustavuus" ja rentous on osa kulttuuria, ja siihen Italiassa asuessa tulee tottua, tulipa kyseeseen jokin juttu yliopistolla tai vaikkapa julkisen liikenteen parissa. Erasmus-asioihin liittyen kaikki sujui omalta osaltani kuitenkin todella joustavasti ja kätevästi. Kun toukokuun lopulla kävin yliopistolla allekirjoituksia tarvittaviin papereihin, oli toimiston edessä hurja kaaos (italialainen jono), kun italialaiset vaihtoon lähdössä olleet opiskelijat olivat täyttämässä

omia lipukkeitaan, mutta tästä huolimatta meille "ulkkareillekin" löytyi aikaa ja huomiota. Muutenkin Erasmus-toimiston kanssa kommunikointi oli nopsaa ja kätevää - vastaukset tulivat nopeasti, jos jokin askarrutti.

La Sapienza on valtava yliopisto ja liikkumiseen kannattaa niin luennoille rientäessä kuin myös muutenkin miljoonakaupungissa liikkuesssa varata aikaa. Yliopisto (suurimmaksi osaksi) sijaitsee vartin kävelymatkan päässä Termini -päärautatieasemalta ja muutama bussikin lähelle kulkee, tai metrolla Policlinico -asema on se, jota kannattaa hyödyntää. Asuinalueiksi voin suositella omista kokemuksistani Piazza Bolognaa, San Giovannia tai Montia. Yksi tärkeä käytännön vinkki on myös julkisen liikenteen kuukausikortti, joka maksaa 35 € (carta mensile), jonka voi ostaa esimerkiksi pikkukioskeista (tabaccheria), joita kadut vilisevät. Kortilla voi kulkea bussilla, metrolla ja ratikalla mielin määrin, mutta kannattaa muistaa pitää kuitti matkassa, vaikka itse kortti onkin muovinen: jos matkalla tarkastajat yllättävät, joudut maksamaan sakon ellei sinulla ole pientä kuittilappusta mukana. Kuulostaa hassulta, mutta totta on. Eli kuitti talteen ja matkustamaan!

Kevät Roomassa & La Sapienzassa tarjosi jatko-opiskelijalle arvokkaita kontakteja, irtioton ja täyden keskittymismahdollisuuden väitöskirjatyöskentelyyn sekä mahtavaa kielikylpyä - ihania uusia ystäviä ja kokemuksia unohtamatta. Kerron mielelläni kokemuksistani ja jelpaan, jos vaihto Italiassa tai Roomassa on edessä!

Universita degli Studi di Milano-Bicocca, Milano, 29.01.2018 – 05.07.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Milano

Vaihtoaika: 29.01.2018 – 05.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Milano-Bicocca

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Sain tietää keväällä 2017 tullessani hyväksytyksi Milano-Bicoccan yliopistoon kevätlukukaudeksi 2018. Tiedossani oli jo Italiaan vaihtoon hakiessani, että tässä maassa asiat ottavat oman aikansa – ja niin ne todella tekivät. Koko kesän ja syksyn sain odottaa lopullista Milanon hyväksyntää sekä infopakettia, vaikka lähtö häämötti jo alkuvuodesta. Odotteluun ja lievään epävarmuuteen kannattaakin tottua heti kättelyssä, kun on kyse Italiasta. Lopulta marraskuun lopulla sain sähköpostia koululta ja asiat etenivät. Niin sanottua virallista hyväksyntää Milanosta ei tullut, vaan ennemminkin tervetulo paketti toimintaohjeineen. Kurssitarjonta löytyi melko kattavasti yliopiston kotisivuilta, mutta lopulliset kurssivalinnat tein vasta paikan päällä.

Otin matkustajavakuutuksen sekä matkatavaravakuutuksen koko vaihtojaksone ajalle. Hintaaerot olivat suuria vakuutusyhtiöiden välillä, joten kilpailuttaa kannatti.

Italian kieltä ei pysty opiskelemaan tällä hetkellä Tampereen yliopistossa, eivätkä muutkaan kurssivaihtoehdot sopineet aikatauluini. En ollut myöskään aiemmin opiskellut italiaa, joten käytännössä en osannut turistisanastoa enempää.

Kohdemaahan saapuminen:

Saavuin Milanoon 29.tammikuuta, ja kohdeyliopiston tarjoama ilmainen italian intensiivikurssi alkoi 5.helmikuuta. Infotilaisuus uusille vaihto-opiskelijoille oli 1.helmikuuta. Intensiivikurssin tasoja oli kaksi: alkeet sekä edistyneet, ja ennen kurssin alkamista oli kaikille pakollinen lähtötasotesti. Melko nopeasti kävi kuitenkin selväksi, että alkeiskurssillakin odotettiin alkeiden olevan jo jotenkuten hallussa. Kurssin loppukokeen taso olikin A2. Kaiken kaikkiaan voin kuitenkin lämpimästi suositella intensiivikurssille osallistumista, koska sen aikana tutustui hyvin muihin vaihto-opiskelijoihin sekä oppi väkisin kieltä, vaikkakin lähes kokonaan italian kielinen opetus voi olla hyvin haastavaa seurata, jos ei italiaa ole aiemmin opiskellut. Lisäksi on hyvä huomata, että intensiivikurssi on todella nimensä mukainen: kurssi kestää lähes koko helmikuun ja opetusta on 4-5 päivänä noin 6-7 tuntia päivässä. Milanossa pärjää hyvin pelkällä englannilla, mutta paikallisen kielen edes jonkintasoinen ymmärtäminen helpottaa arkielämää.

Milanossa toimii hyvin aktiiviset ESN-järjestöt (Milano-Bicocca sekä Milano), jotka järjestävät ohjelmaa vaihto-opiskelijoille hyvin aktiivisesti. Kohdeyliopiston oma ESN-järjestö Milano-Bicocca oli suunnitellut myös lähes kolmen viikon orientaatioviikot, joiden aikana ohjelmaa oli lähes päivittäin. Vaihto-opiskelijoiden sopeutumisesta oli siis todella huolehdittu. ESN-toiminta alkoi heti intensiivikurssin alettua ja jatkui koko kevään.

Asuminen

Vuokrataso on Milanossa hyvin korkea ja pelkästään pienestä huoneesta keskustan läheisyydessä voi joutua maksamaan selvästi enemmän kuin Suomessa isojen kaupunkien yksiöistä. Milanossa on kuitenkin hyvä ja toimiva julkinen liikenne, joten kauempanakin keskustasta voi asua niin halutessaan. Kohdeyliopisto itsessään sijaitsee noin seitsemän kilometriä Duomolta pohjoiseen, jota pidetään Milanon keskustan keskipisteenä. Bicocca alueena ei ole kovinkaan erityinen, mutta vaihto-opiskelijoita siellä asuu paljon. Itse asuin koulun asuntola U92:ssa keskusta-alueen läheisyydessä. Duomolle oli matkaa vajaa kaksi kilometriä ja kulkuyhteydet kouluun olivat sujuvat. Asuin jaetussa huoneessa, johon kuului huonekaverin kanssa jaettu kylpyhuone. Vuokra oli 290e/kk sisältäen veden ja sähköt.

Suosittelen yrittämään asunnon saamista koulun kautta, jos jaettu huone millään muotoa tuntuu mahdolliselta. Itselle se ei tuntunut ja lähdin Milanoon ajatuksena hankkia oma huone/yksiö ensimmäisten viikkojen aikana. Minulla kävi kuitenkin hyvä tuuri ja sain huonekaverikseni ihanan pariisilaisen tytön, jonka kanssa ystäväystyimme nopeasti. Tämän vuoksi uuden asuinpaikan etsintä jäi ja asuin omaksi yllätyksenkin koko kevään jaetussa huoneessa. Asuntola U92 sijainti on loistava ja alue turvallinen sekä mukava. Muista koulun asuntoloista U12 on yliopiston kampuksella sekä U22 muutaman kilometrin yliopistolta vielä pohjoisempaan. Koulun asuntotoimiston kanssa asioiminen sähköpostin välityksellä voi olla ajoittain hyvin hidasta ja kohteliaita muistutusviestejä kannattaa suosia. Nopeimmin heihin saa yhteyden soittamalla.

Jos majoituksen aikoo hankkia muualta kuin koulun kautta, tulisi asunnon etsiminen aloittaa useita kuukausia ennen lähtöä.

Opiskelu

Opiskelin kauppatieteiden kursseja englanniksi. Lähes kaikki englanninkieliset kurssit ovat maisteritason kursseja, mutta niille sisäänpääsyssä ei yleensä ole mitään ongelmaa. Kaikilla valitsemillani kursseilla oli kirjallinen lopputentti, mutta tarjolla oli myös useita kursseja, joissa lopputentti oli suullinen. Valitsemillani kursseilla myös läsnäolo perustui omaan aktiivisuuteen. Osalla kursseista luennoitsijoilla oli nettimateriaali, osa käytti täysin paperista materiaalia, joka jaettiin luennoilla. Usein kursseilla lisätehtävillä/esseillä/ryhmätyöllä pystyi nostamaan numeroa, mutta ne eivät olleet pakollisia.

Opiskelu oli koulumaista ja opetustyypleissä oli parantamisen varaa. Kurssien taso myös vaihteli paljon keskenään. Luennoitsijoiden englanninkielentaito vaihteli myös, mutta useimmiten kieli oli ymmärrettävää.

Paluu Suomeen

Palasin Suomeen heinäkuun puoleessa välissä. En ole vielä ehtinyt toimittamaan opintorekisteriotetta Tampereen yliopistoon. Uskon kuitenkin, että ulkomaanopintojen hyväksiluvussa ei ongelmia ole opintojen ollessa minulle vapaaehtoisia.

Muuta mainitsemisen arvoista

Milano on suuri kaupunki, josta tekeminen ei ihan heti lopu. Milano on loistava valinta aktiiviselle ihmiselle, joka on kiinnostunut Italian kulttuurista, tapahtumista, ruuasta ja muodista. Milano ei ole tyypillinen italialainen kaupunki, mutta se sopii opiskeluun ja asumiseen loistavasti sekä siellä asiat sujuvat muuta Italiaa ehkä hieman sujuvammin. Koulun kampuksella sekä osassa asuntoloista oli kuntosalit. Myös paikallinen ESN-järjestö järjesti erilaisia liikunta-aktiviteetteja.

Milanon hintataso on Etelä-Italiaa korkeampi, mutta silti selvästi Suomea alhaisempi. Selvimät hintaerot ovat nähtävissä ruokakaupoissa. Sää Milanossa oli kesää rakastavalle loistava. Helmi- ja vielä osa maaliskuusta olivat melko sateisia ja epävakaista, mutta huhtikuun alusta alkaen lämpöä riitti. Kesäkuun aikoihin lämpötilat alkoivat kohota jo hieman liian kuumiksi ottaen huomioon, että kyseessä on sisämaakaupunki, jossa ei tuule, eikä ole vettä lähettyvillä. Kesäkuukausina suosittelenkin suuntaamaan rannikolle sekä läheisille järville niin usein kuin mahdollista.

Merkityksellisyys

Henkilökohtaisesti päätavoitteenani vaihto-opiskelussa minulla oli tutustua uusiin kulttuureihin sekä ihmisiin, kehittää englanninkielen taitoani sekä matkustella mahdollisimman paljon. Nämä kaikki toteutuivatkin hyvin. Milano on itsessään unohtumaton kaupunki, mutta samalla se on myös loistava tukikohta matkusteluun.

Suosittelen vaihto-opiskelua aivan jokaiselle. Se on kokemus, jota ei muualta saa ja sitä ei myöskään koskaan tule katumaan. Minulle nämä kuukaudet olivat parhaat elämässäni, enkä voisi olla kiitollisempi, että päätin pakata laukut ja lähteä.

Universita degli Studi di Milano, Milano, 09.01.2018 – 29.06.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Milano

Vaihtoaika: 09.01.2018 – 29.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Università degli Studi di Milano

Hakuprosessi sujui mutkattomasti oman aktiivisuuteni ansiosta: selailemalla tarpeeksi kauan kohdeyliopiston nettisivuja löysin paljon tietoa liittyen tuleviin opintoihini ja muihin käytännön asioihin. Muutaman sähköpostin avulla sain kohdeyliopiston vaihtokoordinaattorilta loput tarvitsemani tiedot. Ainoa ongelma koitui siitä, että kohdeyliopiston lähettämä alkuperäinen viesti virallisesta hyväksymisestä oli mennyt sähköpostini roskapostikansioon, joten odottelin tätä tärkeintä tietoa hyvinkin pitkään. Kehotan siis tulevia vaihtareita tarkistamaan aina myös roskapostikansion vaihtoihin liittyviä sähköposteja odotellessa.

Käytännön asiat matkavakuutuksesta dokumenttien huolehtimiseen sujuivat myös näppärästi omalla painollaan. Jos johonkin dokumenttiin jäi allekirjoitus saamatta ennen vaihtoon lähtöä, oli niitä helppo pyytää myös sähköpostin välityksellä kotiyliopiston vaihtokoordinaattorilta vaihdon aikana. Kaikessa oli tosin tärkeintä olla itse oma-aloitteinen ja aktiivinen erityisesti silloin, jos ei ollut päässyt osallistumaan vaihtoon lähtijöille suunnattuihin infotilaisuuksiin. Itseltäni jäikin yliopiston infotilaisuudet välistä, mutta löysin helposti kaiken tarvitsemani tiedon Tampereen yliopiston nettisivuilta.

Milanon yliopiston muiden tiedekuntien periodit jaksottuivat eri tavalla kuin oman tiedekuntani (Scienze Politiche, Economiche e Sociali) periodit, joten olin periaatteessa kaksi kuukautta muiden tiedekuntien vaihto-opiskelijoita aikaisemmin kaupungissa. Omassa tiedekunnassani vaihtareita ei ollut kovinkaan paljon, mutta muita kansainvälisiä opiskelijoita löytyi jonkin verran ainakin omasta tutkinto-ohjelmastani. Harmikseni minun aikatauluihini sopivaa tuutoritoimintaa ei järjestetty, eikä minulle nimetty tuutorini ehtinyt tapaamaan minua kasvokkain vaihdon alussa, joten yhteydenpitomme loppui melko nopeasti. Tiedekuntani kampus sijaitsi myös erillään muista tiedekunnista reilun kilometrin päässä pääkampuksesta, joka rajoitti hieman muiden tiedekuntien vaihto-opiskelijoihin tutustumista. Yliopiston aktiivisen ESN-järjestön kautta oli kuitenkin mahdollista tutustua myös heihin.

Kohdeyliopistoni asuntolat olivat täyteen buukattuja, kun yritin varata asuntolapaikkaa netin kautta etukäteen. Lopulta asuntolapalvelut ehdottivat minulle asumista vaihdon aikana kahdessa eri asuntolassa: ensin yliopistoa lähellä sijaitsevassa jaetussa huoneessa puolentoista kuukauden ajan ja sitä seuraavan ajan omassa huoneessa kauempana Milanon keskustasta huonempien kulkuyhteyksien päässä. Tämän ehdotuksen kuultuani päädyin ottamaan vastaan puolentoista kuukauden ajaksi hyvällä sijainnilla olevan huoneen, mutta sen jälkeen päätin etsiä itse asunnon loppuvaihdon ajaksi paikan päällä.

Minulle asunnon sijainti ja kulkuyhteydet olivat yksi tärkeimmistä kriteereistä. Loppuvaihdon ajaksi sainkin vuokrattua mukavan yksiön jopa paikallisten kadehtimalta sijainnilta Porta Veneziasta. Yksiöiden vuokrat Milanossa kuitenkin hipovat pilviä, eikä asumisratkaisuni ollut budjettiystävällisimmästä päästä. Oma Milanon hintatasoon nähden harvinaisen edullinen yksiöni maksoi vain 900 euroa kuussa, mutta todellisuudessa yksiöistä keskustan läheisyydessä joutui usein pulittamaan lähemmäs 1200 euroa. Jos asuntoa etsii itsenäisesti, on syytä muistaa, että Italiassa ilmoitetaan usein erikseen vuokrahinta ja muut kulut (kuten lämmitys). Vaikka siis löytäisit ilmoituksen 600 euron yksiöstä, tulee usein hinnan päälle

useampi satanen muita asumiskuluja. Lisäksi italiaa osaamattoman voi olla vaikea löytää asuntoa, sillä monet vuokranantajat jättävät vastaamatta viesteihin, jos ne ovat englanniksi, eivätkä he osaa kieltä. Tähän ongelmaan törmäsin ainakin itse asuntoa etsiessäni.

Kaikki opintoni olivat englanniksi, mikä helpotti koulujärjestelmään sopeutumista. Suurin osa opettajista puhui kohtuullisen hyvää englantia, vaikka joidenkin puheesta paistoikin vahva aksentti. Luennot olivat lähinnä massaluentoja mutta eivät kuitenkaan kovin massiiviselle opiskelijajoukolle. Yliopiston taso oli mielestäni sopiva. Luennoilla oli istuttava pakollisen läsnäolon vuoksi (pari opettajaa tosin ei kerännyt nimilistaa, jolloin suurin osa opiskelijoista jätti luennot välistä) ja isompia ryhmätehtäviä oli ainakin yksi joka kurssilla. Luennoitsijat olivat päteviä, mutta tenttien ja ryhmätehtävien vaatimustaso oli hyvin vaihteleva. Italiassa tunnuttiin arvostavan oppimisessa ja opiskelussa hieman erilaisia asioita kuin Suomessa, kuten tiedon ja käsitteiden täsmällistä ulkoa muistamista. Oma tapani soveltaa tietoa ja esitellä asiaan liittyviä esimerkkejä ei saanut juurikaan arvostusta. Ryhmätöitä tehdessä suurin osa opiskelijoista ei osannut käyttää asiaankuuluvia lähdeviitteitä ollenkaan eikä lähdekriittisyys ollut heille tuttua, ja monesti minä jouduin opettamaan näitä asioita ryhmäläisilleni.

Suomeen verrattuna hämmentävää oli opettajien vahva auktoriteettiasema yliopistossa. He eivät juurikaan suostuneet kompromisseihin ainakaan niin, että kompromissiehdotus tuli opiskelijan puolelta. Tätä esiintyi esimerkiksi silloin, jos opiskelija ei jostain syystä päässyt osallistumaan välitenttiin (josta ei edes oltu ilmoitettu hyvissä ajoin), korvaavaa koepäivää ei helposti annettu. Jos opettajia kohtaan osasi olla tarpeeksi nöyrä, pääsi helposti heidän suosionsa, mutta suomalaisen koulukulttuuriin kuuluvaan neuvotteluun ja opiskelijoiden ja opettajien väliseen tasa-arvoon tottuneena muutamat tavat tilanteiden hoidossa yllättivät minut. Opettajat olivat usein omista määräyksistään hyvin tiukkoja ja joustamattomia. Toisaalta myös opiskelijat osasivat välillä olla lapsellisempia kuin mihin Suomessa olen tottunut, sillä joillakin luennoilla opiskelijat puhuivat luennon aikana hyvinkin kovaäänisesti opettajasta välittämättä.

Kurssit olivat asiasisällöltään todella mielenkiintoisia, sillä ne osuivat hyvin yhteen omien mielenkiinnon kohteideni kanssa. Tampereella opiskelen puheviestintää, mutta Milanossa oppialani oli yritysviestintä, jonka opiskelu antoi minulle uudenlaisia valmiuksia työelämää varten. Erityisesti globaalin viestinnän ja digitaalisen median kurssi oli teemaltaan erittäin ajankohtainen ja kurssin sisältö eli ja muutti muotoaan uusimpien aiheeseen liittyvien ilmiöiden ja niistä uutisoinnin mukana.

Kohdeyliopisto järjesti vaihtareille italian kielen kurssin, jota pidettiin kahdesti viikossa. Italialaiseen elämäntyyliin kuului kurssikertoja peruttiin välillä hyvinkin lyhyellä varoitusajalla, mutta kurssin loppupuolella perutuille kerroille alettiin järjestää korvaavia kertoja. Lopputenttiin en kuitenkaan päässyt osallistumaan, sillä olin käynyt luennoilla vain puolet kerroista, ja tenttiin sai osallistua vain jos paikalla oli ollut ainakin 60 % opetuskerroista. Oma tuntiosallistumiseni jäi vaatimattomaksi aktiivisen viikonloppureissailuni vuoksi, jolloin maanantai- ja perjantai-iltaisina pidettäville tunneille pääsy osoittautui välillä haasteelliseksi.

Itse opintoihin ei liittynyt juuri mitään kuluja. Ainoa kirja, jonka ostin, oli italian kielen kirja. Kaikista muista kirjoista liikkui opiskelijoiden keskuudessa PDF-kopioita (jotka eivät tosin ole laillisia), joita melkein kaikki hyödynsivät. Myös vaihtarina pääsin helposti käsiksi niihin, sillä monet kurssikaverit olivat innokkaita jakamaan kopioita eteenpäin.

Ensikosketukseni Italiaan ja italialaisiin vaihdon alussa oli huvittavan stereotyyppinen. Esimerkiksi saavuttuani yliopiston asuntolaan heti suoraan lennolta minun nimelläni ei löytynyt varattua huonetta, vaikka olin hoitanut asian Suomesta käsin ohjeiden mukaan. Asiaa selviteltiin jonkin aikaa, kunnes huoneeni löytyi. Myös englannin kielen taitamattomuus iski vasten kasvoja heti, sillä asuntolan respassa huoneasiaa selvitellessä ei englannilla kovin pitkälle pötkinyt. Myös aikataulujen venyminen, myöhästely ja suuret lupaukset mutta pienet teot tulivat hyvin nopeasti tutuiksi. Ensimmäisten viikkojen jälkeen löysin kuitenkin italialaiset sydänystäväni, joiden ansiosta käsitykseni Italiasta ei enää perustunut pelkkien stereotyyppien varaan.

Aikani Italiassa oli uskomaton hienoa. Laskujeni mukaan vierailin yli 15 eri kaupungissa, lähinnä Italian rajojen sisäpuolella. Näin kaikki ne paikat, joihin pääsystä olin aina haaveillut. Milano oli sijainniltaan loistava, sillä sieltä oli erittäin hyvät yhteydet mihin tahansa päin Italiaa. Vaihtokokemus kasvatti haluani työskennellä tulevaisuudessa kansainvälisessä ympäristössä ja avarsi maailmankuvaani entisestään. Vaihtoni suurin anti oli paikallisten arkeen mukaan hyppääminen. Erityisen iloinen olen juuri nyt siitä, että useampi italialainen ystäväni on tulossa tulevana syksynä tai keväänä Tampereelle vaihto-opiskelemaan, ja parhaimmassa tapauksessa pystyn tarjoamaan heille vastaavanlaisen kokemuksen paikallisten arjesta kuin mitä he tarjosivat minulle.

Universita degli Studi di Verona, Verona, 20.09.2017 – 26.02.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Verona

Vaihtoaika: 20.09.2017 – 26.02.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Verona

Italia maana, sen kulttuuri ja kieli, Veronan kaupunki sekä uusiin ihmisiin ja ystäviin tutustuminen saivat minut tekemään poikkeuksellisen valinnan ja jatkamaan vaihtoani kevätlukukaudelta syyslukukaudelle. Halusin palata Veronaan siitä huolimatta, että kaikki muut Erasmus-opiskelijat, joihin olin tutustunut vaihdossa ollessani, palasivat kotimaihinsa. Vaihto itsessään oli niin antoisa kokemus, että halusin jatkaa sitä. Yliopistot niin Tampereella kuin Veronassa olivat myötämielisiä vaihtoni jatkolle, vaikka varsinainen haku vaihtoon olikin jo päättynyt. Olin hyvin tyytyväinen ja kiitollinen yliopistoilta saamaani tukeen vaihdon pidentämisessä. Poikkeuksellisen vaihdon jatkamisen takia minun piti kuitenkin täyttää kaikki vaihtoon liittyvät dokumentit toiseen kertaan.

Kuten Veronan yliopistossa toimitaan, myöskään tällä kertaa en saanut vahvistusta vaihtopaikan saamisesta, mutta päätin varmistaa asian kansainvälisten suhteiden toimistosta. Sieltä yleensä saa aina nopeasti vastauksen viesteihin tai apua ongelmiin. Myös tarvittavat dokumentit sain yliopistolta aina nopeasti, joten niiden kanssa ei ollut vaikeuksia. Kielikeskus toimii erillisenä osana yliopistoa, joten sen todistukset pitää kuitenkin hakea eri toimistosta kuin muiden itse yliopistolla suoritettujen opintojen.

Olin opiskellut jo aikaisemmin italiaa kansalaisopistossa ja tietenkin edellisellä lukukaudella Veronassa. Edelleen pääasiassa halusin oppia italian kieltä, jota voi opiskella yliopiston kielikeskuksessa. Italiaa opiskellaan tasosta riippumatta neljänä päivänä viikossa, mutta tunneille osallistuminen on vapaaehtoista. Lisäksi otin italian kielisiä kursseja kauppatieteiden puolelta, joista löytyi myös aiheita pääaineeseeni ympäristöpolitiikkaan ja aluetieteisiin liittyen. Englanninkielinen kurssitarjonta kauppatieteiden puolella on vielä aika suppeaa ja monet näistä kursseista järjestetään Vicenzassa. Kurssit löytyvät suhteellisen helposti yliopiston nettisivuilta, mutta kannattaa olla tarkkana juurikin sen suhteen, missä kurssi järjestetään. Vaikka vaihdossa voi suorittaa opintoja myös Vicenzan kampuksella, on Erasmus-tapahtumat aina Veronassa. Opetuksen laatu on mielestäni ollut hyvä ja kurssit ovat yleensä luentoja, joissa kuunnellaan professoria. Tentit voivat olla joko suullisia tai kirjallisia tai sekä että. Osa professoreista suhtautuu ystävällisesti vaihto-opiskelijoita kohtaan ja antaa heille erilaisen suoritusvaihtoehdon kurssille. Esimerkiksi itse pystyin suorittamaan yhden kurssin kirjoittamalla esseen suullisen tentin sijaan. Tenttikirjoja on melko huonosti saatavilla kirjastossa, mutta yleinen tapa on kopioida ne tenttiin lukemista varten. Suorittamani kurssit hyväksiluvin vapaavalintaisiin opintoihin, ja niillä saan toivottavasti merkinnän kansainvälistymiskokonaisuudesta.

Ennen matkaa hankin itselleni matkavakuutuksen sekä otin mukaani eurooppalaisen sairaanhoitokortin. Huoneen löysin tällä kertaa Facebookin kautta ryhmästä, jossa voi ilmoittaa vapaista huoneista tai niiden tarpeesta. ISU:n (International Student Union) kautta voi myös löytää huoneita, mutta asunnot saattavat olla aika vanhoja. Toisaalta niiden kautta yleensä saa kämppäkavereiksi toisia erasmusopiskelijoita, jolloin heidän kanssaan voi ratkoa vastaan tulevia ongelmia sekä käydä yhdessä erasmus-tapahtumissa. Lisäksi ESU tarjoaa huoneita opiskelijoille, mutta ne ovat lähes kaikki joko kahden tai kolmen hengen huoneita. Easystanza.it sivustolta voi myös katsastaa vapaita huoneita. Yliopiston pääcampus ja kauppatieteiden kampus sijaitsevat Veronetta nimisellä alueella, joka on noin kymmenen minuutin päässä keskustasta. Asuinalueena sitä pidetään vähän rauhattomampana, mutta itse siellä asuneena koin sen melko turvalliseksi. Etenkin pyörällä yliopistolle voi kuitenkin hyvinkin kulkea myös muualta keskustan läheisyydestä. Huoneiden vuokrataso on 300 euron molemmin puolin riippuen siitä, haluaako oman huoneen vai jakaako sen jonkun kanssa.

Kauppatieteiden opiskelijat saavat Veronassa tuutorin, joka ottaa yhteyttä sähköpostilla ja auttaa tarvittaessa kurssien ja muidenkin opiskeluun tai vapaa-aikaan liittyvien ongelmien kanssa. Mielestäni tuutoriin kannattaa ottaa yhteyttä, vaikka ongelmia ei olisikaan, sillä myös he haluavat tutustua uusiin ihmisiin ja sitä kautta voi saada siis uusia ystäviä. Lisäksi yliopistolla järjestetään orientaatiopäivä uusille vaihto-opiskelijoille lähellä lukukauden alkua. Siellä kerrotaan monista asioista, joita tulee hoitaa ja ottaa huomioon vaihdon aikana sekä erilaisista järjestöistä esimerkiksi vapaa-ajan viettoon liittyen. Orientaatiopäivänä järjestetään myös kierrokset yliopiston kampuksella sekä keskustassa, jotka myös ovat hyviä tilaisuuksia tutustua toisiin vaihtoon tulleisiin ja tutustua kaupunkiin. Paikallisella erasmus-järjestöllä on myös oma toimisto yliopistolla. Sen kautta voi osallistua moniin tapahtumiin niin Veronassa kuin ympäri Italiaa. Noin joka toinen viikko järjestetään tandem-iltoja, joihin voi mennä harjoittelemaan italian tai englannin kieltä ja tutustumaan toisiin vaihto-opiskelijoihin sekä italialaisiin opiskelijoihin.

Veronasta on helppo lähteä matkustamaan ympäri Italiaa, lähellä on esimerkiksi Venetsian ja Milanon kaupungit ja Garda-järvi. Esimerkiksi Saksaan, Itävaltaan tai Sloveniaankin on vaivatonta matkustaa joko junalla tai bussilla. Myös Veronan lentokentältä pääsee moniin kohteisiin Euroopassa tai Italiassa melko edullisesti. Yliopistolla on joitakin urheilumahdollisuuksia kuten kuntosali tai ryhmiä vaikkapa lento- tai jalkapallon pelaamiseen. Itse en näitä palveluita ole kokeillut vaan enemmänkin olen tutkinut Veronaa ja sen katuja jalkaisin. Talviaikaan lämpötila on alhaisimmillaan nollan tietämillä, mutta se tuntuu hyvinkin kylmältä ja kolealta, joten syyslukukaudelle kannatta varautua kunnon talvitakilla. Jo toukokuussa alkavat lämpöiset kelit ja kesällä Veronassa on todella kuuma.

Yliopistolla on oma ruokala, jonka hinnat ovat kuitenkin kalliimpia Suomen opiskelijaruokaloihin verrattuna. Yleisesti Italian ruokakulttuuri on ainutlaatuinen ja Veronastakin löytyy esimerkiksi useita hyviä pitserioita. Aperitiivilla käyminen on Pohjois-Italialainen tapa, joka kukoistaa myös Veronassa ja se on hyvää ajanvietettä ystävien kanssa.

Suosittelen ehdottomasti vaihtoon lähtöä Veronaan. Se on kaunis ja historiallinen kaupunki ja siellä tulee hyvin toimeen myös englannin kielellä. Yliopistolla kaikki toimii melko vaivattomasti ehkäpä tenttejä lukuun ottamatta, jotka ajoittain tuottavat ongelmia esimerkiksi tenttitulosten löytämisessä. Mielestäni Erasmus-vaihto on oiva tapa oppia elämään toisessa kulttuurissa, saada unohtumattomia kokemuksia sekä löytää uusia ystäviä ympäri maailmaa.

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 15.09.2017 – 31.01.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 15.09.2017 – 31.01.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Hakuprosessi

Suomen päässä kaikki käytännön järjestelyt toimivat loistavasti. Tarvittaviin papereihin sai allekirjoitukset jopa samana päivänä ihan parin tunnin kuluessa, ja kaikki toimi oikein sujuvasti. Suomesta sai tarpeen mukaan tukea ja apua vaihdon suunnitteluun.

Kohdeyliopiston kurssitarjontaa oli haastavaa saada selville, mutta ongelma oli ennemminkin Italian päässä kuin Suomessa. Osallistuin italian kielen kurssille kesäyliopistossa, ja voin kertoa, että jokainen kurssilla oppimani sana oli vaihdossa hyödyllinen. Kohdemaasta ei kannata odottaa liikoja englannin taidon suhteen, vaan on enemmän kuin suositeltavaa opetella paikallista kieltä edes alkeiden verran.

Kohdemaahan saapuminen

Sapienzassa järjestettiin tervetuloviikot, joilla saimme jonkin verran tietoa opintojen alkamisesta sekä muista käytännön asioista. Sapienzan tiedottaminen on sanalla sanoen puutteellista, ja tiedonhaku on pitkälti opiskelijan omalla vastuulla sekä oman italiantaidon varassa. Kielikylpy on taattu. Intensiivikurssille en osallistunut, enkä lopulta yliopistonkaan tarjoamalle kurssille, sillä tieto siitä tuli puolen päivän varoitusajalla ja se pidettiin viikonloppuisin. Lisäksi opetus alkeiskurssilla oli vain italiaksi, joten pari käymääni kurssikertaa todistivat, ettei osallistumisesta ollut juuri hyötyä. Saapumisessa muuten asiat sujuivat hyvin, asuntomme oli mukava ja vuokranantajat luotettavia. Näin ei kuitenkaan ole kaikkialla, vaan Italiassa on hyvä pitää silmät auki ja olla varuillaan, mikäli jokin asia kuulostaa hieman epäilyttävältä. Kaikilla tuttavillamme ei vuokraaminen sujunut aivan ongelmitta. Lisättäköön vielä, että Rooman liikenne on omanlaistaan, ja valppaana saa olla. Tervetuloviikoilla muutamilla opiskelijoilla oli käsi paketissa, jollain jopa pää.

La Sapienzan yliopiston hyvät puolet

Yliopisto on Euroopan suurin 115 000 opiskelijallaan. Kampus ei toki ole näin massiivinen, mutta silti suuri. Vaihtareita on vuosittain reippaasti yli 1000, joten kavereita luulisi löytyvän helposti. Yliopiston kampusalue on ulkoa mukava palmuineen ja puistoineen. Yliopisto sijaitsee metroyhteyden päässä eikä kovin kaukana päärautatieasema Terministä. Yliopiston ruokalasta saa mainiota pastaa ja pizzaa edulliseen 3 euron hintaan, mikäli vain saa ruokalan kortin aktivoitua ja haettua hieman kiukkuiselta ja kielitaidottomalta italialaistädiltä. Erasmus-toimiston väki on sydämellistä ja auttaa kaikissa ongelmissa englannintaitonsa sallimissa rajoissa. Luennoilla on harvoin läsnäolopakkoa, joten mikäli estyt vaikkapa liikennelakon vuoksi pääsemästä yliopistolle tai saavut 4 tuntia myöhässä, voit huoletta napata *espresson* läheisestä kahvilasta ja yrittää huomenna uudemman kerran.

La Sapienzan yliopiston kehityskohteet ja suurimmat puutteet

Sapienzaan kannattaa suhtautua huumorilla ja letkeällä mielellä. Luentojen alkamisajankohtaa ei osata yliopistolla tarkkaan sanoa (siis ainakaan viikon tarkkuudella). Kauppatieteiden tiedekunnan tilat ovat ainakin perusteellisen korjauksen tarpeessa, eikä koko kampukselta tunnu löytyvän pistorasiaa tietokonetta varten. Wi-fi-yhteys on erittäin satunnainen, ja professoreilta saattaa loppua Office 365-lisenssi kesken power point –esityksen. Opetus ei ole mitenkään erityisen tasokasta. Suurin osa luennoitsijoista saapuu ilmoitetusta ajasta vähintään 30-40 minuuttia myöhässä, eikä siinä ole mitään kummallista. Italialainen mentaliteetti ja kulttuuri on suomalaisesta vinkkelistä varsin arvaamatonta ja epävakaa, kun mihinkään lupaukseen ei oikein voi luottaa.

Miksi vaihto Roomassa oli silti mahtava kokemus?

Lähdin vaihtoon avoimin mielin ja pyrin välttämään stereotypiaa ”epäorganisoiduista italialaisista”. Opiskeltuani syyslukukauden verran Roomassa ”johtamista ja organisointia” voin todeta, että ainakin roomalaiset ovat tällä saralla aika heikoilla. Teoriat ovat hallussa, mutta käytäntöä ei ole. Busseilla ei oikein ole aikatauluja, eikä tunnu olevan professoreillakaan. Monessakaan asiassa ei ole suomalaisen silmin mitään järkeä, mutta niistä pidetään silti kiinni. Mikä tässä kaikessa sitten viehättää? Koen itse oppineeni valtavan määrän joustavuutta ja stressinhallintaa, ja ymmärrän nyt paremmin kulttuurien erilaisuutta. Osaan arvostaa Suomessa sellaisia asioita, joita en ollut ennen vaihtoa tiedostanut ollenkaan. Rooma on lisäksi mahtava kaupunki lomailta, joten ota vaihtosi loman ja tutkimusmatkailun kannalta. Luennon jälkeen voit suunnata idylliseen roomalaiseen ravintolaan, tai Tiber-joen varrelle kävelemään *gelatosta* nauttien. Kulttuurisesti, historiallisesti ja kulinarisesti Roomalle on vaikea löytää vertaistaan. Lisäksi italian kieli on kaunista, ja sitä on vaihdossa helppoa oppia sillä sitä tulee taatusti käytettyä – vaikka sitä ei osaisi vaihtoon lähtiessä sanaakaan! Italialaisessa ”tutto bene, no problem” (=kaikki hyvin, ei ongelmaa) –asenteessa on suomalaisella todella opittavaa. Vaihtoaika näyttää, ettei maailma romahda vaikka aikataulut ympärillä romahtaisivatkin. Lisäksi Italia on matkailun unelmamaa, joten pikkukylät Rooman lähellä kannattaa käydä katsastamassa, samoin Venetsiat, Napolit ja muut klassikot. Italialaiset ovat myös leppoisia ja välittäviä, ja kannattaakin pyrkiä tutustumaan paikallisiin. Siten vaihdosta saa paljon enemmän irti, ja jotkin erikoiset tavat voivat saada aivan loogisen selityksen, kun pääsee niistä paikallisten kanssa keskustelemaan.

Eläminen Italiassa

Kuvittelin Italian olevan melko edullinen maa, mutta ei se aivan halvimmasta päästä olekaan. Vuokrataso on Tamperetta korkeampi, yliopiston lähellä sijaitsevasta soluhuoneesta saattaa helposti maksaa 500e/kk. Lisäksi energia on Italiassa kallista, joten varmista että vuokramaksusi sisältää lämmitys-, kaasu-, ja sähkökustannukset. Internet-yhteydet ovat hintavia ja silti heikkoja, joten varmista, että vuokraasi sisältyy edes jonkinlainen Wi-Fi. Oma yhteyttä tuskin kannattaa hankkia. Ulkona syöminen on monesti Suomea edullisempaa, ei aivan ilmaista, mutta hyvän pizzan voi saada 6-9 eurolla ja viinilasillisen parilla-kolmella eurolla. Ruokakulttuuriin kannattaa ehdottomasti tutustua. Julkinen liikenne kysyy hieman hermoja ja asennetta. Metro ja ratikat ovat liikennevälineistä luotettavimpia, bussien aikataulut sen sijaan varsin satunnaisia. Tilanteen sattuessa huomioi muuten myös, että Italiassa hätänumero on eri kuin Suomessa (112 yhdistää muistaakseni sotilaspoliisille, joten älä soita sinne...). Matkailun kannalta Rooma on mainiolla sijainnilla, ja junamatkustaminen on melko edullista. InterRailia kannattaa myös harkita Italian sisällä, se on hieno ja huoleton tapa nähdä eri paikkoja. Nähtävää nimittäin riittää, joten matkailu on enemmän kuin suositeltavaa.

Selviytymisvinkkejä Università di Sopravivenzaan

Paikallisilta opiskelijoilta saa paljon hyviä vinkkejä, sikäli kun he puhuvat englantia. Kuulin muun muassa, että viisautta tarkoittavaa Sapienzan yliopistoa kutsutaan opiskelijoiden keskuudessa Università di Sopravivenzaksi, eli selviytymisen yliopistoksi. Hyvät neuvot ja huumorintaju ovat ehdottomasti tarpeen. Kannattaa huomioida seuraavat seikat

1. Varaa kaikkeen ylimääräistä aikaa, sillä suunnitelmat menevät uusiksi
2. Älä suunnittele mitään liikaa, vaan ole avoimin mielin
3. Älä stressaa, eivät italialaisetkaan stressaa
4. Unohda suomalainen tiukkapipoisuus ja jätä vaikkapa kalenteri kotiin. Luennoitsija saapuu kyllä, jos on saapuakseen
5. Muista olla kohtelias ja ystävällinen, vaikka ärsyttäisikin. Professorit ovat etäisiä ja arvonsa tuntevia.
6. Käytä satunnaisesti päiväsi Roomassa kuljeskeluun ja kaupungista nauttimiseen. Sapienza ei siitä pahemmin lahoa, vaikket osallistuisi jokaiselle luennolle.
7. Kysy aina Erasmus-toimistosta, mikäli haluat saada oikean vastauksen ongelmaasi.
8. Tenttipäivät ovat kalenteriin hakattuja, eikä niitä saa muutettua millään keinolla – älä siis tuhlaa voimiasi tähän. Paitsi joskus sattumalta ne saattavat silti muuttua.
9. Älä varaudu tentteihin liian kirjaimellisesti, sillä ne saattavat peruuntua päivän varoitusajalla.
10. Varaa suullisiin tentteihin aikaa koko päivä, sillä saatat joutua jonottamaan 10 tuntia päästäksesi tenttiin. Tämä ei ole vitsi.
11. Käy kahvilla aina tarvittaessa. Olet ansainnut sen.
12. Liikenteessä ei voi olla liian varovainen – italialaiset ovat arvaamattomia kuskeja.
13. Nauti vaihdostasi, se on sinulle kuitenkin kuin vapaa-aikaa. Sinä pääset kyllä takaisin yliopistoosi josta lähditkin, mutta paikalliset opiskelevat Sapienzassa koko tutkintonsa. Muista heitä lämmöllä palattuasi internet-yhteyksien, verkkopalveluiden, sähköisten tenttijärjestelmien ja ajoissa alkavien luentojen pariin.

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 15.09.2017 – 31.01.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 15.09.2017 – 31.01.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Vaihtoon hakeminen oli paitsi jännittävä myös sujuva prosessi - ainakin kotiyliopistomme, Tampereen yliopiston osalta. Ohjeet vaihtoon hakemiseen olivat hyvin löydettävissä nettisivuilta, minkä lisäksi yliopistomme järjesti vaihtoon hakijoille infotilaisuuksia. Niissä vaihdossa olleet kertoivat omista kokemuksistaan, henkilökunta antoi ohjeita vaihtoon lähtijöille ja opiskelijoilla oli mahdollisuus esittää heitä askarruttavia kysymyksiä. Kokemuksia vaihdossa olleilta oli myös helppo lukea netistä tai kysyä kavereilta. Tiesin yleensä tasan tarkkaan, mitä minun tuli tehdä ja mistä saisin tietoa, mikäli en ollut aivan varma. Matkavakuutukseni pidentäminenkin koko vaihdon ajaksi sujui OP:n kanssa varsin kivutta, kunhan osasi ilmaista, minkä kaiken vakuutuksen haluaa kattavan. Tässä kannattaa huomioida mahdolliset erikoistarpeet matkan ajaksi, kuten jos aikoo kokeilla jonkinlaisia extreme-aktiviteetteja. Niiden varalta vakuuttaminen voi olla kallista mutta suotavaa. Jännitys hakuprosessissa ei siis johtunut niinkään Tampereen yliopiston toiminnasta, joka oli koko vaihtoni tuki ja turva, vaan kohdemaasta, Roomasta ja kohdeyliopistosta "La Sapienzasta", jonka massiivinen koko näkyi myös käytännön järjestelyissä. Onneksi lähdin vaihtoon yhdessä avopuolisoni, Annin kanssa.

Olin matkustanut aiemmin useasti Roomaan syventyäkseeni oman harrastukseni ja työni, Muay Boranin taitojen kehittämiseen. Myös avopuolisoni oli ollut mukana muutamalla kerralla. Muay Boran ohjasikin meidät valitsemaan Rooman vaihtokohteeksemme, jotta pääsisimme yhdistämään opiskelun ja rakkaan harrastuksemme. Italialainen kulttuuri ja Rooman kaoottisuus olivatkin meille entuudestaan jo hyvin tuttuja. Odotettavissa siis oli, että kaikki ei sujuisi aivan odotustemme ja suunnitelmien mukaisesti. Ensinnäkin yliopiston nettisivut olivat hyvin kaoottiset. Oma yksikköämme oli vaikea löytää nettisivuilta, ja kun vaihdoimme nettisivujen kieleksi italiasta englannin, ne muuttuivat erittäin vähäsisältöisiksi ja epäselviksi. Vaihtoonhakuprosessille tärkeä kurseille ilmoittautuminen olikin erittäin hankalaa, kun tieto liittyen kurssien sisältöihin, ajankohtiin ja käytännön järjestelyihin olivat täysin vajaat. Valitsimmekin kurssit niiden nimien sekä arpakuution ohjaamina. Sittemmin nettisivuja ja opiskelua tukevia järjestelmiä on onneksi pyritty parantamaan. Odotimme kaikesta huolimatta innolla vaihtoamme.

La Sapienzaan rekisteröityminen vain todisti ennako-oletuksemme. Kampusalue oli kolossaalinen ja osittain hajautunut ympäri Roomaa. Yli sadantuhannen opiskelijan yliopistolta tämä oli varsin odotettavissa, mutta sen kokeminen oli silti hämmästyttävää. Veranon alueella, joka on päärautatieasemalta, Terminiltä itään, sijaitsi useiden tiedekuntien keskittymä, kuten myös omamme. Tiedekuntamme rakennukseen sisään päästäksemme meidän tuli kuitenkin kulkea sankan savuverhon läpi. Sisäänkäynnin edustan oleskelualue oli täynnä tupakoitsijoita aivan oville asti. Tupakoinnin kieltävät kyltit vaikuttivat lähinnä vitsiltä niin opiskelijoille kuin henkilökunnallekin. Ovista sisään päästyämme suuntasimme

rekisteröitymään Erasmus-toimistoon, joka ammotti tyhjiyttään. Ajattelimme, että olimme onneksemme välttäneet rekisteröitymisruuhkan. Toimistossa oli vain yksi työntekijä, joka vaikutti vain tappavan aikaa. Tästä huolimatta hän ei suostunut rekisteröimään meitä yliopistoon, koska päivä ei ollut virallinen ”rekisteröintipäivä”. Saimme käytännön ensikosketuksen roomalaisesta byrokratiasta. Ei auttanut kuin palata takaisin asunnollemme.

Asunnon löysimme kätevästi paikallisen tuttumme kautta sen jälkeen, kun olimme ensin penkoneet kaikki mahdolliset palveluntarjoajat ja vuokrauslupat läpi. Palveluntarjoajissa ei ollut mitään vikaa, mutta olimme kuulleet mahdollisista ongelmista, joita asunnon vuokraaminen tuntemattomalta voi Roomassa aiheuttaa. Kuulimme myöhemmin osalta vaihto-opiskelijaystävästämme, kuinka heillä oli käynyt hieman huono tuuri vuokranantajansa suhteen. Jotkut esimerkiksi suosittelivat, ettei viimeistä vuokrakuukautta kannata edes maksaa vuokranantajalle, koska vakuutta ei välttämättä saa takaisin. Vakuus kannattaakin mieltää ”viimeisen kuukauden vuokraksi”.

Meidän kohdalla asunnon vuokraaminen sujui kuitenkin erinomaisesti. Se sijaitsi aivan harrastuspaikkamme vieressä Tiber-joen pohjoispuolella. Matkaa yliopistolle oli noin seitsemän kilometriä. Asunto oli juuri sellainen kuin luvattiin ja mitä kuvissa näkyi. Lisäksi puhelimitse etukäteen sovitut asiat pitivät myös käytännössä ja paperilla. Asuntonne pinta-ala oli noin kuusikymmentä neliometriä ja vuokra tuhat euroa kuukaudessa, mikä vastasi normaalia hintatasoa asunnon sijainti, koko ja kunto huomioon ottaen. Kokemuksemme perusteella suosittelen asunnon vuokraamista tutun kontaktin kautta, jos vain mahdollista, koska roomalaiset pitävät huolta perheestään, ystävästään ja jopa tutuistaan - ainakin meidän kokemuksemme perusteella. Toinen vaihtoehto ikävyyksien välttämiseksi asunnon vuokraamisessa on selvittää asunnon aikaisemmilta asukeilta, miten asuminen oli heillä sujunut. Esimerkiksi Uniplaces -nimisen, Airbnb:n kaltaisen vuokrauslupien kautta löytää asuntoja aikaisempien asukkaiden antamien arvostelujen kera.

Varsinainen opiskelumme alkoi ”tervetuloviikolla”, jonka järjestivät vapaaehtoiset Erasmus-opiskelijajärjestöstä yhdessä yliopiston kanssa. Tervetuloviikko sisälsi ryhmäytymisaktiviteettia, tukea byrokratiassa selviytymiseen sekä roomalaiseen kulttuuriin perehdyttämistä. Vapaaehtoisilla Erasmus-tutoreilla tuntui kuitenkin olevan liian vähän resursseja vaihto-opiskelijamäärään ja tapahtumien haastavuuteen suhteutettuna, koska aikatauluissa pysyminen ja tiedottaminen ontuivat pahasti. Heille ei edes oltu suotu kunnon toimistoa, vaikka he olivat yliopiston ainoa opiskelijajärjestö. Lopulta tuutorointi perustui lähinnä varsinaisen opiskeluissa avustamisen sijasta perehdyttämiseen sekä roomalaisessa että opiskelijakulttuurissa, joiden hallitseminen osoittautuikin parhaaksi keinoksi vaihtoajasta nauttimiseen - harrastuksemme ohella.

Odotin itse opiskelulta paljon enemmän kuin mitä se lopulta antoi. Opiskelimme yrityksen johtamisen maisterikursseja englanniksi, koska emme osanneet kovin hyvin italiaa. Suureksi hämmästykseksimme vain harvassa luokassa oli sähköpistokkeita tai toimivaa videoprojektorita - puhumattakaan internetyhteydestä. Opetusmenetelmät olivat hyvin perinteiset. Ilmeisesti vaihto-opiskelijoiden opettaminen ei ollut kovin innostava toimenkuva yliopistossa, koska suurin osa luennoitsijoista vaikutti kyllästyneiltä luennoimaan meille. He monesti tyytyivät vain lukemaan täyteen ahdetut luentodiansa ilman aitoa kiinnostusta vuorovaikutukseen opiskelijoiden kanssa. Tentit olivat suullisia, oman vuoron jonottaminen saattoi huonolla tuurilla kestää tunteja ja tenttien arviointi vaikutti varsin intuitiiviselta. Osalla professoreista oli lisäksi suuria vaikeuksia englannin kielen kanssa. Välillä minusta

myös tuntui, ettei kurssien sisältö ollut aivan maisteritasoa, koska moni aihe oli minulle tuttu jo kandidaattiopinnoistani. Tästäkin huolimatta pari professoria teki minuun suuren vaikutuksen ja nautin heidän luentojen kuuntelemisesta, koska opin uusia ja mielenkiintoisia asioita, joita en täällä Suomessa välttämättä opi.

Kaikesta kritiikistäni huolimatta vaihto-opiskelu Roomassa oli yksi elämäni parhaita ja opettavaisempia kokemuksia. Ensinnäkin matka avasi elämäkatsomustani. Opin, kuinka ”elämä jatkuu” ja ”asiat hoituvat”, vaikkei kaikki sujuisi aina (hyvin useinkaan) omien suunnitelmien mukaan. Rooma onkin siitä mielenkiintoinen kaupunki, että ihmiset ja organisaatiot siellä ovat hyvin sopeutuvaisia epävarmuuteen ja vastoinkäymisiin ilman, että se lannistaisi heidät alleen. Roomalaiset tuskin edes valittavat lukuisista epäkohdista, jos niitä ei ota puheeksi, kun taas kotona Suomessa olen tottunut siihen, kuinka kansainvälisesti verrattain erinomaisesti sujuvista asioista valitetaan jatkuvasti. Toisaalta kohtaamieni epäkohtien kautta opin aiempaa paremmin arvostamaan ja rakastamaan Suomea ja ymmärtämään, kuinka erinomaisen valtion olemme rakentaneet.

Toiseksi minuun tarttui kokemuksieni johdosta mielelle terve etelä-eurooppalainen mentaliteetti; opin suhtautumaan elämään aiempaa suoriutumisorientaatiotani rennommin ja nauttimaan kahvillisesta ”capuccinoa” silloinkin, kun asiat eivät suju odotusteni mukaisesti. Lisäksi italialaiset ystävämme ja tuttumme osoittivat huolenpidollaan, kuinka tuntemani, tavallisesti perheensisäisten suhteiden kaltainen aito välittäminen voi ylittyä myös perherajojen ulkopuolellekin. Pohdin monesti, piilekö näissä asioissa ”ikuisen kaupungin” asukkaiden selviytymisen salaisuus.

Viimeisenä muttei suinkaan vähäisimpänä sain viettää aikaa avopuolisoni kanssa hyvin romanttisessa kaupungissa, vietimme hienoa aikaa uusien ystäviemme kanssa ja pääsimme jopa interrailaamaan Pohjois-Italiassa ennen vaihtomme alkua. Italia onnistui tarjoamaan uskomattomia kulttuurillisia, elämyksellisiä ja visuaalisia kokemuksia.

Libera Univ. Int. Studi Sociali (L.U.I.S.S.), Roma, 07.09.2017 – 12.01.2018

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 07.09.2017 – 12.01.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Libera Univ. Int. Studi Sociali (L.U.I.S.S.)

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Kohdeyliopiston nettisivuilla oli kattava listaus kurseista, ja kuvaukset kurssien sisällöstä. Kurssien valitseminen sujui lähtövaiheessa ongelmitta. Suurempi haaste oli toisinaan löytää vaihtokoordinaattoria Tampereen yliopistolta vastaanottoaikojen puitteissa. En osallistunut Tampereen yliopiston järjestämälle Italian kesäkurssille.

Kohdekaupungissa oli organisoitu ESN:n toimesta ns. buddy-järjestelmä, jonka kautta sain apua käytännön asioiden hoitamiseen. Matkan aikana minulla oli Suomesta hankittu matkustajavakuutus.

Kohdemaahan saapuminen

Kohdekaupungissa oli organisoitu ESN:n toimesta ns. buddy-järjestelmä, jonka kautta sain apua käytännön asioiden hoitamiseen. Ensimmäisinä päivinä yliopiston puolesta pidettiin kohtalaiset orientaatioluennot. Moni opiskeluun liittyvä perusasia jäi epäselväksi, mutta kohdeyliopiston kv-toimistolta sai helposti ja nopeasti apua.

Osallistuin kohdeyliopiston järjestämälle syksyn mittaiselle kielikurssille, mutta kurssi osoittautui itselleni jokseenkin hyödyttömäksi, ja lopulta siirryin täysin itseopiskeluun. Eri osaamistasojen tavoitteet ja sisällöt sekoittuivat hyvin pian toisiinsa, ja kokonaisuus oli oppimisen kannalta jokseenkin epäkoherentti.

Asuminen

Olin hankkinut aiemmin Roomassa vaihdossa olleen opiskelijan kautta asunnon etukäteen. Yliopiston tarjoamat majoitusvaihtoehdot olivat varsin rajallisia, ja kalliita. Suurin osa vaihto-opiskelijoista asuikin yksityisiltä markkinoilta hankituissa vuokra-asunnoissa. Keskiverto vuokra soluasunnossa oli 450-600 euron haarukassa. Asunnoista kannattaa sopia etukäteen, mikäli mahdollista. Vuokra-asuntoja on kuitenkin kohtalaisen paljon tarjolla, ja esimerkiksi saapumalla viikon etukäteen, luultavasti ehtii etsiä majoituksen itselleen. Vaihto-opiskelijoilta pyydetään yleensä kalliimpaa vuokraa, ja asuntojen vuokraajat ovat toisinaan hieman hämäriä hahmoja. Perusvarovaisuudella pääsee kuitenkin pitkälle.

Opiskelu

Opiskelin vaihtoni aikana seuraavat kurssit: Security Studies, Mediterranean Studies ja International Protection of Cultural Heritage. Opetuksen laatu oli lopulta hyvä, mutta päädyin muuttamaan opintosuunnitelmaani varsin paljon, sillä alkuperäiset kurssivalinnat tuottivat päällekkäisyyksiä. Kaikki lopulta suorittamani kurssit olivat myös kohdeyliopistossa maisterivaiheen kursseja, sillä kandidivaiheen kurssien sisältö osoittautui jokseenkin kevyeksi.

Pääasiallisena opetusmenetelmänä kurseillani olivat luennot, ja tenttimistapana suullinen tentti, mutta käytänteissä oli varsin paljon vaihtelua. Esimerkiksi Mediterranean Studies-kurssin arvosana muodostui opetusmateriaaleihin ja lukemistoon perustuvasta kirjallisesta välitentistä, suullisesta loppulentistä, ja erillisestä suullisesta presentaatiosta. International Protection of Cultural Heritage-kurssin arvosana määräytyi yhden pidemmän esseevastauksen perusteella, ja suullinen tenttitilaisuus oli pikemminkin palautekeskustelu. Security Studies-kurssin arvosana puolestaan annettiin esseen ja suullisen tentin yhteispistemäärän perusteella. Suulliset tentit perustuivat virallisesti luentoihin ja kurssin puitteissa ilmoitettuun kirjallisuuteen, mutta jotkin tentaattoreiden kysymyksistä olivat selkeästi kurssien aihepiirien ulkopuolelta. Opintoni olivat englanniksi, ja kielitaidolla pärjäsi hyvin. Englanninkielisen opetus maisterivaiheen kurseissa oli erittäin laadukasta, mutta joillakin kandidivaiheen luennoilla varsin horjuvaa.

Opetuksen kulku ei lopulta poikennut kovinkaan paljoa siitä, mitä Tampereen yliopistolla. Eriyishuomiona sanoisin ehkäpä suuren vierailijaluennointsijoiden määrän kurseilla.

Kohdeyliopistolla oli laadukkaat sähköiset tietokannat, mutta yliopistolla ei ollut käytännössä lainkaan funktionaalista kirjastoa. Uusi kirjasto on rakenteilla, mutta italialainen käsitys kirjastosta eroaa varsin paljon totutusta, joten tilanne ei välttämättä ole muuttumassa.

Asia, joka on hyvä huomioida tästä on, että osaa pakollisista kurssikirjoista ei ole lainkaan saatavilla ilmaiseksi yliopiston kautta, tai suoraan Tampereen yliopiston sähköisistä tietokannoista. Tenttikirjojen hankkiminen vaatii usein hieman luovuutta, sillä useiden kurssien aineistot ovat hintavia perusteoksia.

Muuta mainitsemisen arvoista

Yliopistolla oli jonkin verran harrastekerhoja etenkin urheilussa (jalkapallo, soutu, lenkkeily ym.), sekä ainejärjestötilaan verrattavissa oleva Language Cafe vaihto-opiskelijoille, jossa järjestettiin säännöllisiä aktiviteetteja keskustelutapahtumista jameihin. Matkustelu etenkin junilla ja busseilla on Italiassa halpaa, ja junat ovat suhteessa muuhun liikenteeseen erittäin hyvin ajoissa. Rooman kaupunkiliikenne sen sijaan ei ole ajoissa, ja julkinen liikenne oli lähes kaikki perjantait lakossa koko vaihtojaksoni ajan.

Selkein asia byrokratiassa oli sen epäselvyys. Asiat onnistuivat ja hoituivat lopulta lähes aina, mutta toimintatavat poikkesivat merkittävästi, ja asioiden hoitaminen vaati epäselvyyden sietämistä välillä varsin paljon. Paikallinen yliopisto ja ESN eivät myöskään selvästi toimineet kovinkaan hyvin yhteen, ja näiden välinen vastuu ja työnjako oli toisinaan kohtalaisen hämää. Pähkinänkuoressa voisi siis sanoa, että asiat hoituvat, mutta eivät ajallaan. Toisaalta positiivisena käänköpuolena on, että kasvokkain kysyessä suurimmasta osasta asioita voi varsin joustavasti sopia.

Merkityksellisyys

Vaihto lisäsi selkeästi kompetenssia toimia ympäristöissä, joissa on useista eri kulttuuripiireistä peräisin olevia henkilöitä, ja tästä on luultavasti hyötyä tulevaisuudessa työelämässä. Vaihdoista jäi myös monia kontakteja ihmisiin ympäri maailmaa, mistä tuskin lienee ainakaan haittaa. Kurssisisältöjen puitteissa opin erittäin paljon Italian ja Välimeren alueen turvallisuusdynamikasta, ja sen haasteista ja vahvuuksista. Vaihto auttoi myös tarkastelemaan useita yleiseurooppalaisia ilmiöitä uusista näkökulmista.

Tampereen yliopiston nettisivujen Kansainvälistyminen-osion uudistamisen olisi voinut hoitaa hieman ripeämmällä tahdilla. Syksyn aikana tietoa löytyi puutteellisesti, ja vielä marraskuun aikana yksi kantavista teemoista oli: "Päivitämme nettisivuja syksyn aikana".

Università di Bologna, Bologna, 22.02.2017 – 29.05.2017

Maa: Italia

Kaupunki: Bologna

Vaihtoaika: 22.02.2017 – 29.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Università di Bologna

Hain kevääksi Erasmus-vaihtoon Italiaan Bolognan yliopistoon viimeisessä täydennyshaussa syksyllä. Olin innostunut italialaisesta elämänmenosta ja kulttuurista edellisenä kesänä, kun vietin siellä kuukauden au pairina. Toiveeni toteutui ja sain paikan Bolognan yliopistosta, Forlìn kampuksella. Aiempia kokemuksia ei vaihtokohteesta oikein ollut luettavissa, mutta

sain yhteyden toiseen Tampereen yliopiston opiskelijaan, joka oli parhaillaan viettämässä siellä kokonaista lukuvuotta. Häneltä sain monta hyvää vinkkiä ennen lähtöä.

Monet kuulemma pettyvät, kun huomaavat, että kampus on Forlissa eikä Bolognassa, jossa varsinainen "Euroopan vanhin" yliopistokampus sijaitsee. Forlì on pieni kaupunki noin 70 kilometrin päässä Bolognasta. Minulle Forlì sopi hyvin: pienellä paikkakunnalla asunnon hankkiminen oli huomattavasti helpompaa kuin Bolognassa (jossa se kuulemani mukaan oli melko hankalaa) ja julkisia kulkuvälineitä ei paljontaan tarvinnut käyttää, koska kaikki oli kävely- tai pyöräilymatkan päässä.

Ennen lähtöäni valitsin kurssit englanninkielisen opetustarjonnan puitteissa. Englanninkielisiä maisteritason kv-politiikan kursseja oli mielestäni Forlìn kampuksella tarjolla melko hyvin ja monipuolisesti. Kursseja oli mahdollista valita sekä kansainvälisten suhteiden ja diplomatian että Itä-Euroopan tutkimuksen (MIREES) tutkinto-ohjelmista.

Pari kuukautta ennen lähtöä aloin myös etsiä asuntoa. Kätevimmäksi vaihtoehdoksi osoittautui hyödyntää Forlissa toimivan, kansainvälisiä opiskelijoita auttavan opiskelijajärjestön Koinén palvelua. Heidän kauttaan oli mahdollista hakea samalla kertaa useita yksityisten vuokranantajien asuntoja, jolloin ei tarvinnut yrittää ottaa näihin erikseen italian kielellä yhteyttä (italiassa ei puhuta paljontaan englantia). Sain toiveeni mukaisesti oman huoneen kimppekämpystä, johon tuli muitakin vaihto-oppilaita. Huone maksoi kuukaudessa 350 euroa. Minimivuokra-aika tosin oli viisi kuukautta, mikä oli kannaltani hankalaa, koska aioin opiskella italiassa vain kolmisen kuukautta.

Kuten sanottua, italiassa ei pitkälle pärjää englannin kielellä. En ollut koskaan opiskellut italiaa ennen lähtöäni, mutta au pair -kokemukseni myötä minulla oli jonkinlainen käsitys kielestä. Opiskelin itsenäisesti kielenopiskelusovelluksen avulla, joten sanavarastoni oli karttunut jonkin verran ennen lähtöä. Ilmoittauduin myös Bolognan yliopiston järjestämälle italiankurssille. Ilmoittautuminen täytyy muistaa tehdä hyvissä ajoin ennen lukukauden alkua! Valittavana on A1-, A2- ja B1-tason kursseja. A1-kurssi toteutetaan suurimmaksi osaksi itsenäisenä verkko-opiskeluna, joten tähtäimeni oli A2-tason kurssissa, jossa oli viikoittain kontaktiopetusta. Kurssi-ilmoittautumisen yhteydessä oli tehtävä tasokoe verkossa ja Italiaan saapumisen jälkeen oli myös suullinen tasokoe. Onnistuin improvisoimaan itseni A2-kurssille, joten se ei ole mitenkään mahdoton tavoite aloittelevalle italian kielen opiskelijallekaan. ;)

Forliin saapuessani Koiné-järjestön edustajat olivat ystävällisesti minua vastassa juna- asemalla, vaikka saapumisaikani oli melko myöhään illalla. He kyyditsivät minut asunnolleni ja auttoivat asuntoon tutustumisessa – tulkki oli tarpeen vuokranantajan kanssa kommunikoidessa. Asunto oli mielestäni ihan kohtuullinen: hieman sotkuinen edellisten asukkaiden jäljiltä, mutta kaikki tarpeellinen löytyi. Tosin ensimmäisen kuukauden ajan asunnon lämmityksessä ja kuuman veden käytössä oli hieman ongelmia, koska boileri oli rikki. Lopulta kuitenkin vakuutimme kämppisteni kanssa vajaan viikolla italiankielen taidoillamme vuokranantajan siitä, että boileri oli vaihdettava uuteen. Kämpiksiäni minulla oli ranskalainen ja venäläinen poika, jotka olivat molemmat todella mukavia. Koinélta sai myös hyvät ohjeet yliopistolle ilmoittautumiseen ja muuhun byrokratian hoitamiseen.

Omalta osaltani kurssien valinta yliopistolla sujui hyvin. Toisista maista tulleiden opiskelijoiden ei annettu opiskella kaikkia heidän haluamiaan kursseja, mutta ilmeisesti Tampereen yliopiston opiskelijoiden suhteen olla hyvin joustavia – Bolognassa on varmaankin tiedossa, että saamme valita vaihtoajan kurssimme vapaasti. Valitsin kaksi kurssia kv-politiikan tutkinto-ohjelmasta ja kaksi MIREES-ohjelmasta. Ensimmäisen vuoden

maisteriopiskelijoille tarkoitettu kansainvälisen poliittisen talouden kurssi osoittautui melko haastavaksi ja erittäin työlääksi etenkin minulle, koska en ole mitään taloustieteisiin liittyvää aiemmin opiskellut. Päätinkin lopulta jättää kurssin kesken, koska en uskonut pääseväni siitä läpi. Kiinnostavalta vaikuttanut tiedusteluun liittyvä kurssi osoittautui melko erikoiseksi, koska sitä luennoi vieraileva tiedustelualan asiantuntija, joka kauniisti sanottuna piti erittäin paljon omasta äänestään mutta ei käyttänyt lainkaan PowerPointia tai muita apuvälineitä. Muutenkin Italiaan lähtiessä kannattaa varautua tekemään paljon muistiinpanoja, myös käsin, ellei läppärissä ole erittäin hyvä akunkesto...

Kahdeksan opintopisteen kursseilla vaadittiin yleensä essee ja suullisen tentin suorittaminen, joskus vaihtoehtoisesti esitelmä tai kirjallinen tentti. Suulliset tentit ovat Italiassa ehdottomasti tavallisin tenttimismuoto. Minulle ne olivat täysin vieras konsepti (kieliä lukuun ottamatta), ja olinkin suullisesta tentistä melko huolissani. Professorit saattavat olla aika vaativia ja etenkin italialaisia opiskelijoita he eivät aina halua päästää huonolla arvosanalla läpi vaan käskevät helposti tulemaan uudelleen seuraavalla uusintatenttikerralla. Tiedustelukurssista pääsin läpi ensimmäisellä yrityksellä, mutta IPE-kurssia en halunnut edes lähteä yrittämään, koska totesin heti, etteivät suulliset tentit ole minun juttuni.

MIREES-ohjelman kurssit eroavat melkoisesti kv-politiikan tutkinto-ohjelman kursseista. Niissä on kokemukseni mukaan rento ja keskusteleva ilmapiiri ja luennoitsijat ovat usein vierailijoita, joilla ei välttämättä ole ihan perinteistä yliopistoprofessorin uraa takana. Suoritustapoihin kuuluvat usein osallistuminen luennoilla (jotka usein muistuttavat enemmän seminaaria), alustuksen tekeminen jostakin aiheesta sekä essee tai tentti. Itse kävin globalisaatiota ja nationalismia sekä (itäeurooppalaista) identiteettiä käsitelleet kurssit ja pidin molemmista. Kummallakin kurssilla oppiminen tosin pohjautui vahvasti omaan aktiivisuuteen kurssimateriaalin lukemisessa.

Kävin siis myös koko lukukauden ajan italian kielen kurssia. Kurssilla pääsi hyvin tutustumaan muihin vaihto-oppilaisiin, mikä oli kiva juttu. Oppiminen ei ollut kovin tehokasta, koska opettaja ei ehkä ollut Suomen standardeilla kovin ammattitaitoinen. Eniten italian kieltä tuli treenattua jokapäiväisessä elämässä, esimerkiksi kauppareissuilla ja puistossa lenkkeillessä. Italialaiset juttelevat mielellään vieraille eivätkä lannistu, vaikka toinen osapuoli ei kovin kielitaitoinen olisikaan. He kyllä toistavat ja viittovat, kunnes asia menee perille. :)

Kaiken kaikkiaan vaihtoni kohokohdat sijoittuivat ehdottomasti varsinaisen yliopisto-opiskelun ulkopuolelle. Osallistuin eri Erasmus-järjestöjen järjestämille retkille ja tein myös muutenkin matkoja toisten Erasmus-opiskelijoiden kanssa. Italiassa riittää nähtävää vaikka kuinka paljon, eikä Forlìsta tarvitse edes lähteä kovin kauas. Bologna on tietysti ensimmäinen kohde, jonne pääsee kätevästi junalla alle tunnissa ja kohtuuhintaan (yleensä kuusi euroa). Bolognasta junia kulkeekin sitten oikeastaan joka puolelle Italiaa, joten kannattaa hyödyntää tilaisuus! Kesäaikaan Forlìsta pääsee melko hyvin myös rantapaikkoihin kuten Riminiin ja Ravennaan.

Harrastaminen ei ole erityisen helppoa, koska esimerkiksi urheiluseurojen jäsenyyttä ja kuntosalikorttiakin varten täytyy hankkia lääkärintodistus. Forlìssa kuitenkin ulkoilumahdollisuudet ovat hyvät. Etenkin Parco Urbano hieman keskustan ulkopuolella on kiva puisto, jossa on myös ulkokuntoiluvälineitä. Puiston takaa lähtee myös todella kaunis lenkkireitti joenvartta pitkin.

Italia oli todella mahtava kokemus, vaikka yliopistokurssit eivät minua erityisemmin sykehdyttäneetkään. Italian kieli on helppo oppia ja palkitsee nopeasti, kun kieltä pääsee käyttämään arkielämässä. Italialaiset ihmiset ovat todella ihania, sydämellisiä ja vieraanvaraisia. Kaikki pienetkin kaupungit ovat kauniita ja kaikkialla riittää nähtävää niin paljon, ettei varmaankaan vuosienkaan kiertely Italiassa riitä. Tarvitseeko italialaisesta ruuasta nyt edes oikeastaan mainitakaan? ;)

Universita degli Studi di Verona, Verona, 15.02.2017 – 31.07.2017

Maa: Italia

Kaupunki: Verona

Vaihtoaika: 15.02.2017 – 31.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Verona

Päätin hakea Veronan yliopistoon, sillä olen opiskellut italiaa kansalaisopistossa useamman vuoden ajan (Tampereen yliopistolla se ei harmikseni onnistu) ja halusin oppia kieltä paremmin. Lisäksi halusin suunnata vaihtoni pieneen ja viihtyisään kaupunkiin, joten Verona noin Tampereen kokoisena soveltui tähän täydellisesti. Hakuprosessi vaihtoon sekä Suomen että Italian puolesta sujui ongelmitta. Kun minut oli valittu Tampereen yliopiston puolesta Veronan yliopistoon, sain Veronan yliopistosta selkeät ohjeet täyttää hakemus yliopistoon. Hakemukseen piti liittää myös opintosuunnitelma (Learning Agreement), joten valitsin Veronan yliopiston kotisivuilta kurssikatalogista itselleni sopivimmat kurssit. Ainakin kauppatieteiden maisterivaiheessa on tarjolla myös englannin kielisiä kursseja, jos ei halua opiskella italian kielellä. Hakemuksen lähettämisen jälkeen en saanut erillistä vahvistusta siitä, että minut on valittu yliopistoon opiskelemaan. Viestissä, jossa oli kerrottu hakemusohjeita, oli kuitenkin liitteenä opas vaihto-opiskelijalle, jossa kerrotaan, etteivät he lähetä hyväksymiskirjettä, vaan sen voi tarvittaessa pyytää kansainvälisten suhteiden toimistosta. Itse en pyytänyt hyväksymiskirjettä, sillä sain mielestäni riittävän varmistuksen hyväksymisestä saadessani opintosuunnitelmani italian koordinaattorini allekirjoittamana sähköpostilla. Tässä kuitenkin kesti jonkin aikaa, joten, jos haluaa olla varma paikasta, hyväksymiskirje kannattaa pyytää.

Erilaisia papereita vaadittiin enemmän oikeastaan Tampereen yliopiston puolesta kuin Veronan yliopiston, joten asiat sujuivat kohdemaan yliopiston puolesta hyvin helposti ja sujuvasti. Kurseille ei tarvitse ilmoittautua paitsi italian kurssille. Kokeisiin sen sijaan tulee ilmoittautua ja varsinkin kielikurssien kanssa kannattaa olla tarkkana, milloin ilmoittautuminen tulee tehdä. Yliopistolla on oma sovellus, jonka voi ladata puhelimeen. Tätä kautta yliopiston kurssien kokeisiin ilmoittautumien on helppoa, kielten kokeisiin ilmoitaudutaan CLA:n (kielikeskuksen) sivuilla.

Vaihtoa varten otin jatkuvan matkavakuutuksen (sekä itselleni että tavaroilleni), joka on voimassa 150 päivää ja nollautuu aina Suomessa käydessä. Tätä sain myös pidennettyä parilla viikolla vaihtoni ollessa hieman oletettua pidempi. Minun ei onneksi kuitenkaan tarvinnut tehdä vahinkoilmoituksia.

Sähköpostilla tuli muistutus orientaatiopäivästä, jossa on hyvä olla paikalla. Orientaatiopäivänä kaikki saivat tietopaketin, jossa oli paljon hyödyllistä tietoa yliopistosta. Siellä selitettiin paljon asioita, joita pitää muistaa vaihdon aikana ja lopuksi. Monet näistä tiedoista löytyvät myös vaihto-opiskelijan oppaasta. Lisäksi eri järjestöt kertoivat päivän aikana toiminnastaan ja silloin järjestettiin myös kierros kampuksella ja kaupungin keskustassa. Sain myös sähköpostin mentoriltani, joka lupasi auttaa minua kaikkien dokumenttien ja mahdollisten ongelmien kanssa. Mentoriin kannattaa ottaa yhteyttä, vaikka ongelmia ei olisikaan, sillä sitä kautta ainakin itse sain tutustua italialaisiin opiskelijoihin. Ensimmäisen viikon aikana järjestettiin paljon tapahtumia vaihto-opiskelijoille, joissa pääsee tutustumaan muihin vaihto-opiskelijoihin.

Koska osasin kieltä etukäteen en osallistunut yliopiston kielikeskuksen intensiivikielikurssille. Jos kieltä osaa etukäteen, on sitä mahdollista opiskella myös *Tandema@CLA* partnerin kanssa. Tämä on hyvä tapa oppia puhumaan kieltä sujuvammin sekä tutustua paikallisiin opiskelijoihin. Kokemuksieni perusteella Veronassa pärjää hyvin, vaikka ei osaisikaan kieltä yhtään etukäteen, sillä suurin osa tiedoista on saatavilla myös englannin kielellä ja ulkomaalaisten opiskelijoiden kanssa työskentelevät osaavat englantia hyvin. Italian kurseja järjestetään aina alkeista C1 tasoon asti ja tunteja on neljä kertaa viikossa. Näiden lisäksi ainakin B1 tasosta eteenpäin voi valita lisäkurseja, Monesti tunnit saattavat mennä muiden kurssien kanssa päällekin, mutta läsnäolo ei ole pakollista, joten kurssien suorittaminen onnistuu kyllä.

Asunnon hankin ISU:n (International Student Union) kautta. Vuokran lisäksi huoneesta tulee maksaa sekä kiinteitä että vaihtuvia kuluja ja vuokra on yleensä kaikkine kuluineen 300:n euron molemmin puolin. Halvemmalla asunnon voi saada ESU:n kautta, mutta tämän asuntoloissa on tiukemmat säännöt ja huoneet käsittääkseni jaetaan aina jonkun toisen kanssa. Kannattaa ehdottomasti asua muiden Erasmus opiskelijoiden kanssa, sillä kämpppisten kanssa voi yhdessä selvittää asioita ja luoda helposti kontakteja muihin Erasmus opiskelijoihin.

Päätin ensin ottaa englannin kielisiä kauppatieteiden maisteritason kurseja. Ne tuntuivat kuitenkin vaikeilta, kun en ollut opiskellut alaa yhtään aikaisemmin. Siksi vaihdoin osan kurseista italian kielisiin kauppatieteiden kurssiin, joiden aiheet olivat minulle tutumpia. Kieli tuotti jonkin verran haasteita, mutta toisaalta olin tyytyväinen, että pystyin samalla opiskelemaan italiaa. Opetuksen laatu oli mielestäni hyvä. Kurssit olivat luentoja ja niissä oli kirjallinen tentti. Lisäpisteitä saattoi saada pitämällä esitelmän jostakin kurssin aiheesta. Monilla kurseilla saattaa kuitenkin olla vain suullinen tentti tai sekä suullinen että kirjallinen, mutta sen, millainen tentti on, näkee yleensä kurssikatalogista.

Yliopiston kautta voi löytää joitakin harrastuksia kuten urheilumahdollisuuksia tai kuorossa laulamista, mutta itse en näitä kokeillut. Paikallinen ESN-järjestö on aktiivinen ja järjestää monia tapahtumia. Näihin kannattaa osallistua, sillä niissä pääsee tutustumaan muihin erasmusopiskelijoihin, mutta myös italialaisiin järjestön jäseniin ja tapahtumat ovat usein myös todella hauskoja! Lisäksi usein järjestetään erilaisia tandem-iltoja, joissa on tarkoituksena oppia jotain kieltä, usein italiaa tai englantia. Kieltä näissä ei välttämättä kauheasti opi, mutta myös nämä ovat hyviä paikkoja tutustua uusiin ihmisiin. Veronasta pääsee kohtalaisen helposti matkustelemaan ympäri Italiaa esimerkiksi junalla tai bussilla ja

muihin maihin kuten Espanjaan, Saksaan tai Ranskaan voi lentää edullisesti ainakin Bergamosta. Kesäaikaan Garda-järvelle voi mennä nauttimaan uimisesta, sillä Veronassa on usein hyvinkin kuuma.

Vaihdon aikana opin paljon lisää itsestäni ja sain lisää itseluottamusta hoitaa asioita itsenäisesti. Olen aina ollut kiinnostunut eri kulttuureista ja kielistä, mutta mikään ei ole parempi tapa oppia lisää uusista kulttuureista, kun asua toisessa maassa ja oppia tuntemaan ihmisiä ympäri maailmaa. Samalla oppii myös tuntemaan paremmin oman kulttuurinsa hyviä ja huonoja puolia. Veronassa asiat toimivat yllättävän samalla tavalla kuin Suomessakin, mutta Italialle tyypilliseen tapaan ilmapiiri on avoimempi (joskin Etelä-Italiassa vielä avoimempi).

Pohdin pitkään vaihtoon lähtemistä, vaikka olin varma, että haluaisin kokeilla ulkomailla asumista ja opiskelemista. Mietin, pärjäänkö yksin uudessa maassa ja löydänkö ystäviä. Kuten niin usein kuulee, vaihto on kuitenkin paras kokemukseni tähän asti ja siksi päätinkin jatkaa vaihtoaani poikkeuksellisesti kevätlukukaudelta syyslukukaudelle. Veronassa ilmapiiri on mahtava, ja kaikki otetaan lämpimästi vastaan, joten suosittelen sitä ehdottomasti vaihtokohteeksi!

Universita degli Studi di Milano-Bicocca, Milano, 01.02.2017 – 03.07.2017

Maa: Italia

Kaupunki: Milano

Vaihtoaika: 01.02.2017 – 03.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Milano-Bicocca

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Minun osaltani hakuprosessista ei ole kovinkaan paljoa kerrottavaa. Löysin kaiken tarvitsemani tiedon kursseista, aikatauluista, ynnä muista tarpeellisista asioista kiitettävästi kohdeyliopistoni internet-sivuilta. Italiaan hakiessa kannattaa kuitenkin varautua siihen, että vahvistus vaihtopaikasta tulee kohdeyliopistolta todella myöhään. Minulla vahvistus tuli marraskuun puolen välin tienoilla, kun paikan päällä suorittamani kielikurssi alkoi 1. helmikuuta. Minulla oli jo ennestään matkavakuutus, joka oli voimassa ensimmäiset kolme kuukautta reissustani. Bicoccan yliopisto tarjosi lisäksi paikallisen vakuutuksen kymmenellä eurolla, jonka vuoksi en ostanut opiskelujaksoni ajaksi lisävakuutuksia.

Kohdemaahan saapuminen

Bicoccan yliopistossa on harvinaisen aktiivinen ESN-järjestö (Erasmus Student Network), jonka vuoksi integroituminen muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa sujui todella mukavasti. Järjestö organisoi alusta lähtien vähintään kerran viikossa jonkunlaista ohjelmaa, yleensä vielä tätä useammin. Myöhemmin ESN järjesti matkoja moniin kohteisiin ympäri Italiaa, joille osallistumista voin suositella lämpimästi. ESN:ltä jaettiin jokaiselle myös ns. ”buddy student”, jolta sai kysellä mieltä askarruttavista asioista vaihdon alussa.

Varsinaiset yliopistokurssit alkoivat maaliskuun alussa. Itse osallistuin myös yliopiston järjestämälle ilmaiselle italian kielen intensiivikurssille, jossa italian kieltä opiskeltiin joka arkipäivä keskimäärin 4 tuntia. Voin todellakin suositella kurssille osallistumista, sillä se oli sekä tehokas tapa oppia paikallista kieltä, että myös tutustua muihin ulkomaisiin opiskelijoihin. Tutustuin useaan parhaista ystäväistäni vaihto-opiskelun ajalta juurikin tämän kielikurssin aikana.

Asuminen

Vuokrasin oman asuntoni uniplaces.com nimisen internet-sivuston kautta, jonka toimintaperiaate on samankaltainen Airbnb:n kanssa. Sivusto ottaa vuokrattaessa välityspalkkion asunnonhakijan ja vuokraajan yhdistämisestä, tarkistettuaan ensin asunnon vuokratarjouksen kuvauksen ja asunnon todellisen kunnan vastaavan toisiaan. Muutama asuntotarjoukseni hylättiin ensin, jonka jälkeen Uniplaces:in toimistolta soitettiin minulle ja kyseltiin, josko he voisivat auttaa asunnon etsinnässä ja lähettää minulle potentiaalisia kohteita kartoitettuaan ensin tarpeeni. Kaikki toimi asiallisesti niin vuokraisännän kuin Uniplaces:in kanssa, jonka vuoksi voin siis todellakin suositella tätä sivustoa asunnon etsinnässä. Käyttämäni sivuston lisäksi hyödyllisiä sivustoja asunnon hakuun olivat muun muassa Milanon kunnan pyörittämä AgenziaUni ja Erasmusu.

Itse maksoin vuokraa Centralen vieressä sijaitsevasta yksiöstäni 650 euroa kuukaudessa. Yksityisillä markkinoilla halvimmat yksityiset huoneet kunnollisella sijainnilla sijoittuivat muistikuvieni mukaan 500 euron kalliimmalle puolelle, yksiöiden ollessa luonnollisesti vielä näitä huomattavasti kalliimpia. Bicoccan yliopistolla on Milanossa kolme opiskelija-asuntola: U12, U22 ja U92. Näissä yksityinen huone maksaa muistaakseni 450€ ja jaettu huone 275€ kuukaudessa. Lähettäessäni viestin marraskuun lopussa residensseissä oli jäljellä vain jaettuja huoneita, jonka vuoksi hain lopulta asuntoni yksityisiltä markkinoilta. Asuntoloista U12 on yliopiston vieressä, kohtuullisen matkan päässä keskustasta. U92 on melko lähellä keskustaa, mutta yliopistolle sieltä käsin tarvitsee käyttää kahta eri julkista kulkuvälinettä. U22 on asuntoloista kauimpana keskustasta, mikä kannattaa ottaa huomioon valittaessa majoitusta asuntoloiden välillä. Yliopistolle sieltä käsin pääsee kuitenkin melko kätevästi. Kuulemani mukaan kaikki asuntolat ovat asiallisessa kunnossa.

Opiskelu

Opiskelen Suomessa kauppatieteitä, joten Italiassa suorittamani kurssit olivat myös kaupalliselta alalta. Valitsin kurssini jotakuinkin sen perusteella mikä kuulosti mielenkiintoiselta, enkä keskittynyt niinkään kurssien sisältöön, sillä minulla oli jo ennen vaihtoa suoritettuna kaikki kandidaatintutkintoon vaaditut kurssit. Opetuksen tasosta on sanottava, että sekä opettajien englannin kielen taidossa ja opetusmetodeissa kohdeyliopistolla jäi parantamisen varaa. Omasta mielestäni Suomessa suorittamani koulutus on ollut laadultaan huomattavasti korkeammalla, mutta osasin odottaa tätä jo ennen lähtöäni. Suorittamassani neljässä kurssissa kaikki luennot olivat vapaaehtoisia. Kuulin kuitenkin, että asian laita ei ollut tämä joillakin toisilla aloilla opiskelleilla vaihto-opiskelijoilla.

Yleisesti Italiassa tunnutaan suosivan laajalti esitelmiä oppimismetodinä myös yliopistossa. Kursseistani kahdella oli mahdollisuus suorittaa vapaaehtoinen arvosanaa korottava esitelmä ryhmässä ja yhdellä esitelmän pitäminen oli pakollista. Tentteihin valmistauduin opettajien käyttämien luentokalvojen avulla, jotka olivat jokaisella kurssilla suorittamisen kannalta riittävät. Nämä ja muut oppimateriaalit olivat saatavilla kiitettävästi yliopiston käyttämässä sähköisessä palvelussa. Opetuskielenä kaikilla kursseillani oli englanti, sillä italian kielen taitoni ei intensiivikurssista huolimatta ollut riittävä yliopistokurssien suorittamiseen paikallisella kielellä. Englannin kielen taidosta ei kannata stressata, sillä yleisesti oli helppo huomata että suomalaisten englannin kielen taito oli vaihto-opiskelijoiden piirissä kiistattomasti parhaimmasta päästä. Yleisesti englannin kielellä selviää Italiassa myös yliopiston ulkopuolella, mutta jokapäiväisessä tekemisessä kuten ruokakaupassa tai ravintolassa käydessä italian kielen alkeetkin osoittautuivat usein hyödyllisiksi. Lopuksi mainittaneen, että Italiassa kannattaa omata kärsivällisyyttä myös yliopiston byrokratia- ja organisointipuolella, vaikka pääasiassa ainakaan minulla ei ollut elämää suurempia ongelmia vaihtojakseni aikana.

Muuta mainitsemisen arvoista

Milanossa riittää paljon tekemistä ja vaihto-opiskelijaporukasta on helppo löytää seuraa niin paikan päällä kuin reissun päällekin lähettäessä. Milanon keskeisestä sijainnista johtuen sieltä käsin on todella edullista matkustaa muun muassa halpalentoyhtiöillä lähestulkoon mihin tahansa Etelä- ja Keski-Euroopassa, mikä kannattaa ehdottomasti hyödyntää. Liikunta on itselläni rajoittunut vaihto-opiskelun aikana lähinnä kävelyyn, jota onkin sitten tullut harrastettua kiitettävissä määrin. Bicoccan yliopistolta löytyy kuitenkin edullinen kuntosali, kuten myös ainakin U22 opiskelija-asuntolasta jossa kuntosali on käytettävissä ilmaiseksi. Milanon kulttuuritarjonta on ollut mielestäni kiitettävä: ilmaisia tapahtumia ja teemaviikkoja on kaupungissa tiheään tahtiin, ja kaupungissa on mahdollista mennä katsomaan niin kansainvälisen huipputason jalkapalloa kuin oopperaakin.

Ruoan ystävälle Italia on hieno paikka asua, sillä hintataso on pääasiassa Suomea halvempaa ja paikallinen tarjonta pizzerian, pastan ja viinin saralla ei ole jaksanut kyllästyttää puolen vuoden jälkeenkään. Yksi asia jota Milanossa kannattaa ehdottomasti harrastaa, on paikallinen aperitivo. Aperitivolla tarkoitetaan Milanolle tyyppisiä illallisaikaan ravintoloissa myytäviä buffet-illallisia, jotka maksavat yleensä noin kymmenen euroa. Alimmillaan hinta voi olla jopa kuusi euroa ja hinta sisältää sekä buffetin että alkoholillisen tai alkoholittoman juoman.

Merkityksellisyys

Itse en lähtenyt vaihtoon kovinkaan opiskeluorientoituneesti. Lähdin henkilökohtaisesti vaihtoon pääasiassa siksi, että halusin käyttää hyväksi EU:n tarjoaman mahdollisuuden kartuttaa niin kulttuurillista tietämystä, kuin yleistä elämäkokemusta. Mielestäni vaihto-opiskelu ja yksin täysin uuteen ulkomaiseen ympäristöön muuttaminen on ollut kokemuksena yksinomaan positiivinen ja se on antanut minulle sopeutumiskykyä sekä perspektiiviä, jota on äärimmäisen haastavaa saada muuten kuin vaihto-opiskelujakson avulla. Vaihto-opiskelujakseni jälkeen tunnen jonkun ihmisen jotakuinkin jokaisesta EU-maasta, jonka johdosta olen oppinut ymmärtämään paikallisen kulttuurin lisäksi myös monia muita kulttuureita huomattavasti paremmin. Tämän lisäksi vaihto-opiskelun aikana englannin kielen puhumisesta on tullut täysin normaali ja arkipäiväinen asia. Suomessa tämä oli aina minulle enemmän tai vähemmän jännittävää huolimatta siitä, että englannin kielen taitoni on hyvä. Yksittäisistä asioista koen englannin kielen rutinoitumisen ja kohentuneen kansainvälisen yhteistyökyvyn vaihtojakseni aikana saavuttamistani kehitysaskeleista merkityksellisimmiksi juurikin työelämän kannalta. Vaihtojakson jälkeen koen, että pidän ulkomailla työskentelyä myös huomattavasti varteenotettavampana vaihtoehtona kuin ennen.

Università di Bologna, Bologna, 23.09.2016 – 21.06.2017

Maa: Italia

Kaupunki: Bologna

Vaihtoaika: 23.09.2016 – 21.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Università di Bologna

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Vaihtoon lähtö sujui yllättävän helposti. En tiennyt paljoakaan lähtiessäni. Tiesin, että menen johonkin suhteellisen pieneen kaupunkiin opiskelemaan politiikkaa sivuaineenani. Tampereen yliopistolla ei ollut muuta tietoa kurssitarjonnasta kuin että niistä mahdollisesti pieni osa on

tarjolla myös englannin kielellä. Sain kuitenkin selvitettyä paljon yliopiston sivuilta ja kysymällä kv. koordinaattori Elisa Landilta. Kurssitiedot eivät olleet netissä kovin selkeät, joten tein kurssivalinnat ja learning agreementin vasta saavuttuani Italiaan.

Aloin etsimään opiskelija-asuntoa vasta joskus heinäkuussa. Otin yhteyttä opiskelijajärjestö Koineen ja sainkin hyvin nopeasti heidän kautta huoneen italialaisen rouvan omistamasta opiskelijakämpästä. Myöhemminkin olisi varmasti ollut mahdollista löytää asunto. Kommunikaatio kävi Koinen kanssa helposti sähköpostitse. Valmistauduin vaihtoon myös laajentamalla ulkomaan vakuutustani. Sitten ei tarvinnut kuin pakata kamat ja lähteä!

Kohdemaahan saapuminen

Kun saavuin Forliin, tutustuin ensimmäisenä kämppiksiini, joista tulikin läheisiä ystäviäni. Me liityimme opiskelijajärjestö Koinen laatimaan Facebook-ryhmään, josta saimme tietää illanistujaisista ja menoista. Tapasimme vähitellen enemmän erasmus-opiskelijoita. Kun aloitimme ensimmäiset kurssit, tapasimme ja tutustuimme uusiin ihmisiin joka päivä. Aloitin myös italian kielen A2-tason kurssin, jossa oli luonnollisesti ainoastaan ulkomaalaisia. Opetus oli hyvätasoista, mutta opiskelijoiden osaamistasot vaihtelivat paljon. Kaikki opiskelijat eivät olleet motivoituneita oppimaan. Mutta jos innokkuutta löytyy, kurssista voi saada paljon irti. Kurssiin täytyy ilmoittautua etukäteen ja tehdä lähtötasotesti, jotta sinut voi laittaa tasoiseesi ryhmään. Moni kuitenkin unohti tehdä tämän ja pääsi silti mukaan. Minulle kurssi oli hyödyllinen, vaikka opin enemmän oikeissa kommunikaatiotilanteissa.

Ylipäättään ulkomaisille opiskelijoille ei ollut valtavasti järjestettyä toimintaa, vaan opiskelijat tapasivat itsenäisesti. Pari kertaa ulkomaisille opiskelijoille järjestettiin illallinen ja pari kertaa "Flying dinner", eli illallinen, jossa alkuruoka, pääruoka ja jälkiruoka kokataan itse ryhmissä. Koine järjestää myös elokuvailtoja. Lisäksi viikon rytmiin kuului Moquette-baari tiistaisin, Oltremodo torstaisin ja "Botteglion" (viinin juontia aukiolla) silloin tällöin. Tekemistä kyllä riittää, erityisesti keväällä, jolloin kaupunki puhkeaa kukkaan myös joka keskiviikko ("Mercoledì del cuore"), jolloin pieni keskusta on täynnä tapahtumaa. Jos pelkää tylsistyvänsä, suosittelen menemään Forliin keväällä.

Kun saapuu Forliin, täytyy myös hoitaa muutama muodollinen asia, kuten ilmoittautua yliopistoon, hankkia "Fiscal"-koodi (henkilötunnus) ja mahdollisesti oma italialainen puhelinnumero. Kaikessa tässä saa apua Koinen vapaaehtoisilta tai yliopiston vastaanotosta.

Asuminen

Kun saavuin Forliin, Koinen vapaaehtoiset hakivat minut suoraan Forlin juna-asemalta ja veivät asuntooni. Huoneeni oli valmiina ja vuokranantaja esitteli asuntoa italiaksi. En ymmärtänyt tuolloin melkein mitään ja nyökyttelin vaan. Maksoin isosta huoneestani neljän hengen asunnossa 260 e/kuukausi. Olin asuntoon hyvin tyytyväinen. Se oli aika vanha eikä mitenkään priimakunnossa, mutta todella kotoisa ja autenttisen italialainen. Ainoa merkittävä miinus on olematon eristys, sillä talvella siellä piti nukkua kylmästä hytisten. Suosittelen lämpimästi Koinea - asunnon löytäminen ja italialaisten vuokranantajien kanssa kommunikoiminen on hyvin paljon helpompaa, kun he toimivat välikätenä. Suuri osa opiskelijoita käyttivät Koinea apuna vuokrakämpän löytämisessä. Loput löysivät useimmiten asunnon jonkun tutun kautta, joka juuri palasi kotiin vaihdostaan.

Elämä Forlissa

Forlin arki oli talvisaikaan hyvin erilaista kuin kesällä. Talvella oli todella kylmää ja kosteaa ja asunnon lämmitystä ei juuri uskaltanut käyttää isojen laskujen pelossa. Kaupungissa oli ylipäätään paljon vähemmän tekemistä kuin keväällä. Matkustin kuitenkin paljon syksyllä ennen kylmiä säitä ja keväällä kun lämpeni. Forli on ihan mahtava sijainti matkustamisen kannalta. Lähellä on esimerkiksi Toscana, johon kannattaa mennä seikkailemaan vuokra-autolla tai junalla ja lukuisat muut kaupungit: Venetsia, Firenze, Milano, Verona ja pienemmät: Lucca, Pisa, Rimini, Ravenna, Cervia, Brisighella, Ferrara ja tietysti lähin, Bologna. Suosittelen myös käymään pienessä itsenäisessä valtiossa, San Marinossa. Matkustaminen käy yleensä melko helposti junalla. Joihinkin kaupunkeihin pääsee myös helposti bussilla, kuten Brisighellaan, Cerviaan ja Ravennaan. Rannalle Forlista on noin tunnin matka.

Forlissa on myös mahdollisuus käydä kuntosalilla ja ohjatuilla liikuntatunneilla, mutta jotta sellaisiin pääsee, täytyy tehdä terveystarkastus, joka maksaa. Tätä on ihmetelty kovasti ja sen takia harva ryhtyy kuntosalin jäseneksi. Moni kuitenkin kävi lenkillä isossa puistossa, Parco Urbanossa. Matkustelu riitti itselleni harrastusten puolesta. Ruoka Italiassa ei ole paljon halvempaa kaupassa kuin Suomessa, ainakaan merkittävästi. Sen sijaan ulkona syöminen on huomattavasti edullisempaa. Viinit ovat kaikkialla, myös kaupassa, halvempia kuin Suomessa. Forlissa on muutama kiva ravintola, jossa kyllä tuli käytyä muutama kerta. Muita kustannuksia oli lähinnä laskut, jotka eivät kuulu yleensä vuokraan. On hyvä muistaa, että nettiyhteydestä, sähköstä, kaasusta ja rapun siivouksesta maksetaan erikseen ja niistä voi syntyä melko isotkin kulut, asunnosta riippuen.

Paluu kotiin

Kotiin palaaminen on ollut aika vaivatonta. Saan opintopisteeni sisällytettyä tutkintooni. Kotiin palattua kannattaa muistaa kirjoittaa matkakertomus ja tehdä OLS-testi ja palauttaa tarvittavat dokumentit Tampereen yliopistoon.

Merkityksellisyys

Uskon, että vaihdolla on merkitystä työelämän kannalta. Ainakin vaihdossa kasvaa valtavasti ihmisenä ja saa elämänoppeja, joista on hyötyä missä tahansa tilanteissa. Varmasti työnantajatkin pitävät ulkomailloa oloa merkinä avoimuudesta ja kokemuksesta. Itselleni vaihto oli kasvattava ja opettavainen kokemus. Opin kohtaamaan ihmisiä eri kulttuureista ja ymmärtämään Euroopan moninaisuutta paremmin. Laajensin maailmankuvaani ja lämpenin ajatukselle asua pidemmänkin aikaa ulkomailloilla. Jotenkin kun lähtee kotimaastaan pois, huomaa mitä itsestään tuo mukanaan ja kuka oikeasti on. Suosittelen Erasmus-vaihtoa jokaiselle, jossa on vähänkään seikkailunhalua!

, , 02.05.2016 – 29.07.2016

Maa: Italia

Kaupunki:

Vaihtoaika: 02.05.2016 – 29.07.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Tein Erasmus-harjoitteluni SKF Industrie S.p.a:ssa HR Six Sigma & Business Excellence - osastolla touko-heinäkuussa 2016. Toimipiste sijaitsee Pohjois-Italiassa Piemonten maakunnassa pienessä Airasca kylässä. Pääsin tekemään monenlaisia tehtäviä yrityksen hallinnossa, mikä sopi hyvin hallintotieteiden maisterin tutkintooni.

Aluksi koko prosessi – harjoittelupaikan ja -tuen hakeminen ynnä muu – vaikutti monimutkaiselta ja raskaalta toteuttaa opintojen ja töiden ohessa. Aloitin asioiden hoitamisen hyvissä ajoin, heti lukuvuoden 2015–2016 alussa. Pikkuhiljaa, keskittyen yhteen asiaan kerrallaan, asiat alkoivat sujua ja palaset loksahdella kohdilleen. Prosessi vaatii paljon oma-aloitteisuutta. Tietoa on ripotellen siellä täällä, ja kysymyksille on osattava etsiä oikeat tahot vastaamaan niihin.

Etsin harjoittelupaikkaa netistä, mutta loppujen lopuksi harjoittelupaikka avautui italialaisten kontaktieni avulla. Harjoittelupaikkaan lähetin Europassi-ansioluettelon, hakemuksen, kopion henkilöllisyystodistuksesta sekä suostumuksen henkilötietojeni käyttämiseen hakuprosessissa. Kaikki edelliset oli tulostettava, allekirjoitettava ja skannattava harjoittelupaikkaan.

Kävin haastattelussa lokakuussa, minkä jälkeen minulle tarjottiin harjoittelupaikkaa muutaman viikon kuluessa. Tämän jälkeen hyväksytin harjoittelupaikan opintosuuntani harjoitteluvastaavalla ja ilmoitin hyväksymisestä harjoittelupaikkaan. Tässä vaiheessa harjoittelupaikka nimesi minulle tutorin, jonka kanssa keskustelin puhelimesta.

Apurahan hakeminen ajoittui samaan aikaan harjoittelupaikan hakemisen ja saamisen kanssa, joten ajankohta oli hyvä. Harjoittelusopimuksen teimme SKF:n kanssa vuoden vaihteen jälkeen sähköpostin välityksellä. Sopimuksen solmimisen jälkeen aloin järjestellä käytännön asioita.

Käytännön asioista huomionarvoisimpia olivat muuttoilmoituksen tekeminen (pakollinen, jos oleskelee yli 3 kuukautta ulkomailla), vakuutukset, Kelaan liittyvien asioiden hoitaminen sekä matkojen varaaminen. Lisäksi mukanani matkusti kissa, jolle oli hankittava passi, mikrosiru sekä raivotautirokotus.

Asuntoa minun ei tarvinnut hankkia. Yleisesti ottaen Italiassa asuntoa vuokratessa kannattaa käyttää välittäjää ja sopia kaikesta kirjallisesti. Takuuvuokra voi vastata useamman kuukauden vuokraa. Kannattaa ottaa huomioon, että vedestä, sähköstä ja kaasusta maksetaan yleensä erikseen. Etenkin sähkö on Suomeen verrattuna kallista, minkä vuoksi asuntoja ei lämmitetä sähköllä. Kannattaakin selvittää, miten asuntoa lämmitetään (esim. takka, pelletit) ja millaiset ovat lämmityksen kustannukset. Asuntoja pidetään talvisaikaan viileähkönä kustannussyistä.

EU-maan kansalaisena yli kolmen kuukauden oleskelusta ulkomailla ei tarvitse ilmoittaa. Olin Italiassa yhteensä neljä kuukautta, joten minun olisi pitänyt rekisteröityä kunnantoimistossa. Asuinkuntani oli pieni, eikä kunnantoimiston virkailija tiennyt mitään rekisteröitymisestä, joten en sitä voinut tehdä. Näin en päässyt virallisesti esimerkiksi Italian sairaanhoidon piiriin.

SKF on Ruotsissa yli sata vuotta sitten perustettu teollisuusyritys, joka valmistaa muun muassa laakereita, tiivisteitä ja voimansiirtojärjestelmiä. Yhdistämällä kokemusta ja asiantuntemusta SKF:stä on tullut maailman johtavia teknologiatoimittajia ja se toimiikin

nykyään yli 130 maassa. SKF:n Airscan toimipisteessä valmistetaan kolmenlaisia laakereita autoteollisuuteen. Työntekijöitä Airscassa on noin 1500, tehdas ja toimistot mukaan lukien.

Työharjoittelupaikkani oli nimennyt minulle tutorin, jonka ohjauksessa sain olla koko harjoitteluajan. Tutorini oli avoin ja miellyttävä persoona, jonka kanssa oli helppoa työskennellä. Sain tarvittavan ohjauksen kaikkiin työtehtäviin, enkä epäröinyt kysyä jos olin epävarma jostakin. Ohjaus oli kokonaisuudessaan erinomaista.

Työtehtävät vastasivat sitä, mitä minulle oli luvattu ja sopimukseen kirjattu. Pääsin muun muassa päivittämään ja kääntämään yrityksen sisäisiä materiaaleja, järjestämään koulutuksia sekä osallistumaan niihin ja oppimaan six sigma -metodologiaa. Työaika oli 8.30–17.15 sisältäen 45 minuutin lounastauon. Muita virallisia taukoja ei ollut. Työajassa oli tunnin jousto, mutta mikäli halusi käyttää SKF:n työpaikkabusseja työmatkoihin kulkemiseen, ei joustoa voinut tietenkään käyttää. Työpaikkaetuna olivat siis ilmaiset työmatkat työnantajan järjestämillä bussikuljetuksilla. Lisäksi sain ilmaisen lounaan työpaikkaruokalassa.

Osasin italiaa hyvin ennen harjoittelun aloittamista, joten kielen suhteen ongelmia ei juurikaan ollut. Muutaman kerran jouduin varmistamaan, olinko ymmärtänyt oikein, ja siihen suhtauduttiin ymmärtäväisesti. Harjoittelun aikana huomasin kielitaidon parantuvan, mikä sai vahvistusta sittemmin myös kielitestistä. Jotkut työpaikalla puhuivat paikallista murretta, jota en ymmärrä, mutta minun kanssani kaikki puhuivat italiaa.

Tutorini avulla työyhteisöön sopeutuminen oli melko helppoa; hän kertoi paljon yrityksestä ja sen toimintatavoista. Lisäksi tein internetissä pieniä ”koulutuksia”, joiden tarkoitus oli orientoida yritykseen, sen arvoihin, tavoitteisiin ja sääntöihin. Työkavereihin tutustuminen oli hieman hankalaa; piemontelaiset eivät ole kovin ulospäinsuuntautuneita. Etenkin naispuolisten henkilöiden kohdalla olo ei ollut tervetullut, monet eivät vastanneet edes tervehdyksiin.

Asuminen saattaa olla Italiassa hieman edullisempaa kuin Suomessa, riippuen maakunnasta, kaupungista ja asunnon sijainnista. Asunnot ovat kuitenkin keskimäärin huonommassa kunnossa, kosteus ja home ovat yleisiä. Liikkuminen julkisilla on kutakuinkin saman hintaista kuin Suomessa, bensa sen sijaan on kalliimpaa. Suurissa kaupungeissa ja suurten kaupunkien välillä julkiset liikennöivät tiheästi, joskaan eivät aina aikataulussa. Lakkoja on usein, eikä niistä tiedoteta välttämättä kovin näkyvästi. Maan sisäisiä lentoja on paljon ja ne saattavat olla suhteellisen edullisia. Jos asuu sivummalla, pienemmissä kylissä oma kulkuväline on melko välttämätön.

Paikallinen (Italiassa tuotettu) ruoka on edullisempaa kuin Suomessa. Sen sijaan kansainväliset, muualta tulevat ruokatuotteet ovat kalliimpia. Satokauden hedelmiä ja vihanneksia kannattaa suosia. Ulkona syöminen on tavallista ja ehkä noin 30 % edullisempaa kuin Suomessa. Usein ulos mennään syömään isolla porukalla, jolloin laskun loppusumma jaetaan syöjien lukumäärällä ja jokainen maksaa saman verran riippumatta siitä, mitä on syönyt.

Harrastin liikuntaa ja musiikkia omatoimisesti. Harrastusmahdollisuuksia olisi kuitenkin ollut lukusia, teatterista vuorikiipeilyyn ja ruuanlaitosta joogaan. Harrastukset painottuvat usein iltaan ja alkavat illallisen jälkeen, kahdeksan-yhdeksän aikaan. Jotkut kurssit saattavat kestää aina puoleen yöhön asti.

Piemonten maakunnassa sää on vaihteleva, mihin vaikuttaa sijainti Alppien juuressa. Kesäisin on yleensä lämmintä ja aurinkoista, ajoittaisia rajuja ukkosmyrskyjä lukuun ottamatta. Syksy on niin ikään lämmin. Talvilämpötilakin on usein nollan ylipuolella, mutta kosteus saa koleuden tuntumaan luissa ja ytimissä. Keväisin sataa ajoittain paljonkin. Italiassa olon aikana koin yhden voimakkaan maanjäristyksen. Maanjäristykset ovat yleisiä, mutta eivät kuitenkaan usein kovin voimakkaita.

Harjoitteluapuraha riittää korkeintaan asumiskustannuksiin. En olisi pärjännyt taloudellisesti pelkästään apurahalla. Harjoittelupaikkani maksoi minulle rahallista, apurahan kaltaista korvausta, joka yhdessä erasmus-apurahan kanssa oli riittävä. Ilman harjoittelupaikan maksamaa tukea olisin hakenut opintotukea harjoitteluajalle.

Harjoitteluni kuuluu pakollisena osana maisterintutkintooni opintosuunnassani. Harjoittelu on itsenäinen kokonaisuutensa ja saan siitä 10 opintopistettä. Harjoittelu oli ehdottoman kannattava ja positiivinen kokemus niin opintojen, työelämän kuin muunkin elämän kannalta. Työskentely ulkomailla on avartavaa, kasvattavaa ja antoisaa. Opintojeni kannalta järkevintä olisi ehkä ollut tehdä harjoittelu Suomessa, mutta elämäni kannalta harjoittelun tekeminen ulkomailla oli paras valinta.

Paitsi että kielitaitoni parani, opin uusia asioita aiheista, joiden pariin en olisi ehkä muuten päätenyt. Opin paljon organisaatiosta, kulttuurista ja kulttuurieroista, työskentelemisestä ulkomailla – ja ennen kaikkea itsestäni. Tämän kokemuksen pohjalta työskentely ulkomailla valmistumisen jälkeen tuntuu houkuttavalta ja mahdolliselta vaihtoehdolta.

Universita degli Studi di Urbino "Carlo Bo", Urbino, 19.02.2016 – 01.07.2016

Maa: Italia

Kaupunki: Urbino

Vaihtoaika: 19.02.2016 – 01.07.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Urbino "Carlo Bo"

Hain vaihtoon toisessa täydennyshaussa. Kirjoitin hakemukseni italiaksi, vaikka se siinä vaiheessa olikin vielä aika haastavaa, mutta toimi myös hyvänä preppauksena tulevia opiskelujani varten. Tampereen yliopiston puolelta prosessi oli melko nopea: toimitettuani hakemukseni liitteineen hyväksymispäätös taisi muistaakseni tulla aika nopeasti. Urbinon puolelta jouduin odottamaan hyväksyntää hieman pidempään: sähköpostin sieltä sain vasta lokakuun lopussa. Otin pidennetyn matkavakuutuksen koko vaihdon ajalle, vaikka sille ei ehkä olisikaan ollut niin paljon tarvetta: terveyspalvelut toimivat Urbinossa hyvin ja eurooppalaisena opiskelijana pääsin lääkäriin ilmaiseksi. EU:n kansalaisena suomalainen on oikeutettu Italiassa samaan hoitoon kuin italialainenkin. Yliopiston kurssitarjonta löytyi yliopiston nettisivuilta, mutta se oli osittain virheellinen, eikä siinä ollut esimerkiksi luentojen aikatauluja. Yliopiston tiedekunnat oli jaettu kolmeen eri sektoriin, ja itse kuuluin sosiologian opiskelijana näistä "Talous, yhteiskunta ja politiikka" –sektoriin. Tärkeää on tietää, että kurseja voi valita vapaasti, mutta vain oman sektorin sisältä. Osassa kursseissa myös mahdollinen suoritettava opintopistemäärä vaihteli tutkinto-ohjelman mukaan: esimerkiksi viestintäsosiologian kurssi oli viestinnän opiskelijoille 10 op, sosiologian opiskelijoille 6 op.

En osallistunut Tampereen yliopistossa kielikurssille. Olin kuitenkin käynyt pari vuotta sitten A2-tasoisien italian kielen kurssin.

Lukukausi Urbinossa alkoi vasta helmikuun puolenvälin jälkeen, mutta koska mikään tekijä ei velvoittanut minua olemaan Tampereella, irtisanoin asuntoni vuoden alusta ja lähdin jo tammikuussa Italiaan. Urbinon yliopisto ei tarjonnut intensiivikurssia kevätlukukauden opiskelijoille, joten päätin opiskella kieltä muualla. Vietin tammikuussa kolme viikkoa Bolognassa sukulaisten luona, ja opiskelin "ALCE - Associazione Lingue e Culture Europee" -nimisessä koulussa, jossa opetus oli mielestäni todella laadukasta ja intensiivistä. Koulu oli puolipäiväistä, mutta usein tein läksyjä vielä useamman tunnin iltapäivällä. Tätä koulua suosittelen italiaan tuleville vaihto-opiskelijoille: erityisesti talvikaudella ryhmät olivat pieniä (omassani 4 opiskelijaa) ja opin todella paljon.

Bolognan jälkeen helmikuuksi menin Perugiaan Erasmus-opiskelijoille tarkoitetulle edulliselle kielikurssille (Università per Stranieri di Perugia). Luvattua Erasmus-oheistoimintaa siellä ei kuitenkaan ollut, ja lähtötasotestin jälkeen kaikki hyvin eritasoiset (A2-C1) puhujat laitettiin samaan ryhmään. Sain kovalla vaivalla puhuttua itseni korkeampitasoiseen ryhmään, mutta siellä oppimisympäristö oli hyvin epämotivoitunut ja opetustapa oli aina hyvin perinteinen: opettaja puhui, muut tekivät muistiinpanoja. Esimerkiksi keskusteluharjoituksia ei ollut. En kokenut kurssista olevan paljon hyötyä.

Urbinoon saavuin helmikuun puolenvälin jälkeen. Kevätlukukaudelle saapuvia vaihto-opiskelijoita oli niin vähän, että he olivat päättäneet olla järjestämättä tuutoritoimintaa. Ymmärsin, että syksyllä tuutoritoimintaa järjestetään ja syksyisin tarjolla on myös intensiivikielikurssi. Saapuessa kaupunkiin kannattaa ottaa huomioon, että useat tärkeät toimistot ovat auki vain ennen puoltapäivää.

Hain asuntoa Erasmus-haun yhteydessä yliopiston asuntolasta. Sain pienen yksityisen huoneen Tridente-nimisestä asuntolasta, joka sijaitsi noin 15-20 minuutin kävelymatkan päässä keskustassa. Jaoin pienen keittiön 7 muun kanssa, ja wc- ja suihkutilat 15 muun kanssa. Yksityisyyttä ei siis aina ollut kauheasti eikä asunto varmasti ollut mikään kaunein mahdollinen, mutta itse pidin hirveästi siellä asumisesta. Vuokra oli kohtuullinen (240e kuussa), ja yksityisiltä markkinoilta on suuren opiskelijamäärän takia vaikea löytää samaa tasoa. Asuntolassa on ruokala ja pesula, jossa pyykinpesu maksaa 1,80 euroa koneellinen. Käytössä on ilmainen wi-fi. Sosiaalisen elämän kannalta asuntolassa asuminen kannattaa, sillä lähes kaikki bileet ym. järjestetään siellä ja oikeastaan kaikki vaihto-ajan parhaat ystäväni olivat kämppeiksiäni. Keskustassa asuvana jää helposti hieman ulkopuoliseksi sosiaalisesta elämästä, joten jos olet valmis luopumaan hetkellisestä yksityisyydestä, suosittelen asuntolaelämää lämpimästi. Myös kielenoppimisen kannalta oli suuri hyöty, että lähes kaikki kämppekseni olivat italialaisia. Asuntolan sääntöjen mukaan huoneissa ei saisi (sakon uhalla) majoittaa ketään ulkopuolisia, mutta tätä sääntöä ei valvottu mitenkään ja lähes kaikki rikkoivat sitä: esimerkiksi muualta tulevan kaverin pystyi ainakin omana aikanani majoittamaan huolletta.

Kävin kevään aikana kaksi sosiologian kurssia sekä italian kielikurssin. Käymäni kurssit olivat hyvin erilaisia: toisella opiskelijoita oli noin 150, toisella meitä oli neljä. Neljän hengen kurssia ei varmaankaan olisi Tampereen yliopistossa koskaan edes järjestetty, joten se tuntuikin ihan yksityisopetukselta. Opetuskieli oli ainakin omassa tiedekunnassa aina italia. Opetuksen taso oli mielestäni hyvä, vaikkakin kokemuksen mukaan professorit eivät olleet erityisen kiinnostuneita auttamaan Erasmus-opiskelijaa. Läsnaolo luennoilla ei usein ole pakollista, mutta hyödytti kyllä itseäni tentissä. Lähes jokaisella kurssilla järjestetään suullinen tentti, mutta niitä ei kannata pelätä, sillä jos kieli ei ole täydellisesti hallussa, voi suullinen suoritustapa olla jopa helpompaa. Tenttikirjoja voi lainata kirjastosta 2 kerrallaan, tai sitten ne voi ostaa tai kopioida (hieman lakia kiertäen) copisteriassa. Tenttikirjojen luku italiaksi ei tuntunut helpolta, mutta lopulta pääsin hyvillä arvosanoilla tenteistä läpi. Yliopiston tarjoama kielikurssi oli laadukas ja opettaja oli innostava ja opetustavat luovia.

Urbino on todella, todella kaunis vanha pieni kaupunki, jossa koko keskusta on UNESCO:n maailmanperintökohde. Se on rakennettu mäen päälle ja korkeuserot ovat suuret, portaita saa kiivetä päivittäin paljon.

Harrastusmahdollisuuksia saa etsiä, mutta ainakin pari kuntosalia kaupungissa on. Elinkustannukset ovat matalat: ruoka maksaa kaupassa vähemmän kuin Suomessa ja toisaalta ravintolassa syöminen ja baarissa juominen on vielä reilusti edullisempaa kuin Italian suurkaupungeissa. Vapaa-ajan aktiviteetteja korvasimme siis aika usein herkutteleamalla pitsalla ja jäätelöllä. Asuntolalla on myös ruokala, mutta siellä koko ateria (primo, secondo, contorno ja hedelmä) maksaa 5 euroa, joka on hintana hieman kallis verrattuna laatuun. Suosittelen lauantaiamuusia markkinoita, sillä sieltä voi ostaa kaikkea, kasviksia ja hedelmiä välillä ihan pilkkahintaan.

Urbinoon saapuminen on hieman vaikeaa, sillä junayhteys ei ole ollut toiminnassa pariin kymmeneen vuoteen. Matkustelua varten on siis lähes aina pakko mennä bussilla (45-55min, 3,40e) lähimpään isoon kaupunkiin Pesaroon. Urbinosta on kuitenkin suora bussiyhteys Roomaan, joka lähtee pari kertaa päivässä (4h, 55e menopaluu). Itse kävin Roomassa pari kertaa sekä Bolognassa, Genovassa ja Milanossa: vaikka matkustaminen on vähän haastavaa, ei se ole mahdotonta. Junamatkustus Italiassa on kätevää ja aika edullista, lisäksi Blablacar-kimppakyytipalvelua käyttävät kaikki.

Sää oli alkukeväästä aika viileä, tuulinen ja sateinenkin, mutta toukokuussa oli jo kuuma ja kesäkuussa olo kävi välillä jo tukalaksi helteen takia. Pesarossa pääsee onneksi helposti merenrannalle. Kävimme välillä shoppailemassa kauppakeskuksessa Riminillä ja vaeltamassa Pesaron viereisen luonnonpuiston kukkuloilla.

Kävin kaksi sosiologian kurssia (6op), joista sain sisäksiluettua opintoihini sosiologian valinnaiset teemaopinnot. Kaikki muutkin opintopisteet hyväksiluettiin valinnaisiin opintoihin. Paluushokkiin helpotuksena toimii kv-tuutorointi, jonka myötä pysyin kontaktissa italian kielen ja italialaisten kanssa.

Koin vaihdon merkitykselliseksi, opin italian kielen erittäin sujuvaksi ja opin paljon lisää italialaisesta kulttuurista. Uskon, taito katsoa asioita ihan eri tavalla, toisen kulttuurin näkökulmasta, voi olla hyödyksi tulevaisuuden työelämässä.

Vaihtojaksoni oli oikein onnistunut, nautin ajasta Urbinosta kovasti. Yliopiston toimistoissa asioiminen aiheutti välillä harmaita hiuksia, sillä virkailijat eivät usein olleet kovin auttamishaluisia, mutta itse opiskelu oli kiinnostavaa. Suosittelen harkitsemaan vuodeksi lähtöä, sillä kokemukseni mukaan suurin osa haluaisi jäädä vielä puolen vuoden jälkeen.

Libera Univ. Int. Studi Sociali (L.U.I.S.S.), Roma, 11.02.2016 – 28.06.2016

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 11.02.2016 – 28.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Libera Univ. Int. Studi Sociali (L.U.I.S.S.)

Olin lukenut, että Erasmus-vaihtoon lähtijöille hakuprosessi on helppo ja sain todeta sen edelleenkin olevan erittäin yksinkertainen ja vain vähän aikaa vievä. Varsinaista hakuprosessia varten kirjoitin motivaatiokirjeen ja tein vaihtohaun sähköisesti. Pääsin ensisijaisesti toivomaani vaihtokohteeseen ja hyväksynnän jälkeen minun täytyi toimittaa

muutamia muita papereita, kuten opintosuoritusote ja kurssivalinnat sisältävä Learning Agreement. Alustavat kurssivalinnat oli helppo tehdä, sillä LUISSissa nettisivut ovat todella toimivat ja siellä on Erasmus -opiskelijoille oma osio, josta löytyi ohjeet likipitäen kaikkeen, muun muassa englanninkielinen kurssitarjonta jo puoli vuotta ennen vaihtoni alkamista. Yliopisto on pieni (ja yksityinen), joten mahdollisesti siitä johtuen valmistelut toimivat italialaisesta tyylistä poiketen erittäin hyvin ja ripeästi. Opintoihin liittyvien valmistelujen lisäksi ostin lennot, vuokrasin asunnon ja hankin matkavakuutuksen. Otin Eurooppalaisen vakuutuksen Pohjolasta ja sain sieltä korvauksiakin hajonneista matkatavaroista ilman suurempia selvityksiä, kun vain ilmoitin vahingoista netissä. Olen siihen siis erittäin tyytyväinen.

Valitsin Italian, koska olin erittäin viehättyynyt italian kielestä ja kulttuurista, ja vaihtojaksoni tavoitteena oli oppia mahdollisimman paljon kieltä. Yliopistosta en tiennyt paljoakaan etukäteen, sillä ilmeisesti vaihtosopimus oli uusi eikä aikaisempia kokemuksia ollut luettavissa, mutta LUISSissa oli mahdollista opiskella politiikan tutkimusta. Opin italian kieltä erittäin hyvin ja olen todella tyytyväinen, sillä sen opiskelu Tampereella samassa määrin olisi vähintäänkin hankalaa, kun sitä ei ole esimerkiksi kielikeskuksella tarjolla lainkaan. En ollut lukenut aikaisemmin italiaa, joten lähtötasoni oli suhteellisen heikko. Osasin kuitenkin hyvin espanjaa, sen ansiosta alku oli hieman kivuttomampi. Poliitiikan tutkimuksen yksikössä oli kokonaan englanninkielisiä kandi- ja maisteriohjelmia, joten englanninkielisten kurssien löytäminen ei ollut mikään ongelma. Myös muissa yksiköissä niitä vaikutti olevan hyvin tarjolla. Opintojen suhteen kielitaidon puute ei siis ollut hidaste. Nykyisin Erasmus -ohjelmassa ei tarjota enää muutaman viikon intensiivikursseja ennen lukukauden alkua, mitä oli ilmeisesti aiemmin saatavilla. Menin siksi ennen lähtöäni työväenopiston italiankurssille. Näitä kursseja en voi kuitenkaan suositella, sillä vaikka en ollut edes alkeiskurssilla, oli eteneminen siellä turhauttavan hidasta tavoitteelliselle kielenopiskelijalle.

Saavuin Roomaan lukuvuoden alkua edeltävällä viikolla. Minulla oli siis muutama päivä aikaa asettua ennen koulun alkua. Vaihto-opiskelijoille oli järjestetty tapaamisia ja erilaisia orientaatioluentoja ennen varsinaisten luentojen alkua. Suosittelen olemaan paikalla heti alusta alkaen, sillä orientaatiopäivinä jaettu informaatio osoittautui todella hyödylliseksi, sillä monet toimintatavat vaikuttivat todella jäykiltä, eli asiat piti osata hoitaa juuri oikealla tavalla, juuri oikeaan aikaan. Saimme ohjenuoraksemme usean kymmenen sivun ohjekirjan. Esimerkiksi kurseille tuli olla ilmoittautuneena juuri tiettyinä päivinä ja juuri tietyn tietokoneohjelman kautta. Vaikka meille aina tähdennettiin, että asiat olisi hoidettava ehdottomasti mahdollisesti oikein, oli toiminta todellisuudessa joustavaa ja virheitä pystyi korjaamaan myöhemmin. Tietyillä asioilla oli toki todelliset deadlinet ja suosittelen vetämään varman päälle ja toimimaan tarkasti ohjeiden mukaan. Byrokratiaa oli siis jonkin verran paikan päällä. EU:n ulkopuoliset joutuivat luonnollisesti hakemaan oleskelulupaa, mutta EU-kansalaisiakin kehoitettiin rekisteröitymään. En kuitenkaan kuullut, että kukaan olisi sitä tehnyt tai että sitä olisi koskaan kysytty missään.

Kaikki vaihtarit pystyivät etukäteen hakemaan paikallista tuutoria. Minäkin hain ja sain tuutorin, joka osoittautui myös poikkeuksellisen aktiiviseksi sellaiseksi. Kirjoittelimme ennen saapumistani ja kun saavuin, hän tuli minua asemalle vastaan. Suurin osa tuutoreista oli kuitenkin epäaktiivisia ja heistä oli hyvin vähän apua, jos heistä koskaan edes kuului mitään. Yliopistolla oli myös tandem-ohjelma eli kielivaihtoa paikallisten ja vaihtareiden välillä. Myös tässä projektissa oli omat aktiiviset osallistujansa, mutta heitä oli hyvin vähän. Omaa tandem-

pariani en nähnyt koskaan eikä hän edes hyväksynyt kaveripyyntöäni Facebookissa. Tukea sain tarvittaessa erittäin hyvin kohdeyliopiston kv-toimistosta, josta pidettiin kovasti huolta esimerkiksi asuntoasiastani, koska huoneen vuokraaminen jäi minulla kovin viimetinkaan.

Olin löytänyt asunnon ensimmäiseksi kuukaudeksi Airbnb:n kautta ennen Italiaan saapumista. Loppujen lopuksi jäin samaan paikkaan asumaan lukuvuoden loppuun asti. Sivustolta löytyi yllättävän paljon kohteita, joita vuokrattiin pidemmiksi ajanjaksoiksi ja vuokraajilla oli yleensä hyvä kielitaito, sillä olihan tarjoukset huoneista ja asunnoista laitettu kanavalle, jota selailevat erittäin monet ulkomaalaiset. Asuntoni oli hieman syrjässä, juuri ensimmäisen keskustaa ympäröivän moottoritiekehän ulkopuolella, Conca d'oron alueella. Monet italialaiset asuvat hieman keskustan ulkopuolella, mutta lähes kaikki vaihtarit huomattavasti keskeisimmillä sijainnilla. Conca d'orossa on alueen nimeä kantava metroasema, joten siellä asui lisäksi joitakin muitakin vaihtareita, sillä kulkeminen onnistui suhteellisen hyvin. Roomassa on vain kaksi metrolinjaa, koska ilmeisesti maan alle kaivaminen ei tahdo onnistua kaupungin alla olevien historiallisten jäänteiden takia. Uutta metroa kuitenkin rakennetaan. Useimmiten julkisista kulkuvälineistä tuli käytettyä siis joko bussia tai ratikkaa. Yliopiston lähistölle ei edes mene metroa, joten sinne saapumiseen menee maan päällä suhteessa hieman enemmän aikaa.

Aikaa ja hermoja säästääkseen kannattaa asuinpaikaksi valita sellainen, josta pääsee vain yhdellä bussilla tai ratikalla yliopistolle. Jos sitä joutuu vaihtamaan, venyy koulumatka todella pitkäksi ja bussien saapuminen on Roomassa aina hitusen epävarmaa. Metroaseman läheisyys on myös plussaa keskustaan päin mentäessä. Opinnot ovat kampuksella, joka sijaitsee Viale Romanialla, mutta toiselta kampukselta, joka sijaitsee Piazza Annibalianon vieressä, on jatkuva ilmainen bussikuljetus toiselle kampukselle aamusta iltaan. Erittäin hyviä sijainteja ovat siis sellaiset, jotka ovat kävelymatkan päässä tältä kampukselta (erityisesti S.agnese/Annibaliano metroaseman läheisyydessä). Myös Bolognan alue, josta on kävelymatka Viale Regina Margheritalle, on kätevä paikka asua, sillä sitä katua pitkin pääsee ratikalla yliopistolle vaivattomasti. San Lorenzon aluetta kannattaa mielestäni välttää, sillä se ei ole turvallisimmasta päästä.

Asuin yhden italialaisen kämppiksen kanssa kauniissa ja tilavassa asunnossa, jossa iso parveke ja molemmilla omat kylpyhuoneet. Maksoin siitä kuukaudessa 450 euroa, sillä se oli syrjässä, mutta se oli myös verrattain hulpea moniin "erasmusluukkuihin" verrattuna. Yliopisto tarjoaa asunnonvälitystä, mutta kokemuksieni perusteella ne ovat kalliita asuinmukavuuteen verrattuna, yhden hengen huoneiden ollessa 500-700 euroa kuukaudessa. Bologna on yleisesti ottaen kalliimpi kuin Annibaliano -metroaseman lähialueet. Yksityisiltä markkinoilta voi löytää halvemmalla, mutta asuminen on joka tapauksessa Roomassa ylivoimaisesti suurin kustannus. Julkinen liikenne, syöminen, juominen ja muu nautiskelu on huomattavasti halvempaa kuin Suomessa.

Opiskelin ainoastaan oman pääaineeni eli politiikan tutkimuksen opintoja, sillä halusin lukea ne hyväksi aineopintoihini. LUISSista löytyy sekä valtio-opin, että kansainvälisen politiikan kursseja. Lisäksi tarjolla on kauppatieteitä ja oikeustieteitä. Vaihto-opiskelijat olivat oikeutettuja osallistumaan aivan kaikille kursseille. Oli siis mahdollista valita ihan mitä tahansa, niin englanniksi kuin italiaksi. Alun perin valitsemani kurssit menivät täydellisesti uusiksi aikataulusyistä ja siitä ei tullut mitään ongelmaa. Jos näin käy ja joudut vaihtamaan

etukäteen valitsemasi kurssit, tulee muistaa tehdä uusi learning agreement, joka sisältää lopulliset kurssivalinnat. Kurssit olivat yleensä 8 opintopisteen laajuisia ja samat kurssit jatkuvat puoli vuotta kerrallaan. Tein kaksi englanninkielistä kurssia ja yhden italiaksi.

Menin vaihtoon toisen opiskeluvuoden keväällä, mutta otin kuitenkin yhden englanninkielisen maisterikurssin. Opetuksen laatu erityisesti politiikan tutkimuksen yksikössä oli kokemukseni perusteella keskimäärin todella hyvää. Eroja kurssien välillä toki oli, kävin siellä myös opiskeluhistorian surkeimman kurssini. Yhtä lukuun ottamatta kurssini olivat kuitenkin todella mielenkiintoisia ja haastavia. Siihen vaikutti myös omat valintani, sillä valitsin maisteritason kurssin, sekä yhden italian kielellä, joka tuotti ymmärrettävästi ylimääräistä vaivaa. Italiankielisestä kurssistakin selvisin hyvin kielitaidollani, sillä sain tehdä tentit englanniksi. Kurssien valinnassa auttoi se, että saimme ilmoittautua yhteensä 100 opintopisteen edestä kursseille ja meille annettiin viikko aikaa käydä luennoilla ennen lopullista päätöstä siitä, mitä haluamme suorittaa. Useimmilla kursseilla ei edellytetty läsnäoloa, joillakin kyllä. Suoritusmuoto oli yleisesti joko suullinen tai kirjallinen tentti, sisältäen kirjallisuuden. Joskus sen lisäksi tuli pitää esitelmä tai tehdä ryhmätyö. Se ei poikennut kovin paljon totutuista opiskelutavoista suullista koetta lukuun ottamatta. Suosittelen etsimään hyvän tasapainon kurssien mielenkiintoisuuden ja niiden edellyttämän työtaakan välillä. Suomeksi: mielestäni kannattaa ottaa haastavia ja työtä vaativia kursseja, jos ovat todella mielenkiintoisia, mutta niiden vastapainoksi helppoja, ettei mene kaikki aika lukiessa ja stressatessa. Vaihdoissa on yllättävän paljon muutakin (usein mielenkiintoisempaa) tekemistä ja näkemistä.

Vaikka aikaisemmin mainitsemaani kielikurssia/ -leiriä ei ollutkaan tarjolla niin yliopisto ainakin tarjosi ilmaisia kielikursseja. Niitä oli tarjolla kolmessa taitotasossa: alkeistaso (A2-A1), keskitaso (A2-B1) ja edistyneille (B2-C1). Opetusta oli kerran viikossa kolme tuntia kerrallaan ja lisäksi jotain kevyitä kotitehtäviä. Kurssista sai yhteensä kolme opintopistettä. Kursseille sai osallistua vapaasti mille halusi tai vaikka kaikkiin, mutta opintopisteet sai joka tapauksessa vain yhdestä. Jos olet aidosti motivoitunut oppimaan italiaa unohda se alkeiskurssi ja mene suoraan keskitasolle.

Vietin paljon vapaa-ajastani matkustellen ympäri Italiaa ja en olisi ennen lähtöäni uskonut miten kaunis ja monimuotoinen maa on kyseessä. Suosittelen tutustumaan Italiaan, kun siihen on niin loistava tilaisuus. Toisaalta minusta oli ihanaa myös elää arkea ja tavallisia viikonloppuja Roomassa, joka alkoi tuntua kodilta hyvin nopeasti. ESN Roma LUISS järjestää paljon retkiä ja suosittelen menemään kiinnostuksen mukaan erityisesti niille, jotka suuntautuvat kauemmaksi Roomasta, sillä reissuilla näki paljon ja oli vaivattomampaa matkustaa ryhmän kanssa. Esimerkiksi Toscanaan ja Firenzeen taas pääsee junalla itsenäisesti parissa tunnissa ja vain kymmenellä eurolla, joten omatoimimatkailu on todella helppoa. Jos päätät joskus vuokrata auton, ota pienin mahdollinen ja hyvä vakuutus.

Sää Roomassa on ihana, mutta minut yllätti se, että talvella on oikeasti kylmä, vaikkei lunta sadakaan. Sain katua sitä, etten ottanut villasukkia mukaan. Asunnoissa sisällä käytetään yleensä sisäkenkiä, joten "kotiläpykkäät" kannattaa myös muistaa pakata mukaan. Kesällä puolestaan meinaa tukahtua pahimpina päivinä eikä helle olekaan enää kivaa. Sillä välillä, eli noin 80% ajasta, saa nauttia lempeästä välimerenilmastosta. Ruoka Italiassa on hyvää, sen kuvailuun ei sanat riitä. Vaihtarit söivät yliopiston ruokalassa 2-3 eurolla.

Asioita, jota matkan aikana tuli ikävä, olivat kunnollinen kirjasto ja Atalpa. Kirjastoa oltiin vasta rakentamassa yliopistolle ja muutenkin kirjoja oli hyvin vähän saatavilla lainaksi. Kurssikirjat tuli siksi useimmiten ostaa itse. Niitä printattiin parilla kympillä useissa kopioliikkeissä yliopiston läheisyydessä, mikä minusta vaikutti hieman kyseenalaiselta toiminnalta, mutta useimmat hankkivat kirjansa näin. Kannattaa hyödyntää esimerkiksi Nelli-portaalia ja lainata E-kirjoja, mikäli niitä on saatavilla Tampereen yliopistolta. Yliopistolla oli joitakin liikuntakerhoja, mutta ei varsinaisia liikuntatiloja tai kuntosalia, joiden palvelut olivat yksityisillä markkinoilla todella hinnakkaita.

, , 04.05.2015 – 04.08.2015

Maa: Italia

Kaupunki:

Vaihtoaika: 04.05.2015 – 04.08.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Keväällä 2015 hain harjoittelupaikkoja sekä Suomesta että ulkomailta toivoen, että jostain tärrpäisi. En ollut erityisen ajoissa liikkeellä, enkä ehkä hirveän vakavissani hakemassa ulkomaille, mutta hain Erasmus-harjoittelutukea varmuuden vuoksi ja sain sen. Hakuprosessi oli erittäin yksinkertainen ja sain kysymyksiini nopeasti vastauksia sähköpostitse Erasmus-toimistosta. Saatuani tiedon tuesta silmäilin hieman aiempia matkakertomuksia harjoittelujaksoista sekä listaa, jonka Erasmus-toimisto lähetti aiemmista kohteista. Liityin myös kv-sähköpostilistalle, jonka kautta löysin harjoittelupaikkatarjouksen Istituto I.S.E.O:sta, joka sijaitsee Italiassa Iseon kylässä samannimisen järven rannalla. Kyseessä on non-profit organisaatio, joka järjestää kesäkouluja ja konferensseja, joissa luennoitsijoina toimivat taloustieteen nobelistit ja professorit. Kesäkouluun osallistuu vuosittain n. 70 taloustieteiden maisteri- ja tohtoriopiskelijaa sekä tutkijaa ympäri maailman. Harjoittelijalta ei kuitenkaan vaadittu taloustieteen opintoja, vaan organisointikykyä ja tietotekniikkataitoja (Word, Excel, kuvankäsittelytaidot), perustaitoja valokuvaamisesta ja videoiden editoinnista sekä erinomaista englannin kielen taitoa. Harjoittelun kesto oli toukokuun alusta elokuun alkuun.

Italia ja etenkin pohjoisen järwiseudet ovat aina olleet lähellä sydäntäni, ja koska työssä ei tarvinnut osata italiaa, päätin hakea paikkaa. Päätökseeni vaikutti myös se, että luin erään Tampereen yliopiston opiskelijan matkakertomuksen samasta harjoittelupaikasta pari vuotta aikaisemmin ja työ vaikutti kiinnostavalta. Harjoittelu oli kylläkin palkaton. Lähetin heille hakemukseni ja CV:ni maaliskuun alussa, ja jo samana päivänä sain kiinnostuneen vastauksen ja sovimme Skype-haastattelun seuraavalle viikolle. Haastattelun jälkeen meni vain muutama päivä, kun instituutin event manager Sara Venchiarutti jo ilmoitti, että paikka on minun (ja toisen suomalaisharjoittelijan Turun yliopistosta). Koko hakuprosessi tapahtui siis todella nopeasti ja helposti. Sovimme harjoittelujakson pituudesta ja teimme harjoittelusopimuksen sähköpostin välityksellä. Ostin lennon Ryanairilta maaliskuussa, onneksi Tampereelta lentää kone suoraan Bergamoon, josta on Iseon vain puolisen tuntia matkaa autolla.

Hankin matkavakuutuksen ja vastuuvakuutuksen (jonka hankkimiseen sain onneksi apua Erasmus-toimistosta) sekä varmistin, että eurooppalainen sairaanhoitokorttini oli voimassa. Asumisjärjestelyt hoituivat helposti, koska työnantajani järjesti minulle ja toiselle

harjoittelijalle asunnon Iseolago-hotellista, jonka kanssa he toimivat yhteistyössä. Työnantajani myös maksoi osan kuukausittaisesta vuokrastani. Koska toimistomme sijaitsi aivan hotellin vieressä, työmatkaa oli vain mukavat pari minuuttia. Iseon keskusta oli matkaa reilu kilometri.

Kesäkoulu järjestettiin 20.-27.6., ja sitä ennen työtehtäviäni olivat sähköposteihin vastaaminen, kesäkoulun asioista tiedottaminen osallistujille sekä heidän matkustus- ja maksutietojensa ylläpito. Suunnittelimme myös vapaa-ajan ohjelmaa osallistujille, hoidimme juoksevia asioita ja tiedotimme kesäkoulun asioista Facebookissa. Työparini, joka oli minua etevämpi kuvankäsittelyssä, suunnitteli mainoslehtisiä konferenssia varten (InDesign ja Photoshop olivat hyvin näppäriä työkaluja tähän). Työaika oli 9.30-12.30 ja 14.30-18.00. Kesäkoulun aikana olimme töissä oikeastaan kellon ympäri. Osallistujat saapuivat ympäri maailmaa eri aikoihin ja meidän tehtävänäme oli saada heidät kaikki Iseolago-hotellille, johon he majoittuivat ja jossa kesäkoulun luennot pidettiin. Haimme osan heistä bussilla lentokentiltä. Viikon aikana tehtävänäme oli koota porukka kasaan kun lähdettiin syömään/retkille, vastata heidän kysymyksiinsä ja olla muutenkin koko ajan tavattavissa. Nobelistien ja muiden puhujien luentojen aikana huolehdimme luentosalin tekniikasta ja kierrätimme mikrofoneja kysymyksiä varten, otimme kuvia ja videoita sekä päivitimme sosiaalista mediaa (Facebook, Twitter). Pidimme myös ”press corneria”, jossa teimme pieniä videohaastatteluja osallistujista. Luentojen ohella järjestimme osallistujille vapaa-ajan ohjelmaa: yhtenä päivänä minä vein osan porukasta järvelle melomaan kajakeilla. Veimme osallistujat myös päiväretkelle Venetsiaan, venekierrokselle järvelle ja gaalailalliselle viinitilalle, sekä parina iltana syömään Iseon viihtyisiin ravintoloihin. Kesäkoulun jälkeen teimme mediaseuranta lehtijulkaisuista, analysoimme osallistujilta saamaamme palautetta, päivitimme instituutin nettisivuja sekä laadimme ja täydensimme erilaisia tilastoja kesäkoulusta tulevia vuosia varten.

Harjoittelun alussa työtahti oli hyvin verkkainen ja kaikkiin työtehtäviin annettiin todella paljon aikaa. Kesäkuussa tahti kuitenkin koveni ja kesäkouluviikko oli intensiivinen ja aika raskas. Heinäkuussa olikin taas hitaampi tahti. Sopeuduin melko nopeasti italialaiseen elämänrytmiin ja työtahtiin, ja tykästyin kovasti pitkiin lounastaukoihin ja rentoon meininkiin. Työnantajani oli todella mukava ja ammattitaitoinen ja häneltä saattoi kysyä aina apua mihin tahansa, vaikka whatsapp-viestillä, jos hän ei ollut paikalla. Vaikka välillä työtehtävissä saattoi olla jotain epäselvää tai päällekkäisyyttä, kaiken kaikkiaan harjoitteluni oli todella antoisa ja opin paljon uusia tietotekniikka- ja organisointitaitoja, sekä sain käyttää englannin kieltä työssäni.

Elinkustannukset jäivät melko pieniksi harjoitteluni aikana, koska kokkasimme paljon kotona. Ulkona syöminen oli hiukan halvempaa kuin Suomessa, ja ruoka tietysti todella hyvää. Iseon kylä on pieni, mutta kuten joku sanoi, siellä on ”enemmän ravintoloita kuin asukkaita”. Harrastusmahdollisuuksia en selvittänyt juurikaan, mutta hotellilla oli kuntosali, ja itse kävin usein juoksulenkeillä ihanissa järvi- ja vuorimaisemissa. Iseossa on myös hyvät patikointi- ja pyöräilymahdollisuudet, ja Iseo-järven kuuluisa vuorisaari Monte Isola onkin mahtava kohde päiväretkelle. Paikallisjuna läheiseen Brescian kaupunkiin maksoi vain 3,30€ ja matka kesti 20-30 minuuttia. Brescian kautta pääsikin matkaamaan junalla isompiinkin kaupunkeihin. Teimme viikonloppureissun Milanoon ja Venetsiaan ja päiväretkiä Bergamoon ja Veronaan. Junalla matkustaminen oli siis melko helppoa, vaikka Iseosta ei päässytäkään mihinkään ilman vaihtoa Bressiassa.

Uskon, että harjoittelustani tulee olemaan hyötyä tulevaisuudessa, koska työharjoittelu ulkomailla kehittää monenlaisia taitoja: itse työtehtävien omaksumisen lisäksi pitää myös selviytyä mahdollisesta kielimuurista ja kulttuurieroista. Italiassa ei aina osata hirveän hyvin englantia, etenkin pienillä paikkakunnilla. Minulla ei ollut ongelmia sopeutua, koska sain hyviä ystäviä paikallisista (englantia puhuvista) nuorista ja pääsin sisälle italialaiseen kulttuuriin, opinpa aika paljon italian kieltäkin kavereideni avulla! Kesäkoulun avulla sain myös solmittua kontakteja ympäri maailman ja pääsin tapaamaan nobelisteja sekä muita kuuluisia henkilöitä, kuten sosiologian legendan, emeritusprofessori Zygmunt Baumanin. Suosittelen työharjoittelua ulkomailla, koska se avartaa perspektiiviä suuresti ja saattaa johtaa jopa kansainväliseen uraan. Minulle ainakin jäi ikuinen kaipuu Italiaan ja voi olla, että suuntaan sinne töihin tulevaisuudessa.

Universita degli Studi di Pavia, Pavia, 24.02.2015 – 30.07.2015

Maa: Italia

Kaupunki: Pavia

Vaihtoaika: 24.02.2015 – 30.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Pavia

Olin Paviassa vaihdossa kevään ja kesän 2015. Lukukausi Italiassa alkoi kielikursilla helmikuun loppupuolella, varsinainen koulu alkoi vasta maaliskuussa. Italian kielikurssin otin paikallisen kielikeskuksen kautta ja se maksoi noin 200e.

En puhunut italiaa lainkaan mennessäni vaihtoon, lyhyen espanjan olin lukenut lukioaikana ja se auttoi jonkun verran päivittäisessä asioinnissa. Koulukurssini olivat englanniksi, Paviassa on lääketieteen linja, jossa opiskellaan englannin kielellä kaikki kuusi vuotta. En osallistunut juurikaan kursseille Italiassa, kirjoitin syventäviä opintojani, kävin kielikurssin ja lisäksi kävin tekemässä yhden fysiologian tentin, josta sai 10 pistettä. Tenti oli suullinen, tunneille ei ollut läsnäolopakkoa. Opettajien englanti oli pääosin hyvää ja opetus laadukasta. Varsinaisia klinikakursseja en ottanut ohjelmaani, periaatteessa harjoittelusta saa kyllä helposti pisteitä jos jaksaa vain olla paikalla. Kuulin muilta opiskelijoilta, että harjoittelu on pääosin Italiassa vain vieressä seisomista, sillä paikallinen lainsäädäntö ei salli kändien juuri koskevan potilaisiin. Myös kurssien vaihto onnistui hyvin paikan päällä, alkuperäinen Learning Agreementini oli hyvin erilainen verrattuna lopulliseen versioon.

Pavia on aika pieni ja hyvin perinteinen Italialainen kaupunki Milanon kyljessä. Junalla tuon välin kulkee helposti, kesto on noin 20 min, lisäksi paikallisen kimpakyytisivuston kautta pääsee mm tuota kyseistä väliä ajelemaan varsin kohtuuhintaan. Osa vaihtareista asui Milanossa, joka on kyllä oikein kiva suurkaupunki. Perinteisiä turistikohteita on vähemmän kuin Roomassa, mutta asumismielessä kaupunki on kaunis ja tapahtumarikas ja täynnä käymisen arvoisia ravintoloita yms. Asuin itse asuntolassa Paviassa (Collegio Lorenzo Valla), mikä oli oikein hyvä ratkaisu vaihtoani ajatellen. Asuntolassa asui 80 ihmistä, sijainti oli todella hyvä, aivan Pavian vanhankaupungin porteilla joen varrella. Suurin osa asukeista oli italialaisia, joten tuota kautta tutustui helposti myös paikallisiin opiskelijoihin. Koko asuntolassa oli tuon puolen vuoden aikana 4 vaihto-opiskelijaa. Italialaiset puhuvat yllättävänkin huonosti englantia, mutta tutustuminen oli silti varsin helppoa. Jaoin itse huoneeni italialaisen opiskelijan kanssa, huone oli siihen nähden jokseenkin tyyris. Nelikerroksisessa asuntolassa oli joka kerroksessa yksi keittiö ja käytävien päissä yhteisvessat ja -suihkut, mutta ikinä en silti joutunut niihin

jonottelemaan. Asuntolassa oli paljon oheistoimintaa ja urheilujoukkueita sekä tenniskentät pihalla. Jaettu huoneeni maksoi siellä 280/kk. Vuokra-asuntoja löytyy keskustasta myös, mutta kämppisten kanssa kannattaa olla tarkkana: eräs vaihtokaverini jakoi asuntonsa kiinalaisen tytön kanssa, joka mm. varasti häneltä rahaa ja oli varsin hankala asuinkumppani. Green Campus on asuntola-alue suhteellisen kaukana varsinaisesta kaupungin keskustasta ja myös tyyriimpi. Bussilippu koko puoleksi vuodeksi maksaa vain 13e, mutta bussit eivät kulje kovin myöhälle yöhön.

Italia on moniin naapurimaihinsa verraten kallis maa, mutta suomalaisille yllätys yllätys halvempi. Ravintoloissa annokset eivät välttämättä ole kovin edullisia, mutta jos kokkaa itse ruoka-annokselle ei tule kovin mittavasti hintaa. Myös lentoja saa edullisesti Milanosta muualle Eurooppaan. Netissä on nykyään myös paljon uusia kimpapakyytipalveluja, joita käyttämällä pääsee hyvin edullisesti reissaamaan Italian sisällä, mutta myös naapurimaihin. Bussiliput ovat halpoja, ja juniakin saattaa kampanjoiden aikaan saada suhteellisen halvalla. Italiassa on hurjasti näkemisen arvoisia kohteita, ja vaihtoaikana kannattaa ehdottomasti hyödyntää tuo sijainti! Kesä oli todella kuuma ja lämpötila oli usein 40 asteen tienoilla.

Vaihtoni Italiassa oli hyvin huoleton ja ihana! Kaupungissa oli vain yksi toinen suomalainen sinä aikana kun asuin itse Paviassa ja vaihtarikaverini olivatkin pääosin kotoisin Keski-Euroopasta, joten ainakin eglanninkielen taitoni kehittyi vaihdon aikana. Italialaiset saattavat vaikuttaa siltä, että stressaavat asioista hurjasti ja draamaakin riittää, mutta kannattaa luottaa siihen että asiat kyllä järjestyvät vaikka ei siltä aluksi vaikuttaisikaan. Suosittelen lämpimästi hyödyntämään Erasmus-ohjelmaa ja lähtemään vaihtoon!

Universita degli Studi di Verona, Verona, 17.02.2015 – 10.06.2015

Maa: Italia

Kaupunki: Verona

Vaihtoaika: 17.02.2015 – 10.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Verona

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessi ja etukäteisjärjestelyt sujuivat ilman erityisiä ongelmia. Informaatiota ja vinkkejä sain riittävästi oman yliopistoni kautta ja lopullinen hakuprosessin päätöskin tuli nopeasti. Joskus vastauksien saaminen sähköpostiviesteihin kesti hieman pidempään kohdemaan yliopistolta, mutta en pitänyt sitä suurena ongelmana. Loppujen lopuksi aina sain kaiken tarvitsemani informaation. Kursseihin liittyvän informaation löysin selailemalla Veronan yliopiston kurssivalikoimaa heidän nettisivuiltaan ja tarvittaessa kysyin sähköpostiviestein lisäinformaatiota. Kaikki tarvittavat dokumentit sain ajallaan ja ongelmitta. Niistä suurin osa löytyi helposti netistä. Itse otin erillisen matkavakuutuksen, jonka suosittelen ottamaan varmuuden vuoksi. Ennen vaihtoani en osallistunut kielikurssille.

Kohdemaahan saapuminen

Veronan yliopistossa ulkomaalaisille vaihto-opiskelijoille oli järjestetty tuutoritoimintaa. Itselläni oli henkilökohtainen tuutori, joka aluksi otti minuun yhteyttä ja jolta sain monia hyödyllisiä neuvoja ja paljon tietoa käytännön asioista. Myös jokaisella eri oppiaineella oli omia tuutoreitaan, jotka opastivat vaihto-oppilaita alkuun. Koska en puhunut sanaakaan italiaa saapuessani Veronaan, osallistuin 2 viikon intensiivikielikurssille. Kurssi auttaa vasta-alkajia hyvin alkuun ja lähtee liikkeelle aivan perusjutuista. Mielestäni kurssi oli erittäin hyödyllinen ja opettavainen.

Asuminen

Itselläni ei ollut asuntoa valmiina kun saavuin Veronaan. Asuin ensimmäisen viikon B&B:ssä ja etsin vasta paikan päällä asunnon itselleni. ISU järjestön kautta on saatavilla rajoitettu määrä asuntoja, mutta myös yksityisellä puolella on asuntoja tarjolla. Lisäksi yliopiston lähellä on asuntola, jossa on tarjolla huoneita. Yksityisten asuntojen vuokrat saattavat olla hieman korkeampia, kuin ISU järjestön, mutta vastaavasti asuntojen sijainti ja taso ovat hieman parempia. Asunnon sijainnin suhteen kannattaa tähdätä lähelle yliopistoa ja keskustan aluetta. Yleisesti vuokrataso ei ole hirveän korkea, ainakaan verrattuna Suomeen. Asuntoa etsiessä kannattaa seurata Facebook-ryhmien ilmoituksia ja rekisteröityä ISU järjestön nettisivulle. Lähes kaikki asunnot ovat kimppakämppejä, joka oli mielestäni hyvä asumisratkaisu.

Opiskelu

Vaihtoni aikana opiskelin lakia. Minulla ei ollut opetuksesta tai opiskelun tasosta sen suurempia odotuksia, mutta näin jälkepäin olen ihan tyytyväinen kumpaankin. Opetus oli melko perinteistä. Professori luennoi ja opiskelijat kuuntelivat. Luentoja oli n. pari kertaa viikossa ja kesto 1,5h. Itsenäistä opiskelua oli jonkun verran, lähinnä erilaisten case –tapauksien lukemista yms. Kurssien suoritustavat olivat suurimmaksi osaksi suullisia tenttejä, mutta suoritustapa riippuu hyvin paljon kurssista ja professorista. Suullisia tenttejä ei kannata murehtia, sillä ainakin omalla kohdallani professorit olivat hyvinkin ymmärtäväisiä ja mukavia.

Ainoat kurssikirjat joita itse jouduin ostamaan, olivat italian kielen kirjat. Muuten lähes kaikki materiaali löytyi netistä. Omat kurssini olivat pelkästään englanniksi. Aluksi opiskelu oli hieman haastavaa ja erilaista, kuin mihin on Suomessa tottunut, mutta sanaston ja käytäntöjen tullessa tutuksi opiskelukin alkoi helpottumaan.

Kurssien ja tenttien ilmoittautumisiin liittyvää informaatiota saa omien kurssien professoreilta. Jos jokin asia jää epäselväksi, tai professorit eivät tule maininneeksi ilmoittautumisesta erikseen, kannattaa olla rohkea ja oma-aloitteinen ja kysyä asiasta. Italiassa kurssi-ilmoittautuminen ja varsinkin tenttiin ilmoittautuminen oli hyvinkin tärkeää ja hieman epäselvääkin.

Muuta

Veronan yliopiston tarjoamat harrastusmahdollisuudet eivät olleet niin laajat kuin esimerkiksi Tampereella. Urheiluporukka löytyy, jos lentopallo, jalkapallo tai koripallo kiinnostavat. Keskustan alueelta on melko vaikeaa löytää kunnollista kuntosalia, mutta muutama ihan kelpo sali löytyy. Ainoa miinus oli, että jäsenmaksut olivat salin tasoon nähden melko korkeat. Lenkkeilymahdollisuudet sen sijaan ovat erittäin hyvät. Kaupungin lähistöltä löytyy niin eri pituisia, kuin eri tasoistakin maastoa juostavaksi. Myös pyöräily joen vartta pitkin oli mielestäni mahtavaa ajanvietettä. Veronasta löytyy paljon muutakin vapaa-ajan tekemistä. Paikallinen vaihto-opiskelijajärjestö ESN organisoii monia tapahtumia ja iltoja, joihin kannattaa osallistua. Kaupungin lukuisat kahvilat, kaupat ja nähtävyydet ovat myös mukavaa ajanvietettä.

Elinkustannukset Italiassa ovat hieman matalammat kuin Suomessa. Ruoan ja matkalippujen hintataso on alempi ja erityisesti matkalippujen edullisuus kannattaa hyödyntää. Esimerkiksi junamatka Milanoon maksaa edullisimmillaan n. 10€. Muutenkin matkustaminen on helppoa Veronasta. Esimerkiksi vain kahden tunnin junamatkan päässä on monia mielenkiintoisia kohteita. Myös hieman kauemmas on helppoa ja suhteellisen edullista matkustaa, jos osaa vain katsoa junien ja hotellien hintoja hieman etukäteen.

Niin kuin arvata saattaa, byrokratia Italiassa on täysin omaa luokkaansa. Monet käytännönasiat on tehty melko hankaliksi ja monimutkaisiksi. Paperisodalta voi olla mahdoton välttyä, mutta onneksi italialaiset ovat mukavia, sekä auttavaisia. Kannattaa varata aikaa asioiden hoitoon, sillä yleensä eteen tulee jokin odottamaton käänne, joka saattaaakin viedä aikaa.

Italian ruokakulttuuria ei luultavasti tarvitse sen kummemmin ylistää, sillä kaikki varmaan tietävät ruoan olevan aivan uskomatonta. Matkustaessa kannattaa maistella eri alueiden ja kaupunkien tyypillisiä ruokia/leivonnaisia. Raaka-aineiden tuoreus niin ravintolassa, että ruokakaupassa on erinomainen.

Paluu Tampereelle

Itse en ole saanut vielä lopullista opintorekisteriotettani vaihtoyliopistostani, mutta alustavien paperien ja dokumenttien perusteella ulkomaanopintojeni hyväksilukemisessa ei ole mitään ongelmaa.

Merkityksellisyys

Uskon vaihto-opiskelullani olevan positiivista merkitystä tulevaisuuden, sekä työelämän kannalta. Vaihdon aikana myös tulevaisuuteni suunnitelmat selkiytyivät vielä tarkemmin siinä, miten haluan jatkaa opiskeluitani. Oma vaihtoni oli yksi elämäni parhaimmista kokemuksista, jonka takia suosittelenkin sitä lämpimästi kaikille. Jos vaihto-opiskelu vähääkään kiinnostaa, kannattaa käydä infotilaisuuksissa ja rohkeasti juttelemassa kv-koordinaattoreiden kanssa. Vaihto-opiskelu ulkomailla antaa mahdollisuuden tutustua täysin uuteen kulttuuriin, uusiin ihmisiin ja samalla saa roimasti arvokasta kokemusta.

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 02.02.2015 – 28.05.2015

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihto-aika: 02.02.2015 – 28.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Hakuprosessi

Minulle oli jo pitkään ennen vaihtoonhakua selvää, että tahdon vaihto-opiskelemaan Italiaan. Löysin paikan oman yksikköni kautta: vaihtoehtoja Italiassa oli kaksi. Minun oli valittava Milanon ja Rooman välillä, ja valinta oli todella helppo. Ikuinen kaupunki kiehtoi minua valtavasti. Italian vaihtopaikkoihin ainakaan Roomaan, ei ainakaan Viestinnän, median ja teatterin yksikön paikkoihin, ole tunkua. Tämä johtunee siitä, että Roomassa ei ole tarjolla oikeastaan lainkaan englanninkielisiä kursseja. Opiskelu tapahtuu italiaksi. Itse halusin opiskella nimenomaan juuri italiaksi, joten minulle Rooman La Sapienza tuntui oivalta valinnalta. Hain Roomaan myös politiikan tutkimuksen kautta: yksityiseen LUISS-yliopistoon, mutta paikka napsahti minulle kuitenkin oman alani kautta. Myöskään LUISSissa englanninkielisten kurssien tarjonta ei kuulemma ole suuri, mutta niitä kuitenkin on.

Lähtövalmisteluja

Hain vaihtoon vain yhdeksi lukukaudeksi: kevääksi. Kevätlukukausi alkaa Italiassa maaliskuun alussa tai helmikuun lopussa. Matkustin kuitenkin Italiaan jo tammikuun viimeisinä päivinä, sillä orientaatiopäivä järjestettiin helmikuun ensimmäisellä viikolla. Lisäksi yliopiston järjestämä kielikurssi oli alkamassa helmikuun toisella viikolla.

Valmistelut sujuivat hyvin. Hoidin kurssini kuntoon Tampereella, kerroin Kelalle muuttavani ulkomaille opiskelamaan. Ilmoittaminen sujuu netissä todella kätevästi. Hain eurooppalaisen sairaskortin Kelasta myös, koska sitä ei minulla aikaisemmin ollut. Tämäkin sujui näppärästi netissä. Lisäksi hoidin kuntoon vakuutukseni, ja hommasin uuden passin vanhenevan tilalle.

Yritin löytää kurseja Learning Agreementiini, mutta se oli käytännössä mahdotonta, sillä ajantasaista kurssiohjelmaa ei netissä ollut. Täytin siis täysin arpomalla LA:n ja pieleenhän se meni. Mutta niin taitaa käydä monella. Lisäksi minun oli lähetettävä vaihtoyliopistooni muitakin heidän vaatimiaan dokumentteja sekä B1-tason kielitodistus. La Sapienza vaatii B1-tasoista italian osaamista, että opiskelu on mahdollista. Minun oli onneksi helppo saada todistus Tampereen Yliopiston Kielikeskuksesta. Lähetin heille YO-todistukseni, jossa komeileva E:n arvosana ylioppilaskirjoituksista riitti B1-tason todistamaan, vaikka olinkin opiskellut kieltä lyhyenä, eli tuossa eurooppalaisessa viitekehyksessä A-tasoisena. Tarpeeksi hyvä arvosana yo-kokeesta kuitenkin mahdollisti todistuksen myöntämisen.

Lennon varasin myös hyvissä ajoin. Norwegian lennätti minut Roomaan suhteellisen halvalla.

Asunnon etsiminen ja löytäminen

Minulla kävi todella hyvä tuuri vaihtoani edeltävänä syksynä. Tutustuin roomalaiseen opiskelijaan Tampereella, joka oli vaihdossa minun yksikössäni. Olimme siis ikään kuin menossa päikseen toistemme yliopistoihin vaihtoon. Hän auttoi minua aloittamaan asunnon etsinnän. Asunnon löytäminen saattaa olla vaikeaa Roomassa, sillä opiskelija-asuntoloita ei kaupungista löydy. Vaihtarikin on siis täysin vapaiden markkinoiden armoilla. Selailimme yhdessä netistä italiankielisiä asunnonvälityssivustoja, joista monet olivat pimeitä. Italialaiset eivät halua maksaa veroa vuokratuloistaan, joten todella moni vuokraa kämppää ilman virallista vuokrasopimusta.

Selasimme asuntoja marraskuusta lähtien ja lähetimme muutamia kyselyitä, joista saimme vastauksiakin. Muutamat treffit sovittiin tammikuun loppuun. Kun sitten koitti lähdön aika, minulla ei ollut asuntoa varmuudella. Ensimmäisenä päivänäni Roomassa kiersimme jo kotiinsa palanneen ystäväni kanssa viisi eri asuntoa. Kaikissa oli jotain mätää: yksi läpeensä homeessa, toisessa ei minkäänlaista vuokrasopparia. Olo oli suhteellisen epätoivoinen. Hostellillani lähetin uusia kyselyitä asunnoista ja sain sovittua yhden näytön seuraavalle päivälle. Asunto osoittautui hyväksi, sen sijainti oli mainio ja kunto kohtalainen. Vuokra oli suhteellisen kallis, mutta alueen hintatasoon normaali.

Maksoin huoneesta asunnossa, jossa minulla oli kaksi muuta kämppistä, 500 euroa kuussa plus kulut. Kylmänä helmikuuna kulut kohosivat pilviin, vaikkemme edes pitäneet pattereita päällä.

Alue oli nimeltään San Lorenzo, joka sijaitsee aivan pääyliopistokampuksen vieressä. Päärautatieasemalta alueelle käveli 10 minuutissa ja Colosseumille oli linnuntietä noin 3,5 kilometriä. Aika mahtava sijainti siis! Olin asuntooni lopulta tyytyväinen, vaikka se olikin vähän kallis ja meillä oli sen kanssa muutamia ongelmia. Esimerkiksi pesukoneemme hajosi, mutta onneksi vuokranantajamme sai sen korjattua. Sopimukseen ei ollut laillinen, mutta minulla oli sentään minun ja vuokranantajan välinen sopimus joka kuukausi sekä tosite maksamastani takuuvuokrasta.

Opiskelu

Itse opiskelu oli vaihtoni suurin pettymys. Olin odottanut innolla paikallista journalismin opetusta ja uutta tietoa Italian mediamaisemasta. Nämä kaikki jäivät kuitenkin hieman puuttumaan. Valitsin lopulta vain kaksi kurssia yksikön tarjonnasta, sillä aikataulujen sovittaminen oli todella hankalaa. Toista kurssia opetettiin kolme kertaa

viikossa ja toista kahta. Menetelmät ja aiheet kursseilla olivat itselleni joku loppuunkulutettuja tai täysin irrallisia. Toinen kurssini kuulosti kiinnostavalta, mutta jumittui mielestäni irrelevanttiin tutkimushistoriaan ja filosofiaan. Toinen oli taas mielestäni todella peruskurssi, vaikka se olikin jo toisen opiskeluvuoden kurssi. Kurssit olivat luentokursseja. Professorit luennoivat ja opiskelijat kuuntelivat. Opiskelijat harvemmin kommentoivat mitään.

Parasta antia oli ehdottomasti kielikurssi, jota kävin B2-tasolla. Keskustelimme paljon ja etenkin alkuvaiheessa kurssi oli todella tärkeä. Sain kurssista kolme opintopistettä ja se kesti kahden kuukauden ajan.

Kokeet

Tässä kohdassa tahdon neuvoa eniten. Jos menet vaihtoon Roomaan, La Sapienzaan, älä yritä poiketa systeemistä. Tee kokeet silloin, kun on kerrottu: poikkeuksista seuraa vain harmia. Minun oli tehtävä kokeeni hieman aiemmin, koska sain kesätyön, joka alkoi jokesäkuun toisella viikolla. Koeperiodi Italiassa alkaa kuitenkin aina vasta kesäkuussa, ja kokeita järjestetään kolmessa eri osassa (appello). Ensimmäinen mahdollinen kokeen suorituspäivä on kesäkuussa. On mahdollista valita myös suorituspäivä heinäkuulta tai syyskuulta.

Kuitenkin, kummallakin käymälläni kurssilla tarjottiin mahdollista tehdä koe etukäteen (pre-appello). Tämä tilaisuus ei kuitenkaan ole virallinen, eikä laillinen, vaan opiskelijoita edellytetään tulemaan myös oikeana merkittynä koepäivänä allekirjoituttamaan professorilla tosite, että on suorittanut kokeen tietyllä arvosanalla. Kukaan ei tätä minulle kertonut, ja luulin olevani vapaa lähtemään etukäteen tekemiäni kokeiden jälkeen. Jouduin byrokratisotaan, jossa lopputuloksena oli se, että minulle tehtiin erilliset todistukset suorittamistani kursseista enkä saanut virallista Transcript of Records -suoritetta. Sain asiani siis lopulta kuntoon, mutta en voi millään tasolla suositella. Älä siis sovi töitä kesäkuulle. Pidä mieluummin vaikka lomaa koko kesä Roomassa.

Kokeisiin oli luettava kirjoja, toiseen kaksi, toiseen neljä. Aikamoinen työ siis, kun kirjat olivat italiaksi. Kokeet olivat suullisia, mikä oli mielestäni aikamoinen vitsi. Koe kesti noin viisi minuuttia ja professori esitti noin kaksi kysymystä kirjoista. Pääsin läpi hyvin, toisesta kokeesta sain jopa melkein täydet. Työtä se kuitenkin vaati.

Rooma

Vaikka koin joitakin ongelmia yliopiston kanssa, enkä muutenkaan kokenut opiskelua kovin mielenkiintoiseksi, Rooma sai unohtamaan kaiken ikävän. Kaupunki on mahtava. Jos olet vähänkään kiinnostunut historiasta, kulttuurista, musiikista tai ruuasta, Rooma on sinun vaihtokaupunkisi. Roomassa ei koskaan tule tylsää. Kaupunki elää ja sykkii joka hetki. Nähtävää riittää vuosiksi.

Tutustu rohkeasti myös tuntemattomiin kaupunginosiin. Ole kuitenkin varovainen, suurkaupungissa on esimerkiksi paha huumeongelma ja huumekaupustelijoita riittää. Myös omalla asuinalueellani, joka oli täynnä opiskelijoita. Ehkä juuri siksi.

Rooma on iso ja kaaottinen, mutta kaaoksestakin voi nauttia, etenkin kun tietää asumisen kaupungissa olevan väliaikaista. Julkinen liikenne toimii miten toimii eli ei toimi. Ihmiset Roomassa menevät omia menojaan, turistit puolestaan tukkivat keskustan etenkin kun kevät etenee. Mutta Rooman suurta kauneutta voi tuskin kukaan vastustaa. Roomassa näet kaikkien aikakausien ja tyyliuuntien vaikutteet, näet, miten kukoistavasta antiikin kaupungista on kehittynyt nykyajan ulkoilmamuseo.

Jos haluaa hengähtää suurkaupungin vilkseestä, suosittelen päiväreissuja esimerkiksi Tivolin kaupunkiin ja Ostia Antican raunioille.

Kulttuurieroja

Suomi ja Italia ovat varsin erilaisia maita. Jos koet, että aikataulut ovat sinulle kaikki kaikessa, etkä siedä myöhästelyä, Rooma ei ole sinun vaihtokaupunkisi. Roomassa asumiseen tarvitaan lievää luovaa hulluutta ja runsain määrin joustavuutta. Valmistaudu siihen, että suunnitelmasi muuttuvat: julkinen liikenne saattaa olla

lakossa, kaupat kiinni hassusta syystä.

Roomalaisten sanotaan olevan hieman brutaaleja moukkia. Se on tavallaan totta ja italialainen stereotypia pätee. Suurin osa paikallisista on kuitenkin vastaanottavaista ja avointa porukkaa. Keskustan ravintoloihin ei tosin kannata mennä turisteilemaan, vaan kannattaa hoitaa ruokailu ja muutkin asiat omalla asuinalueella. Siellä sinuun suhtaudutaan lähes kuin paikalliseen. Roomalaiset ovat tottuneet ulkomaalaisiin, eivätkä tee siitä numeroa, etenkin jos puhut italiaa.

Muista käydä lähibaarissasi päivittäin juomassa kuppi kahvia. Siis sitä oikeaa espressoja, ei mitään kamalaa suomalaista litkua. Nauti ruuasta ja juomasta ja tunnelmasta, se Roomassa on parasta. Roomassa olen syönyt parhaat ateriani koskaan.

Vaikka italialaiset voisivat ottaa paljon oppia suomalaisten järjestelmällisyydestä, voisivat myös suomalaiset ottaa mallia italialaisista. Italialaiset todella osaavat nauttia elämästä. Kadehdin.

Kieli ja kanssakäyminen

Kuten jo aiemmin mainitsin, italian kielen osaaminen on Roomassa opiskellessa ja asuessa oikeastaan välttämätöntä. Italia on ihana kieli, ja mielestäni se on helppo oppia. Itselläni vanhat lukiossa oppimani asiat nousivat nopeasti mieleen ja vaihdon päätteeksi puhuin italiaa lähes yhtä hyvin kuin englantia.

Italialaisten kanssa on parempi puhua italiaa, sillä monet osaavat englantia huonosti, jos lainkaan. Esimerkiksi vuokranantajani ei puhunut sanaakaan englantia. Vaihtarikavereiden kanssa tulee puhuttua paljon englantia, sillä ihmiset opiskelevat eri yksiköissä ja jopa eri yliopistoissa, joten kaikkien ei oleteta opiskelevan italiaksi. Vaihtariyhteisö on Erasmus-vaihdon aikana todella vahva. Suosittelen ainakin aluksi menemään ESN-järjestön tapahtumiin, niissä tutustuu ja löytää ne oman tyyliset kaverit.

Myös paikallisten kamujen hankkimista suosittelen lämpimästi. Kursseilla se saattaa olla vaikeaa, koska luennot ovat massaluentoja. Mene kuitenkin rohkeasti juttelemaan, niin kohotat omankin kielitaitosi aivan uudelle tasolle. Jos harrastat jotain Suomessa, kannattaa etsiä saman harrastuksen harrastajia myös Roomassa. Itse harrastan suunnistusta ja tapasin Roomassa paikallisia suunnistajia, ja meistä tuli tosi hyviä kavereita.

Lopuksi

Oikealla ja avoimella asenteella Rooman-vaihto on unohtumaton kokemus. Suosittelen. Kaikille. Opiskelkaa vaikka italiaa ensin ja lähtekää sitten. Rooma ei jätä ketään kylmäksi.

Universita degli Studi di Milano-Bicocca, Milano, 27.02.2014 – 27.06.2014

Maa: Italia

Kaupunki: Milano

Vaihtoaika: 27.02.2014 – 27.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Milano-Bicocca

Universita degli Studi di Milano-Bicocca 03.02.14-27.06.14

Vaihtoprosessi sujui todella vaivattomasti. Hain vaihtopaikkaa Italiaan syksyn täydennyshaussa. Etukäteisjärjestelyt toimivat niin Italiassa kuin Suomessakin. Ainoa vaikeus oli löytää tietoa keväällä alkavista kursseista. Yliopistolta kysymällä sain listan englannin kielisistä kauppatieteen kursseista, jonka perustella tein opintosuunnitelmani.

Saatuani tiedon vaihtopaikasta Milanossa, hain EILC:n kielikurssille Perugiaan. Olin opiskellut italian kielen alkeita kesäyliopistossa sekä työväenopistolla. Näistä opinnoista oli hyötyä, sillä intensiivisellä kielikurssilla opetus oli pelkästään italiaksi. Lensin tammikuussa Roomaan, josta matkustin Perugiaan junalla, joka on Italiassa tunnetusti melko edullista. Perugiasta olin etsinyt kuukaudeksi vuokra-asunnon infopaketissa annetun asunnonvälittäjän kautta. Vuokrasin oman huoneen kaupungin keskustasta ja jaoin asunnon 7 muun ihmisen kanssa. Mielestäni kielikurssi oli todella hyödyllinen ja suosittelenkin kielikurssille lähtemistä. Tuutoritoiminta oli todella onnistunutta ja paikallinen ESN järjesti koko kuukaudeksi tekemistä ja nähtävää.

Kielikurssin jälkeen matkustin paikallisjunalla Milanoon. Milanossa olin varannut paikan yliopiston asuntolasta. Asuntoloja on kaksi ja toivoin pääseväni kampusalueelle, mutta jouduinkin noin 3km päähän yliopistosta. Asuntolassa oli monia hyviä sekä huonoja puolia. Asuntolassa sai vaihtaa joka viikko lakanat ja pyyhkeet, siellä oli oma kuntosali (johon tosin tarvitsi käydä hakemassa lääkärintodistus) sekä automaatti josta sai 20 sentillä kaakaota ja cappuccinoa. Asuntolan huoneet olivat jaettuina huoneita. Asuntolassa oli helppo tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin ja tapasinkin siellä monet vaihtoaikani ystävistä. Yliopistolle piti ottaa kaksi bussia, jos asuntolakuljetus ei omiin aikatauluihin sopinut. Asuntolalta matka kesti noin 45min Milanon keskustaan. Välimatkat eivät Milanossa olleet kuitenkaan ongelma, sillä paikallinen julkisen liikenteen matkakortti nuorille maksoi kuukaudessa vain 22e. Mielestäni asuntola oli suhteellisen kallis todella huonon sijaintinsa vuoksi ja päädyinkin myöhemmin vaihtamaan asuntoa lähemmäs keskustaa. Löysin asuntoni kaupungin keskustasta yksityisiltä markkinoilta. Milanossa oli paljon eritasoisia asuntoja tarjolla, ainoan ongelman asunnon etsimiseen aiheutti lyhyt oleskeluaika. Löysin kuitenkin hyvän asunnon keskusrautatieaseman lähetyviltä, hinta oli kohtuullinen ja jaoin asunnon kahden italialaisen tytön kanssa.

Yliopisto tarjosi joitakin englannin kielisiä kursseja kauppatieteen puolelta, nämä olivat kuitenkin maisteritason kursseja ja vaatimustaso oli haastavampi. Kurssit joita olin suunnitellut käyväni, eivät kaikki toteutuneetkaan mennessäni Milanoon. Kurssien taso saattoi vaihdella melko paljon, sekä useasti lopputentit suoritettiin suullisena kokeena. Kokeilin joitakin italian kielisiä kursseja, mutta suoritin lopulta kaksi englannin kielistä kauppatieteen kurssia. Molemmat kurssit sisälsivät seminaarityön sekä lopputentin. Osallistuin Milanossa italian kielen kurssille, istuin sinnikkäästi läsnäolopakollisen kurssin loppuun asti. Yliopiston kielikurssissa oli se miinus, että se oli läsnäolopakollinen ja siitä ei saanut opintopisteitä.

Milanon ESN toimi tehokkaasti ja järjesti monia tapahtumia sekä matkoja. Tuutoritoimintaa oli myös järjestetty, mutta se ei auttanut minua saapuessani Milanoon. Milanossa on monta yliopistoa ja Erasmus-opiskelijoita todella paljon. Yhteisöllisyys ei ole samaa luokkaa kuin Perugiassa. Itselleni kuitenkin suurkaupunkielämä sopi ja nautin suuresti ajasta Milanossa! Kavereiden saaminen on itsestä kiinni.

Italiassa on todella helppo matkustaa junalla. Suosittelen kiertelemään Italian eri kaupungeissa, sillä Milano ei ole tavanomainen italialainen kaupunki. Itse matkustin muun muassa Torinoin, Venetsiaan, Bolognaan, Genovaan sekä Firenzeen. Milanosta pystyy myös helposti ja edullisesti matkustamaan Ranskaan tai muihin naapurimaihin. Italiassa ei ole tapana kiirehtiä, joten aikaa kannattaa varata myös arkipäiväisiin asioihin enemmän. Italialaisten englannin kielen taito on todella huono, mutta useimmiten englannilla kuitenkin pärjää.

Milanossa tekeminen ei lopu kesken. Milanossa on todella loistokkaita sekä myös vähemmän loistokkaita clubeja. Hintataso on mielestäni kallis verrattuna Suomeen. Erasmus-bileet ovat enemmän kukkaroystävällisiä. Shoppailu, ruoka, aperitiivo, jäätelö, viini sekä erilaiset kulttuuritapahtumat ovat mainitsemisen arvoisia. Milanossa on todella kauniita paikkoja Duomon lisäksi, suosittelen kävelemään kaupungissa niin kaupungista saa paljon enemmän irti.

Suosittelen lämpimästi vaihtoa erityisesti Italiaan ja Milanoon kaupunkina, jos miljoonakaupungin elämä kiehtoo.

Universita degli Studi di Verona, Verona, 12.02.2014 – 25.06.2014

Maa: Italia

Kaupunki: Verona

Vaihtoaika: 12.02.2014 – 25.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Verona

Olin kevätlukukauden 2014 Erasmus -vaihdossa Italiassa Veronan kaupungissa. Etukäteisjärjestelyissä ei ilmennyt minkäänlaisia erityisiä ongelmia Suomessa eikä myöskään Italiassa. Sain helmikuussa 2013 tietää, että minut on valittu opiskelemaan Veronan yliopistoon, jonka jälkeen lähetin vielä online-hakemuksen tarvittavine liitteineen. Kaikki paperit tulivat ajallaan ja dokumenttien saannissa ei ollut ongelmia, mutta ajantasaisen tiedon saaminen kevään 2014 tarkoista aikatauluista kesti jonkin aikaa. Tutkin Veronan kurssitarjontaa yliopiston internet-sivuilta ja kysyin myös sähköpostitse lisätietoja kurseista eräältä professorilta, joka vastasi kysymyksiini nopeasti. Myös paikallisesta kansainvälisyystoimistosta vastattiin sähköposteihin ripeästi.

Ennen Italiaan saapumistani en puhunut sanaakaan italiaa ja minulle suositeltiin EILC -kielikurssille osallistumista ennen varsinaisen vaihdon alkua. Kielikurssi ei kuitenkaan sopinut aikatauluhini, mutta ilmoittauin Veronan yliopiston kielikeskuksen järjestämälle italian A1 -alkeiskurssille, joka alkoi pari viikkoa ennen muita kurseja. Saavuin Veronaan siis jo ennen varsinaisen lukukauden alkua helmikuun alkupuolella. Kielikurssi eteni melko nopeaa tahtia ja kesti pari viikkoa, jonka jälkeen kurssi siirtyi automaattisesti A2 -tasoon ja kielen opiskelua pystyi jatkamaan. Suosittelen kielikurssille osallistumista, sillä jo pienikin italian kielitaito helpottaa asioimista paikallisten kanssa. Ennen vaihtoon lähtöäni sain kuulla jopa hieman

pelotteluja siitä, kuinka en tulisi pärjäämään Italiassa ilman italian kielitaitoa. Vaihtoni aikana huomasin toki, että italialaisten englannin kielitaito on heikko (varsinkin vanhemmilla ihmisillä), mutta koin silti pärjääväni hyvin, vaikka jotkin asiat esimerkiksi paikallisessa postissa olisivat sujuneet toki helpommin, jos olisin osannut italiaa enemmän. Ei siis kannata epäillä Italiaan lähtöä, vaikka italian kielitaito puuttuisikin tai olisi heikko.

Hankin asunnon jo ennen saapumistani Veronaan paikallisen ISU -järjestön (International Students Union) kautta. ISU välittää asuntoja yksityisiltä markkinoilta ja auttaa vaihtareita muissakin käytännönjärjestelyissä. Asunto oli lähellä yliopistoa sijaitseva kolmen hengen kimppekämpä, jossa minulla oli oma huone ja keittiö sekä kylpyhuone olivat yhteiset. Kuukausivuokra oli 240e + 70e käyttömaksu vedestä, sähköstä ja kaasusta. Opiskelija-asuntoloissa asuminen olisi ollut hintatasoltaan hiukan edullisempi vaihtoehto, mutta olin valmis maksamaan vähän enemmän yksityisyydestä ja omasta huoneesta, sillä monet asuntoloissa asuvat vaihtarikaverini jakoivat saman huoneen jonkun toisen kanssa. Asuntoloissa säännöt olivat myös hyvin tiukat, esimerkiksi vieraita ei saanut majoittaa lainkaan. Asunnon hankkiminen ISU:n kautta oli mielestäni melko helppoa, vaikka sähköpostivastausten ja tiedon saaminen välillä kestikin.

Opiskelin Veronassa kauppatieteiden tiedekunnassa. Kauppatieteiden kurssit alkoivat keväällä viikkoa aikaisemmin kuin muiden tiedekuntien kurssit, joten luentojen alkamispäivämäärät kannattaa tarkistaa ennen lähtöä. Valitsin vain englanninkielisiä kursseja, joita oli tarjolla kohtuullisen hyvin, sillä Veronassa pystyi suorittamaan kokonaisen englanninkielisen kauppatieteiden maisteriohjelman. Valitettavasti kauppatieteiden kurssit menivät lähes täysin päällekkäin italian kielikurssin kanssa, joten italian opiskeluni kärsi tämän takia. Menin luennoille avoimin mielin ilman mitään ennakko-odotuksia, ja huomasinkin luentojen ja opetusmenetelmien olevan hyvin samanlaisia kuin Suomessa. Toisella kurssilla professori puhui hyvää englantia ja oli aina täsmällinen, mutta toisen kurssin professori saapui joka luennolle 20 minuuttia myöhässä ja myös lopetti puolisen tuntia aikaisemmin, eikä hänen englantinsa ollut yhtä selkeää. Italiassa kannattaakin varautua siihen, ettei luento välttämättä ala silloin kuin sen kuuluisi ja päivämäärät voivat vaihdella paljon. Varsinkin tenttien kohdalla tämä oli turhauttavaa, sillä professorit eivät osanneet sanoa, milloin tentti järjestetään ja jos päivämäärä viimein sovittiin, saattoi se tämän jälkeen vielä muuttua moneen kertaan sotkien muut omat suunnitelmat. Italiassa ollaan kuitenkin joustavia, ja tarvittaessa tentit pystyi järjestämään itselleen sopivampaan aikaan, jos oli ehtinyt järjestämään jo muita suunnitelmia. Tentit olivat sekä kirjallisia, että suullisia, joka aluksi tuntui suullisiin tentteihin tottumattomalle hieman oudolta.

Kauppatieteiden tiedekunnassa jokaiselle saapuvalle vaihtarille oli merkitty henkilökohtainen tuutor, jonka tehtävänä oli auttaa paikalliseen yliopistoelämään sopeutumisessa. Oma tuutorini otti minuun yhteyttä todella myöhään, kun olin ollut jo jonkin aikaa Veronassa, eikä hänestä näin ollen ollut paljonkaan hyötyä, koska olin selvittänyt asioita jo omin päin. Paikallinen tuutorointi oli muutenkin järjestetty kehnosti, kampuskierron oli epämääräinen ja tuutor ei alun jälkeen pitänyt yhteyttä, joten kannattaa ottaa asioista selvää myös itsenäisesti.

Italia on melko byrokraattinen maa, mikä välillä aiheutti turhautumista. Jonkin tarvittavan dokumentin tai allekirjoituksen saadakseen oli käytävä useassa eri toimistossa, joista kaikki olivat vain pari tuntia auki parina päivänä viikossa. Oma vaihtoni sattui olemaan vielä jalkapallon MM-kisojen kanssa samaan aikaan, mikä sekoitti asioita entisestään, sillä vannoutuneena jalkapallomaana Italiassa oli täysin normaalia, että toimisto suljettiin 10

minuuttia ennen pelin alkua normaaleista aukioloajoista huolimatta. Italiassa elämäntyyli ja yleinen asenne olivat muutenkin rentoja ja letkeitä, mikä opetti myös itselleni rennompaa suhtautumista asioihin ja turhan stressaamisen unohtamista.

Verona on pieni, kaunis ja sympaattinen kaupunki, jossa riittää kaikenlaista nähtävää. Harrastusmahdollisuudet eivät kuitenkaan olleet kovin suuret ja esimerkiksi yliopiston tarjoamat liikuntapalvelut olivat aika kehnot. Paikallinen ESN -järjestö järjesti kuitenkin paljon tapahtumia, juhlia sekä reissuja, ja vaihtariporukalla käytiin pelailemassa esimerkiksi rantalentopalloa ja jalkapalloa. Veronasta on myös erinomaiset junayhteydet muualle Pohjois-Italiaan, esimerkiksi Venetsiaan pääsee noin seitsemällä eurolla ja Garda-järvi on vain 15 minuutin junamatkan päässä. Suosittelen siis ehdottomasti matkustelemaan ympäri Italiaa ja tutustumaan eri kaupunkeihin, Italia on todella kaunis maa!

Voin lämpimästi suositella vaihtokohteeksi Veronaa, itse viihdyin siellä hyvin. Kaupunki ei ole kovin iso, mutta ainakin omasta mielestäni se on paljon luonteikkaampi ja viihtyisämpi kuin esimerkiksi suurkaupunki Milano.

Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza', Roma, 03.02.2014 – 30.06.2014

Maa: Italia

Kaupunki: Roma

Vaihtoaika: 03.02.2014 – 30.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Roma 'La Sapienza'

Hakuprosessi sujui mutkattomasti, vaikka paikka ei ollutkaan oman tutkinto-ohjelmani kautta. Vaihtoyliopistoni sivujen kautta löysin kursseja, mutta en mitään niiden ajankohdista. Learning agreement tuli tästä syystä täytettyä melko alustavalla tavalla. Lopulta paikan päällä löysin aikataulutkin, mutta niitä etsiessä tuli Tampereen yliopiston toimivia ja helppoja nettisivuja ikävä.

Tampereen yliopisto ei tarjoa enää mahdollisuutta opiskella italiaa, joten kielen alustava oppiminen vaati omaa aktiivisuutta. Edellisenä keväänä olin ystäväystynyt italialaisen vaihto-opiskelijan kanssa, joka ystävällisesti suostui opettamaan parin viikon välein italian perusteita. Kesän opiskelin omatoimisesti lainaamillani italian oppikirjoilla ja syksyllä menin työväenopiston kurssille.

Ennen vaihtoni alkua osallistuin kuukauden EILC-kurssille Venetsiassa. Kurssi oli todella hyödyllinen, ja kielitaitoni kehittyi suurin harppauksin. Venetsia oli myös kiehtova kaupunki ja kuukausi oli sopiva aika viettää siellä. Alun perin olin suunnitellut opiskelevani vain

englanniksi, mutta kielikurssin myötä koin olevani valmis opiskelemaan italiaksi enkä valintaani katunut.

Roomassa järjestettiin tervetuloapäivä, jossa jaettiin tietoa yliopiston käytännöistä ja opiskelusta. Vaihtarijärjestö oli aktiivinen ja toimintaa löytyi kulttuurivierailuista monenlaisiin juhliin, ja sen kautta tutustui helposti muihin vaihto-opiskelijoihin. Alussa oli paljon byrokratiaa selvitettävänä ja siihen, mihin Tampereen yliopistossa tarvitaan yksi opiskelijakortti, vaadittiin lähemmäs 10 korttia ja lappua.

Asunnon olin hankkinut jo ennen Roomaan saapumista, mikä hieman hirvitti, mutta kaikki meni lopulta hyvin. Yliopiston kautta ei asuntoja tai huoneita saa, mutta omani löysin vaihtarijärjestön asuntoilmoitusten kautta. Vuokrataso oli melko samaa luokkaa Tampereen kanssa. Asuntoa etsiessä kannattaa kiinnittää huomiota, miten kaukana yliopisto on sekä minkälaista julkista liikennettä on lähettyvillä. Rooma on laaja kaupunki, ja varsinkin bussilinjojen toiminnassa on parantamisen varaa. Raideliikenne eli kaksi metrolinjaa, ratikat ja paikallisjunat toimivat paremmin.

Omat kurssini olivat metodeiltaan melko perinteisiä eli professori luennoi ja muut kuuntelivat. Tämä sopi minulle hyvin, koska en olisi vuorovaikuteisemmalla otteella pystynyt kovin syvällisiä kertomaan italiaksi. Muutenkin hierarkia tuntui olevan selvempi professorien ja opiskelijoiden välillä kuin Suomessa. Lähes kaikki tentit ovat suullisia, mikä hieman jännitti alkuun. Koin suullisen tenttitilanteen melko stressaavaksi ja italialaiset opiskelijatkin olivat hermostuneita ennen tenttiä. Vaikka ymmärsin lähes kaiken luennoilla ja tenttikirjoista, oli oma haasteensa kertoa asioita omin sanoin italiaksi.

Yliopiston kirjastojärjestelmä jäi itselleni melko epäselväksi eikä paikallisilta opiskelijoilta kysyminen juuri auttanut. Lähes kaikki käyttävät valokopioita kirjoista, ja itsekin sain italialaisten opiskelukaverien avulla tehtyä omani yhdessä lukuisista kopioliikkeistä.

Vaikka La Sapienza on Euroopan suurin yliopisto 120.000 opiskelijalla, olivat liikuntapalvelut heikommat kuin Tampereella. Pääkampuksen lähellä oli kunto- ja liikuntasali ja sen antiikkiset suihkut. Noin tunnin bussimatkan päässä järjestettiin ulkofutsalia, ja sen kautta sain monia italialaisia ystäviä, joiden kanssa osallistuin erilaisiin turnauksiin.

Rooman kevät oli säiden puolesta upea, mutta kesäkuussa oli omaan makuuni jo tuskaisen kuumaa. Hintataso on Roomassa Suomea halvempi, ja ruoka ja juoma kustantaa noin puolet siitä mitä Suomessa. Kaikkinensa Rooma on upea kaupunki, ja turistikohteiden ulkopuolella "oikeassa Roomassa" on vaikka mitä nähtävää ja koettavaa. Roomassa ei kannata pelätä, mutta pieni varovaisuus on paikallaan. Varsinkin päärautatieasema Termini ja sen lähistö on yöaikaan melko epämääräistä seutua.

Italian sisällä riittää paljon muutakin nähtävää. Vaihtarijärjestö järjestää noin kuukausittain matkoja lähelle ja kauas. Junaliikenne on Italiassa halpa ja kallis. Hitaammat paikallisjunat ovat edullisia, mutta nopeiden junien hinnat ovat niihin nähden moninkertaisia.

Kaikkinensa olen hyvin tyytyväinen vaihtooni La Sapienzan yliopistossa. Italia ja Rooma ovat alati kiehtovia, ja erityisen tyytyväinen olen että opin uuden käyttökielen.

Universita degli Studi di Pavia, Pavia, 01.09.2013 – 01.07.2014

Maa: Italia

Kaupunki: Pavia

Vaihtoaika: 01.09.2013 – 01.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universita degli Studi di Pavia

Opiskelin lääketiedettä Pavian yliopistossa kymmenen kuukauden ajan lukuvuonna 2013-2014. Valitsin Pavian lähinnä sen vuoksi että se oli ainoa erasmus -vaihtokohde jossa pystyin opiskelemaan pelkästään englannin kielellä. Paviassa pystyy toki opiskella myös italiaksi, mutta kurssit ovat jaettu erillisiksi. Tarvittaessa opiskelu onnistuu näiden kurssien välillä, mutta aikataulullisesti tämä saattaa olla haastavaa.

Pavia historiallinen kaupunki noin 30 kilometrin päässä Milanosta. Asukkaita on hiukan alle 100 000, ja suuri osa asukkaista on opiskelijoita. Tämän voi nähdä erityisesti katukuvassa. Kaupunki on täynnä nuoria ihmisiä, ja tunnelma on eloisa. Miljööltään Pavia on hyvin Italialainen. Kapeita mukulakivikatuja, vanhoja rakennuksia ja massiivinen tuomiokirkko keskellä kaupunkia. Ihmiset eivät juurikaan puhu englantia, ja turisteja ei ole käytännössä ollenkaan. Yöelämä rajoittuu baareihin, pubeihin ja kahviloihin. Varsinaisia yökerhoja on vain kaksi, molemmat pieniä.

Opiskelin Paviassa lääketiedettä englanninkielisellä kurssilla. Kurssit on toteutettu luentopainotteisesti, eikä luennoille ole pakko osallistua. Itse luentojen taso vaihteli suuresti, osa professoreista puhui selkeää englantia ja sisältö oli asiallista, osalle englantia tuotti vaikeuksia, eikä sisältökään ollut relevanttia. Kurssien lopuksi pidettiin tentti, joka oli käytännössä aina suullinen. Paikalliset lukevat tentteihin hyvin paljon ja ottavat valtavasti paineita kokeista, mutta itselleni yksikään tentti ei tuottanut vaikeuksia. Kaikista tenteistä pääsi läpi huonoillakin tiedoilla, kunhan sai sanottua jotain vastaukseksi.

Vaihtareita Paviaan saapuu vuosittain paljon, ja luultavasti tämän vuoksi järjestelyt toimivat kohtuullisen hyvin. Jokaisella oppialalla on omat koordinaattorinsa, jotka järjestelivät opiskelijoiden asioita. Lääketieteen koordinaattorilla oli taipumusta ylidramaattisuuteen monessa asiassa, mutta asiat tulivat aina hoidetuksi.

Opetus oli teoriapainotteista, eikä käytäntöä ollut juurikaan. Tampereella saamaani opetukseen verrattuna, taso Paviassa oli ala-arvoista. Ylemmillä vuosikursseilla oli myös mahdollisuus tehdä harjoitteluja sairaalan osastoilla, mutta näidenkin taso Suomeen verrattuna oli todella alhainen. Sairaalaharjoitteluista saa kuitenkin helppoja opintopisteita.

Lähtiessäni vaihtoon, en puhunut lainkaan italiaa, mutta olin ilmoittautunut heti saapuessani alkavalle maksulliselle intensiivikurssille, jossa opiskeltiin kielen perusteita noin kuukauden ajan 20 tuntia viikossa. Tämän jälkeen oli mahdollisuus jatkaa iltakursseilla, joita pidettiin kolmena iltana viikossa 2 tuntia kerrallaan. Yleisesti ottaen kurssien taso oli todella huono,

enkä suosittelisi kursseille osallistumista intensiivikurssia lukuunottamatta. Paras tapa oppia kieltä on käytännössä, puhumalla paikallisten, tai muiden opiskelijoiden kanssa. Yleisesti ottaen italialaiset puhuvat englantia todella huonosti isoja kaupunkeja lukuunottamatta.

Asunnon hankkimiseen liittyen yliopisto tarjosi palvelua, jossa paikallinen toimisto hankkii vaihtareille asuntoja paikallisilta. Minulle tarjottiin palvelun kautta huonetta asunnosta, jossa asui lisäksi 4 muuta ihmistä. Vieraaseen maahan lähtevälle tämä saattaa kuulostaa hyvältä vaihtoehdolta, mutta todellisuudessa asunto oli todella huonokuntoinen, eikä kämppiksistä voinut tietää mitään etukäteen. Asuttuani 3 viikkoa kyseisessä asunnossa, kyselin facebookin kautta asunnoista, ja muutinkin pian keskustassa sijaitsevaan, todella upeaan kahden hengen tilavaan asuntoon ranskalaisen opiskelijan kanssa. Vuokra oli 360 euroa kuukaudessa, jonka päälle maksettiin vielä kuukausittain kaasu, sähkö ja vesi. Hintaa asumiselle tuli noin 400 euroa kuukaudessa. Tämä oli yleiseen tasoon nähden hiukan korkea, mutta asunto oli lähes yllellinen yleiseen tasoon nähden. Paviassa on tarjolla vuokra-asuntoja todella paljon, ja monet paikalliset opiskelijat hakevat alivuokralaisia asuntoihinsa. Kannattaa kuitenkin pitää mielessä epävirallisten vuokrasuhteiden riskit. Tuleviin kämppiksiin on myös hyvä tutustua hiukan etukäteen. Etenkin Keski-Eurooppalaiset miehet saattavat olla todella sotkuisia ja välinpitämättömiä kanssa-asujia kohtaan.

Eläminen Italiassa on mielestäni hiukan edullisempaa kuin Suomessa. Ruoka on etenkin toreilta ostettaessa edullista ja raaka-aineiden laatu on korkea. Alkoholi on luonnollisesti edullista. Kotikokille Italia on mahtava vaihtokohde, torien ja markettien valikoima mahdollistaa monenlaisten ruokien valmistamisen edullisesti. Ravintoloiden taso vaihtelee paljon. Ulkona syöminen on yleisesti edullisempaa kuin Suomessa, ja hyvässä ravintolassa syödyn täyden illallisen hinta pysyy erittäin maltillisena Suomen hintatasoon verrattuna. Opiskelijaruokala pääkampuksen vieressä ei ole erityisen edullinen, mutta lääketieteen opiskelijoille on tarjolla sairaalan ruokalassa kahden ruokalajin lounas kolmella eurolla. Kahviloita on paljon, ja etenkin Aperitivo -kulttuuri on kokeilemisen arvoista.

Matkustamisen kannalta Pavia sijaitsee ihanteellisella paikalla Pohjois-Italiaa. Lento- ja junaliikenteen solmukohta Milano sijaitsee vain puolen tunnin junamatkan päässä. Juna on todella hyvä tapa liikkua Italiassa. Hinnat ovat halvat, ja rataverkosto on kattava. Junat ovat toki usein myöhässä, etenkin silloin kun on kiire lentoasemalle. Milanosta pystyy lentämään käytännössä kaikkialle Eurooppaan ja Italiaan. Etenkin Ryanair tarjoaa hyvin edullisia lentoja, osan aikaa vuodesta myös Tampereelle.

Ihmiset Italiassa ovat melko avoimia, joskin kielimuuri saattaa tulla monen paikallisen kanssa esteeksi. Asiointi kuitenkin onnistuu lähes aina. Asiakaspalvelun tyykyys saattaa kuitenkin yllättää silloin tällöin.

Paikallisiin opiskelijoihin voi olla vaikea tutustua, koska vaihtarit viettävät aikaa lähinnä muiden vaihtareiden kanssa. Tämä on melko ymmärrettävää, koska "oikeasti opiskelevien" paikallisten voi olla vaikeaa sopeutua vaihtareiden elämäntyyliin.

Neuvoisin vaihtoon lähteviä opiskelijoita ottamaan rennosti, matkustelemaan, nauttimaan Italiasta ja hankkimaan uusia ystäviä ympäri maailmaa.